

Amatérské RADI

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA BRANNOU VÝCHOVU I. a II. STUPNĚ

ČASOPIS PRO ELEKTRONIKU A AMATÉRSKÉ VYSÍLÁNÍ

ROČNIK XXXV (LXIV) 1986 • ČÍSLO 9

V TOMTO SESTĚ

Nás interview	321
AR svazarmovským ZO	323
AR mládeži	325
R15	326
AR seznámují (TVP TESLA Mánés Color)	328
Jak na to?	329
Přijímat FM-MINI	330
Systém Video 8	336
Integrované obvody ze zemí RVMP (5)	345
Expoziční spínač s expozitmetrem	347
Měřicí kapacity	349
Dělka TTL s variabilním poměrem	350
Koncepce transceiveru FM	352
AR branné výchově	353
Inzerce	356
Cetlijáše	359

AMATÉRSKÉ RÁDIO ŘADA A

Vydává ÚV Svazarmu, Opletalova 29, 116 31 Praha 1, tel. 22 25 49, ve Vydatelství NAŠE VOJSKO, Vladislavova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 06 51-7. Šéfredaktor ing. Jan Klábl, OK1UKA, zástupce Luboš Kalousek OK1FAC. Redakční rada: Předseda J. T. Hyas, členové: RNDr. V. Brunhofer, OK1HAO, V. Brzák, OK1DDK, K. Donáth, OK1DY, ing. O. Filippi, V. Gazda, A. Glanc, OK1GW, M. Háša, ing. J. Hodík, P. Horák, Z. Hradík, J. Hudec, OK1RE, ing. J. Jaros, ing. J. Kolmer, ing. F. Králik, RNDr. L. Kryška, CSc., J. Kroupa, V. Němcová, Ing. O. Petráček, OK1NB, ing. Z. Prošek, Ing. F. Smolík, OK1ASF, ing. E. Smutný, ppk. ing. F. Šimek, OK1FSI, ing. M. Šredl, OK1NL, doc. ing. J. Vacák, CSc., laureát st. ceny KG, J. Voráček. Redakce Jungmannova 24, 113 66 Praha 1, tel. 26 06 51-7, ing. Klábl I. 354, Kajousek, OK1FAC, ing. Engel, Hollans I. 353, ing. Myslík, OK1AMY, Havlík, OK1PFM, I. 348, sekretář I. 355. Ročně vydje 12 čísel. Cena výtisku 5 Kčs, poštovní předplatné 30 Kčs. Rozšířuje PNS. Informace o předplatném poda a objednávky přijímá každá administrace PNS, poštou a doručovatelem. Objednávky do zahraničí využívají PNS - úřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kaňkova 9, 160 00 Praha 6. V jednotkách ozbrojených sil Vydatelství NAŠE VOJSKO, administrace Vladislavova 26, 113 66 Praha 1. Tiskne NAŠE VOJSKO, n. p., závod 8, 162 00 Praha 6-Ruzyně, Vlašina 889/23. Inzerci přijímá Vydatelství NAŠE VOJSKO, Vladislavova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 06 51-7, I. 294. Za původnost a správnost příspěvku ručí autor. Redakce rukopis vrátí, bude-li vyžádán a bude-li připojená frankovaná obálka se zpětnou adresou. Návštěvy v redakci a telefonické dotazy po 14. hodině. C. indexu 46 043.

Rukopisy čísla odevzdány tiskárni 21. 7. 1986
Číslo má výlit podle plánu 9. 9. 1986
© Vydatelství NAŠE VOJSKO, Praha

NÁŠ INTERVIEW

s Josefem Kroupou, tajemníkem 602. ZO Svazarmu, o činnosti Mikrobáze a Dálkového kursu číslicové a výpočetní techniky.

V poslední době se množí stížnosti čtenářů na průběh Dálkového kurzu číslicové a výpočetní techniky a na služby Mikrobáze. Protože redakce našeho časopisu byla u zrodu obou této akcí, má zájem na jejich hladkém chodu; můžete nám světlit, proč vše nefunguje tak, jak by mělo?

Letošek, třetí rok trvání dálkových kurzů, je skutečně „černým rokem“. Přes pečlivou přípravu celého komplexu dílčích kroků, z nichž se skládá výsledek v podobě fungujícího systému tří současně probíhajících ročníků kursu s 10 500 účastníky, projevil tento kolos velmi ne-příjemnou citlivost i na drobnější negativní podněty. Stačí malý skluz v důvadce jediné součástky pro stavebnice a hroutí se harmonogram celého ročníku, navíc s citelným vlivem na průběh ročníků ostatních. Ve výboru naší základní organizace jsme kurs 1986 podrobně analyzovali a dospele jsme k závěru, že situace je odrazem současné úrovně dodavatelsko-odběratelských vztahů v některých oblastech - národního hospodářství. Dokud jsme stačili tisknout studijní materiály ve vlastní tiskárně, dokud na zajištění součástek stačily sily našich členů zaměstnáváných v podniku Klenoty, běžel kurs bez větších problémů. Každá chyba, ke které došlo, byla naše, jediným „zlobivým“ partnerem byla pošta, ale snesitelně.

Dnešní rozsah kurzu, přitom stále ještě pokládávající za skutečným zájmem, vyžaduje součinnost s velkými polygrafickými závody, s dodavateli nadlimitních množství elektronických součástek, s výrobními závody resortu elektrotechnického průmyslu. A tady nelze jinak, než znovu zdůraznit, že situace je obrázkem spolehlivosti a odpovědnosti všech této partnerů a jejich aktivity a pochopení ve vztahu k našemu kursu.

Samozřejmě, nepatří všichni do jednoho typu. Příkladně plní svoje závazky všechny spolupracující závody n. p. Koh-i-noor.

Čtenáři si stěžují, že za členství v Mikrobázi zaplatili příspěvky 125 až 150 Kčs (za roky 1985 a 86) a jediné, co za to dostali, je jedno číslo Zpravodaje.

Princip existence každé zájmové organizace je založen, alespoň vždy zpočátku, na příspěvcích členů. Mikrobáze není výjimkou. Ne celý objem příspěvků slouží k zajištění obsahu a výroby Zpravodaje. Je nútno materiálně a finančně pokrýt jiné odborné agendy kolem rešerší, úprav, posudků, programů, a technického vybavení. Výsledky této činnosti se členům vracejí až oklikou - třeba tak, že se nám podaří pozitivně ovlivnit výběr druhu a určení počtu dovážených počítačů.

Mikrobáze má základní přístrojové vybavení (počítače, tiskárny, monitory, záznamová zařízení) z prostředků 602. ZO Svazarmu, takže vyhlášená idea - vydávat

Josef Kroupa

ročně čtyři Zpravodaje a na nich spotřebovat podstatnou část klubových příspěvků - zůstává v platnosti. Loni jsme místo dvou vydali jeden a členové získali „dobropisy“ ve výši 25 Kčs. Byl bych velmi nerad, kdyby letos nevyšly všechny čtyři Zpravodaje, ale bude-li jeden chybět, zase poskytneme vyrovnání.

Čím je konkrétně způsobeno pokládání služeb Mikrobáze?

Začnu opět Zpravodají. Dosavadním tvůrcům jsme ponechali maximální odbornou volnost. Výsledkem jsou Zpravodaje, ve kterých je mnohem více informací než pouze programová nabídka podle původního záměru. Nedostatek informací z výpočetní techniky a hlad po nich však takový přístup opravdu luhuji. Zpravodaje jsou po obsahové stránce srovnatelné s odbornými časopisy. Příprava takového „dila“ však není jednoduchá. Organizačně jsme ji, přiznávám, zatím zcela nezvládlí. Začali jsme bez redakce, aktivisticky, ale budeme muset přejít na výrobní schéma provázené historií.

Pokud jde o programy, měla to od začátku být a také bude hlavní služba Mikrobáze. Počáteční nadšení pro velkolepé pojetí nás už dost vytrestalo. V prvním Zpravodaji, když dnes situaci hodnotím, vůbec programová nabídka být neměla. Byla to moje chyba, že jsem podlehl všeobecné eupóři. Pak začala série problémů, celkem banálních, ale v důsledcích vedoucích k celkovému zdržení startu programových služeb. Vymenuji je jen heslovité: První zásilku kazet z Filmových laboratoří Gottwaldov jsme dostali až v červnu t. r. (byli jsme nemile překvapeni cenou speciálních krátkých kazet - kazety C10 a C20 stojí 46 a 49 Kčs; běžná kazeta C60 52 Kčs). Nežbytné technické zkoušky tedy začaly velmi pozdě, v době dovozených. Trochu jsme také podcenili náročnost výroby potřebných tiskovin (vložek do kazetových pouzder a obálek návodů k obsluze). Ve stejně době opět s problémy probíhaly stavební úpravy provozních místností a instalace zařízení. Nakonec každý, kdo jde o organizovat, ví, že nadšení je jedna věc, druhá je práci udělat (popř. nechat udělat). Jako důkaz nezdolného optimismu organizátorů a pracovníků Mikrobáze berte to, že zcela nakonec ve výčtu problémů jmenují dosud neuvařené otázky, cenového řízení a autorických práv. (Hovoříme začátkem července, takže v době, kdy tyto řádky čtete, by už mělo být vše vyřešeno.)

Jaká ponaučení jste si vzali z dosavadních zkušeností a jaká opatření pro zlepšení jste přijali? Jaká je nejbližší perspektiva činnosti Mikrobáze?

Leccos jsme už zlomili. Kazety točíme, přednostně polygraficky dokončujeme návody k obsluze programů, kterých je objednáno nejvíce. Pochválit musíme Technickou ústřednu spojů, která už dodala speciální dobírkové průvodky. Máme také dodavatele kartonových krabiček pro expedici kazet. Jediné, na co čekáme, je schválení ceny programových souborů. Věříme, že bude v září. Jakmile bude cena schválena, budeme expedovat.

Zpravidaj č. '2 už členové dostali o prázdninách. Přípravu Zpravidajů musíme zdravě zprofesionalizovat, poslat kolektiv tvůrců a stanovit pevný harmonogram výroby a strukturu:

Kdo je zodpovědný za jednotlivé služby Mikrobáze a na koho se čtenáři mohou obracet?

Organizačním vedoucím Mikrobáze je Ladislav Zajíček (tel. 53 37 26). Do jeho kompetence patří příprava programových nabídek Mikrobáze včetně matričních souborů, styk s autory programů, vyřizování honorářů a odměn autorů a externích spolupracovníků.

Evidenci objednávek a expedici všeho druhu má na starosti Hanka Grimmová (tel. 32 85 63). Vede početný kolektiv stálých i externích spolupracovníků (pro kurs i Mikrobázi). Jeho úkolem na úseku Mikrobáze je vše od nahrávky kazet až po kompletaci a expedici zásilky poštou na dobríku.

Za obsah Zpravidajů Mikrobáze a od podzimu i za jejich přípravu do tisku zodpovídá ing. Alek Myslík (viz výše uvedená profesionalizace). Bude mít také na starosti styk s autory příspěvků a vyřizování jejich honorářů (tel. 26 06 51; I. 348).

Jak jste upravili organizaci Dálkového kursu číslicové a výpočetní techniky?

Vracíme se vlastně k první otázce našeho rozhovoru. Tam jsem klinul spíše dodavatelům. Pokud jde o ně, jediná naše obrana je dost pasivní, ale snad účinná: Vše pro rok 1987 jsme objednali už v I. čtvrtletí 1986. Naší základní organizaci to sice finančně dost zatěžuje, protože jsme dosud neinkasovali „předplatné“ kursu, ale očekáváme přece jen lepší dodavatelské výsledky (bude více času na úrgence). Rovněž tak výrobu tiskových materiálů pro kurs 1987 zadáváme polygrafickým závodům v celé ČSR už od června t. r.

Velmi těžká situace ve 3. ročníku kursu není ovšem zaviněna jen dlouhými výrobními lhůtami mimorádně náročných tiskovin. Autor studijních materiálů, ing. Rudolf Pecinovský, CSc., porušil zásadně původní termínové podmínky smlouvy o vydání původního díla na 8 lekcí třetího ročníku. Měli jsme pouze dvě možnosti – odstoupit od smlouvy a 3. ročník kurzu nerealizovat, nebo akceptovat náhradní termíny dodání rukopisů. Volili jsme druhou variantu. Myslíme si, že její nepříznivé důsledky jsou přece jen snesitelnější než ty, k nimž by vědlo někompromisní řešení. V současné době vyhodnocujeme vzniklé ztráty v hospodaření 3. ročníku kurzu (bohužel jen ty materiální a finanční,

morální škody nelze do objektivní kalkulace zahrnout) a podle výsledku bude upraveno plnění našich závazků vůči autori.

Mnoho čtenářů si nyní může položit otázku, zda jsme se pojistili proti podobným možným problémům se 4. ročníkem kurzu, který bude mít v roce 1987 svoji premiéru. Lidský faktor nelze vyloučit, ale po formální stránce jsme opět udělali vše potřebné. Autorem 4. ročníku je ing. Eduard Smutný, smlouva o vydání původního díla jsme s ním uzavřeli 10. 2. 86. Podle ní má tento nás velmi aktivní člen a přední pracovník resortu FMEP odevzdát rukopis 1. lekce 4. ročníku do 30. 9. 1986 a dále lekce 2. až 8. vždy k poslednímu dni v měsíci až do dubna 1987.

Další informace o průběhu dálkových kursů číslicové a výpočetní techniky přeneseme v listopadovém čísle Amáterského radia.

Jak dálkový kurs, tak Mikrobáze se úzce zabývají výpočetní technikou. Používáte výpočetní techniku také při jejich zajišťování?

Od samého začátku. V dnešním rozsahu by to už ani jinak nešlo. Na pružných discích (8") máme seznamy účastníků kurzu i členů Mikrobáze, načítání odpovědi testovacích karet je rovněž strojové, abychom mohli při tisku adres na samole-

pici etikety na zásilky a testovací karty zároveň tisknout i vyhodnocení odpovědi.

Rukopisy pro Zpravidaj Mikrobáze se už v větší části připravují na počítačích (zatím ZX Spectrum), aby se daly lehce upravovat a korigovat. Cílem je vybudovat (nejen pro Zpravidaj Mikrobáze) už v roce 1987 kompletní elektronickou sázárnu s využitím elektronického psacího stroje Robotron S6011.

Od roku 1987 přejdeme na počítačové zpracování hospodářské evidence včetně honorárové agendy.

Pro programové služby Mikrobáze máme k dispozici všechny počítače, na které nabízíme programy. Evidenční úkoly kursu a Mikrobáze plní pracoviště s Video Genie EG3003 s expandery, dvojicí diskových jednotek Consul a tiskárnu Robotron 1157. Sháníme systém kompatibilní s IBM PC s pevným diskem 20 MB. Pro hospodářskou evidenci instalujeme speciální verzi JPR-1 s dvojicí diskových jednotek Consul. Tiskárny můžeme připojovat alternativně: Robotron 1157, Epson RX80 a Epson FX85.

Množství počítačů a dalších zařízení už ovšem přináší problémy s jejich údržbou. Máme dostatek programátorů, ale málo spolupracovníků, kteří brilantně ovládají technickou stránku našeho výpočetního parku.

Děkuji za rozhovor.
Rozmlouval ing. Alek Myslík

Ředitel TESLA – Výzkumného ústavu pro sdělovací techniku

A. S. Popova v Praze

vyhlašuje podle směrnice SK VTRI ze dne 14. 6. 1985

KONKURS na obsazení místa s vysokoškolskou kvalifikací:

SAMOSTATNÝ VĚDECKÝ-PRACOVNIK II A4, resp.

SAMOSTATNÝ ODBORNÝ PRACOVNIK SPECIALISTA C1 pro činnosti spojené s koordinací a řízením rozvoje spotřební elektroniky.

Předpoklady: vysoká škola – ČVUT FEL, praxe v oboru, kádrové předpoklady a dobrý zdravotní stav.

Mzdové zařazení se řídí předpisy SKVTRI pro odměňování pracovníků centrálně řízených organizací VVZ.

Přihlášky doplněné životopisem a popisem kvalifikace zašlete do 3 týdnů po vyhlášení konkursu na adresu:

TESLA VÚST A. S. Popova, Praha 4-Braník, Novodvorská 994, PSČ 142 21.

Publikace o systému Compact Disc a přehrávacích digitálních zvukových desek

Ústřední výbor Svazarmu vydává ve své Edici elektroniky větce potřebou a aktuální publikaci s názvem Systém Compact Disc – přehrávače digitálních zvukových desek. Autor, ing. Tomáš Salava, CSc., je zasloužilým členem mezinárodní společnosti pro zvukovou techniku AES a pracuje v oboru číslicové zvukové techniky.

Publikace má výjde v září až říjnu 1986, jejím vydáním pro členy Svazarmu pověřil ÚV Svazarmu 602, základní organizace v Praze 6. Předpokládá se růzsa 180 stran formátu A5 se 69 obrázků (z toho 15 fotografií). Cena byla předběžně stanovena na 30 Kčs. + poštovné a balicí náklady při zasílání na dobríku nebo objednávku. Publikaci lze získat objednávkou (zásilky na dobríku) na adresu:

ZO Svazarmu 4006/602, Wintrova 8, 160 41 Praha 6.

Náklad je omezen, objednávky budou vyráběny podle data doručení až do výše nákladu. Objednávky zasílejte na korespondenční listech s doporučením ZO (složky) Svazarmu.

Z obsahu publikace:

Přehled vývoje gramofonové techniky do současnosti – optoelektronický digitální systém Compact Disc – úvod do číslicové zvukové techniky – systém zaznamu signálů na kompaktní desce, protichybové zabezpečení, subkód – vnitřní funkční bloky přehrávače se zaměřením na systém Philips – podrobný popis přehrávače TESLA MC 900 – perspektiva dalšího rozvoje digitální techniky a systému Compact Disc – stručný výtah z návrhu normy.

AMATÉRSKÉ RADIO SVAZARMOVSKÝM ZO

Z činnosti jihomoravské organizace Svazarmu

Dny elektroniky Svazarmu v Brně

Krajský kabinet elektroniky pod vedením Zdeňka Životského, OK2BEH, zorganizoval v Domě pionýrů a mládeže v Brně-Luzánkách Den elektroniky ve Svazarmu:

Zahájení celé akce v sobotu 21. 6. 1986 v 10. hod. se zúčastnil předseda krajského výboru Svazarmu pplk. Vybíral a tajemník J. Adamec. Na výstavě prací zejména mladé generace se podílely čtyři základní organizace - 305. ZO, která je nepsaným výpočetním střediskem krajského kabinetu a úzce spolupracuje i při školení mládeže na počítačích, dále to byla 141. ZO, 132. ZO-Kompas a 311. ZO radioklub. Kromě výstavy radioamatérských prací si mohli zájemci odladit své programy na počítačích Sinclair, SORD, PMD 85, IQ151. Další akce na výstavě bylo poměrování konstruktérského umu nejmladších. Ze 150 prvních zájemců vybral jednoduchým testem počítač 36 nejúspěšnějších, kterým pak byly rozdány stavebnice a po etapách vždy během dvou hodin měli adepsi elektroniky za úkol postavit ze stavebnice příslušný jednoduchý přístroj (metronom, multigenerátor, elektronický gong aj.). Své výtvory si pak mohli odnést domů. Pokud se jim tato činnost zalíbila a chtějí v ní pokračovat, byla k dispozici přihláška do Svazarmu. Pro odrostlejší zde byla zřízena burza technických informací a konzultací a možnost provértit si přinesený vlastní výrobek. Tato služba svazarmovců všem radioamatérům byla velmi ceněna návštěvníky výstavy.

Kolektivní radiostanice OK2KUB po dobu výstavy navazovala rádiovou spojení a členové 311. ZO v okolním parku předváděli ukázky ROB.

O výstavu, zejména však o instalované mikropočítáče, byl značný zájem, převážně z řad mládeže školního věku. Výstavu také navštívil nestor brněnských radioamatérů ing. Rudolf Burian, OK2PAT, který

se pochvalně vyjádřil o celé akci a se zájmem si prohlédl i vystavené amatérské výrobky.

Výstavka ukázala, že ani naprostý nedostatek elektronických součástek nemůže mládež odradit od její touhy pronikat do tajů elektroniky a že alespoň na součástkové méně náročných přístrojích si ověřuje svůj um. Je to dobré, protože elektronických profesí i lidí pro elektroniku zapálených bude v nadcházející době značná potřeba. Toto by si ovšem měli především uvědomit ti, kteří nesou odpovědnost za naplnění obchodů součástkami, neboť i to patří k vytýčeným úkolům XVII. sjezdu KSC při realizaci urychleného zavádění elektroniky do národního hospodářství.

ing. Jan Klábal

3. seminář výpočetní techniky Svazarmu

se konal ve dnech 13. až 15. června 1986 na brněnské přehradě v areálu střediska SSM Družba. Zúčastnilo se jej 133 svazarmovců z Brna, z blízkého okolí, ale i ze Slovenska. Uspořádáním byl pověřen klub elektrotechniky 305. ZO, který pro účastníky připravil bohatý přednáškový i ukázkový program, včetně možnosti kopirování programů ve výpočetním středisku (PMD 85, SAPI 1, IQ 151, Sinclair, SORD a Ondra). Hlavním tématem semináře bylo: „Sjednotit metodiku činnosti a seznámit s rozvojem oboru v ČSSR“. Proto každý z účastníků obdržel výtisk časopisu DIGIT (vydavatel KE 305. ZO) s obsáhlým příspěvkem ing. Hlaváčka: „Cím naplnit programy klubů a oddílu výpočetní techniky“, a přílohu ing. Lacka: „Návrh struktury programového vybavení mikropočítáčů“.

Seminář zahájil předseda komise výpočetní techniky RE ČUV Svazarmu ing. Michal Půža; uvedl, že ústřední orgány nemohou zajistit výpočetní techniku pro všechny ZO, ale mohou podporovat jen nejaktivnější organizace, které svými výsledky prokázaly, že je u nich nákladná technika dobře využívána.

O zkušenostech hifíklubu ve Ždáře nad Sázavou hovořil ing. Tomáš Pavlis (předseda RE Jihomoravského kraje). Sdružením prostředků s domem pionýrů a mládeže i aktivitou při pořádání letních táborů s výpočetní technikou získali několik PMD 85, které využívají přes 20 hodin týdně v mimopracovní době. V kroužcích je totík členů, aby u jednoho počítače mohli současně pracovat dva, nejvýše tři členové klubu. Počítače je nutno mít trvale instalovány, jinak se množí poruchy, způsobené demontáží kabelů. Pro školení by měl mít klub především vhodné instruktory (nejméně III. třídy), potom trvalé prostory (třeba v družební škole nebo v domě pionýrů) a také technické vybavení. Protože si menší děti nedokáží dělat poznámky z přednášek, je nutné jim při-

pravit tištěné stručné informace, tak jak to dělají ve Ždáře.

Poznátky z práce s tělesně postiženými dětmi a problematiku strukturovaného programování a algoritmizaci známých činností přednesl ing. Dvořák (305. ZO). O činnosti městského školicího střediska a metodického střediska v Brně hovořil Jan Gregor, ing. Smišek a ing. Havíř (141. ZO). Pořádají kurzy pro dospělé, pro podniky a pro děti, včetně prázdninového tábora elektroniky. 5 počítačů PMD 85 mají napájeno ze společného velkého zdroje přes malé stabilizátory, připravují SAPI 1 s grafikou 512 × 280 bodů v 16 barvách a 256 KB RAMDISC. Kurzy jsou čtvrtletní - 13. lekcí po 20 účastnících (praxe ve dvou skupinách po 10 lidech).

Ing. Pecinovský hovořil o kursu základů programování a metodice výuky programování, v níž budou základní pomocnou kopenogramy, nejen pro jazyk KAREL (algoritmizace), navazující jazyk LOGO (práce s daty), ale i připravovaný jazyk AMOS. Dále hovořil i o kritériích pro hodnocení programů v různých soutěžích programování: funkčnost, míra splnění úkolu, komunikace s uživatelem, uživatelská dokumentace, systémová dokumentace, robustnost, modularita, přenositelnost, efektivnost a elegance, přínos pro odbornost, přínos pro společnost.

O standardizaci jazyka BASIC hovořil ing. Lacko (ZO Svazarmu Lysice), se základy jazyka LOGO včetně ukázek na SPECTRU seznámil přítomné prof. Poděbradský (Chrudim), o jazyku Č stručně pojednal ing. Holub (305. ZO). Jak je tvorba knihovna programů pro počítače SORD ukázal ing. Novák (305. ZO), včetně tvorby a použití systémových programů a demonstračního programu všech instrukcí mikroprocesorů Z80. Jak zpracovávat statistické svazarmovské hlášení na PMD 85 a jak to dělají v Jindřichově Hradci uvedl ing. Pokorný. Předvedl přítomným i program pro výpis rozkladu příkazů KARLA na dálnopisu a jednoduchý program pro kopirování kazet (PMD 85). Zástupce kabinetu elektroniky východo-slovenského KV Svazarmu z Košic V. Javorčík předal popis systému pro práci ve strojovém kódě MH8 8080 (SYSTEL) po počítač PMD 85, k němuž je připojen el. psací stroj CONSUL 260. O zkušenostech s demonstračními programy pro BASIC a strojový kód 8080 na počítači SORD hovořil ing. Pavel Hlaváček (303. ZO). Metody počítačové grafiky byly náplní příspěvků ing. Hostinského (305. ZO). Ing. Kulheim (Uh. Hradiště) v rámci hesel jejich klubu výpočetní techniky: „Rychle vpřed“ a „Všichni pro všechno“ hovořil o dobrých zkušenostech se žetony (platidly) v jejich klubu (tvorba programů, dokumentace, brigády a jiné) a jak je pak utratit za programy z klubové banky, nebo za tištěné spoje apod. V klubu mají i knihovnu dokumentace zapojení ke Spectru (tiskárna CONSUL, dálnopis T 100).

Neméně důležitou částí přednáškových bloků byly technické prostředky výpočetní techniky ve svazarmovských organizacích. Současnou problematiku výroby polovodičů v k. p. TESLA se zabýval ing. Hyánek (Rožnov), exponát pro ZENIT 86 - počítač DUHA s 8" disketovými jednotkami

Ing. Rudolf Burian, OK2PAT, u kolektivní stanice OK2KUB

mi představil ing. Homolka (305. ZO): demonstroval možnosti etičtěního programu a možnosti propojení dalších počítačů (terminálový systém): PMD 85, ON DRA, SORD.

Ing. Dujiček (Zbrojovka Brno) ukázal účastníkům semináře vývojové vzorky diskových pamětí 5 1/4" a 3 1/2" a diskové paměti 25 MB typu Winchester. Propojování počítačů PMD 85 mezi sebou bylo námětem příspěvku ing. Filipa (Sumperk), písemné materiály k připojení i programovému obslužení dálkopisu účastníkům předal ing. Havel (Č. Budějovice), o připojení radiodálkopisu k PMD 85 hovořil s. Vejvoda (Č. Budějovice).

Na možnosti použití zdrojů ZPA Děčín (DAB 503.1 až 508.1) k napájení PMD 85 poukázal ing. Pokorný.

Referát věnovaný modifikacím systému SAPI 1 včetně nejnovějších periferii (disketové paměti), byl námětem příspěvku ing. Novotného (141. ZO), v němž se zmínil i o možnosti rozšíření paměti stránkováním až do 1 MB!

S velkou pozorností byl vyslechnut příspěvek ing. Ošmery (305. ZO): hlasové výstupy počítačů, jehož praktický závěr (přihlášen do konkursu AR) – syntezátor řeči pro mikropočítač (asi za 200 Kčs) bude publikován „včetně“ programu ve strojovém kódu pro SPECTRUM.

Pro IQ 151 připravila řadu programů ZO z gymnázia na Opavské v Plzni (J. Mašek). Zástupci dalších 14 ZO předali pořadatelům zprávy o své činnosti, kolik mají kroužků, s jakou technikou pracují, aby tak bylo možné postupně „zmapovat“ situaci v aktívnych ZO a publikovat ji ve sborníku ze semináře.

Účastníci semináře se shodli na tom, že by bylo vhodné zaměřit se na tvorbu demonstračních programů pro všechny typy mikropočítačů ve Svazarmu, především v těchto oblastech:

1. BASIC a jeho možnosti pro daný typ počítače;
2. Strojový kód v procesoru počítače (8080, Z80);
3. Kopenogramy, algoritmizace problémů v kursu programování;
4. Kurs číslicové techniky 602. ZO;
5. Popis a funkce počítače a obvodů v něm použitých i obvodů k němu připojitelných.

To umožní efektivnější práci v kroužcích, opakování lekcí (i individuálně), možnost zapojení vyspělejších členů ZO do tvorby částí těchto demonstračních programů, využití pro školení nebo předvádění počítačů veřejnosti či spolupracovníkům v zaměstnání (v rámci ČSVTS apod.).

Seminář byl dobře zorganizován a zabezpečen členy klubu elektroniky 305. ZO ve spolupráci se 141. a 303. ZO; skoda jen, že se přihlášky nedostaly do všech organizací, které se výpočetní technikou zabývají. Patříte-li mezi zájemce, napište nám o sobě a příště vám přihlášku zašleme přímo (snad i v sborníku referátů): Petr Žák, Tábor 53, 612 00 Brno.

P. Hlaváček

Připravujeme výstavu ERA

Zasedání rady elektroniky Jihomoravského KV Svazarmu v Brně pověřilo naši ZO elektroniky v Uherském Hradišti uspořádáním 18. krajské přehlídky technické

21. září – Den tisku, rozhlasu a televize „Napište to do novin“

Výsledky VI. ročníku a vyhlášení VII. ročníku soutěže dopisovatelů

Pravidelná soutěž redakce AR, pořádaná na počest Dne tisku, rozhlasu a televize, jejímž posláním je propagovat radioamatérství a elektroniku mezi širokou veřejností, vstupuje tímto dnem již do VII. ročníku.

Nejdříve však sliběný výsledek ročníku VI. Do naší soutěže poslalo 8 dopisovatelů celkem 35 článků z periodického tisku. Porota, složená z členů redakce AR a zástupců rady radioamatérství UV Svazarmu vybrala a odměnila cenami v hodnotě 100 Kčs těchto 6 článků:

„Rádirové vlny letěly Evropou“ – autor F. Lupač, OK2BFL; námět: Polní den 1985 v Severomoravském kraji; zveřejněno: 26. 7. 1985 v týdeníku OV KSČ a ONV v Opavě „Nové Opavsko“.

„Výchova mládeže v radio klubu“ – autor P. Zajíček, OK1-22672; námět: práce s mládeží v pionýrském oddílu Mladí radioamatéři ZO Svazarmu radio klub v Litoměřicích; zveřejněno: 25. 10. 1985 v týdeníku OV KSČ a ONV v Litoměřicích „Proud“.

„Veadili na mladých“ – autor F. Lorko, OK3CKC; námět: rádiový orientační běh v radio klubu v Hodkovicích; zveřejněno: 28. 5. 1986 v týdeníku OV KSČ a ONV Košice; videk „Zora východu“.

„Co znamená OK1KNG?“ – autor J. Karas, OK1-31803; námět: činnost radio klubu a radioamatérského kroužku při SOU Rudných dolů v Příbrami; zveřejněno: 6. 11. 1985 v týdeníku n. p. Rudných dolů v Příbrami „Hornický kahan“.

„Jak se velí elektronum“ – autor ing. W. Pech; námět: činnost klubu radiotechniky při SOU dopravním v Berouně a o účasti členů klubu v soutěži SOČ (středoškolská odborná činnost);

zveřejněno: 30. 4. 1986 v týdeníku OV KSČ a ONV v Berouně „Budovatel“.

„Vášnivý koníček“ – autor ing. J. Peček, OK2QX; námět: činnost radio klubu v Hranicích a v Přerově, družba mezi radioamatéry Severomoravského kraje a Volgogradu; zveřejněno: 29. 11. 1985 v týdeníku OV KSČ a ONV v Přerově „Nové Přerovsko“.

Redakce AR děkuje všem dopisovatelům za účast v VI. ročníku soutěže a hlavně za jejich záslužnou práci při popularizaci radioamatérství a elektroniky mezi nejširší veřejností. Těšíme se na vaše příspěvky do VII. ročníku.

Podmínky účasti v VII. ročníku soutěže „Napište to do novin“

Zúčastnit se může každý čtenář AR nebo příznivce radioamatérství a elektroniky, který zašle nejdříve do 1. 6. 1987 do redakce AR aspoň jeden výstřížek vlastního článku, fotografie, informace apod. s radioamatérskou a elektronickou tematikou z libovolného místního, okresního, krajského nebo celostátního tisku (z deníků, týdeníků, časopisů) s výjimkou časopisu AR. Radioamatérský zpravodaj a Informace rady elektroniky. Postávkou soutěže je propagovat naše užité hobby mezi laickou veřejností a získávat tak nové členy do našich organizací Svazarmu. Na obálku s výstřížkem vyznačte „Napište to do novin“.

Vyhodnocení: Porota přihlíží ke kvalitě i k množství článků, počet i výše cen budou stanoveny podle množství účastníků. Výsledky VII. ročníku soutěže „Napište to do novin“ budou zveřejněny v AR 9/1987 při příležitosti Dne tisku, rozhlasu a televize. Nevyzdané příspěvky postupují redakce AR politickovýchovné komisi rady radioamatérství ČUV Svazarmu pro její archiv.

–dva

tvořivosti Svazarmu Jihomoravského kraje ERA '86 – Uherské Hradiště.

Patříme mezi zakládající organizace odbornosti elektronika v jihomoravské svazarmovské organizaci s právem nosit titul „Vzorná ZO Svazarmu II. stupně“. Proto je uspořádání krajské přehlídky vyznamenáním pro všechny naše členy. V současné době jsou přípravy již v plném proudu. Významnou měrou k správnemu zvládnutí této akce přispívají také naši spoluorganizateli – Jihomoravský KV Svazarm v Brně, OV Svazarmu a n. p. Mesit v Uherském Hradišti, o. p. TESLA ELTOS v Uherském Brodě. Vyslechněte také aktivity ONV v Uherském Hradišti, který převzal nad přehlídkou záštitu.

Nyní několik slov k vlastní soutěži, která se bude konat v Uherském Hradišti dne 3. až 5. října 1986, v prostorách SKP-Reduta. Jelikož přehlídku je společnou akcí elektroniků i radioamatérů, budou zde soutěžit práce ze všech oborů svazarmovské

elektroniky. Celkový zájem dokreslí výstava špičkové elektroniky, jak ji představují výrobky n. p. Mesit. Budou zde vystaveny také novinky ze spotřební elektroniky k. p. TESLA. Na své si přijdu také radioamatéři na KV a VKV-pásmech, neboť z místa přehlídky bude navazovat spojení kolektivní radiostanice OK2KYD/p. Pořadatele nezapomněj, ani na ostatní zájemce o elektroniku, především z řad diváků obce. Najdete zde dílny mládeže, středisko mikropočítačů, stejně jako měřicí středisko, ve kterém zájemci o sladění a nastavení vysokofrekvenčních zařízení stejně jako konstruktéři nízkofrekvenčních přístrojů najdou vše potřebné.

Ještě upozorňujeme na dvě akce, které proběhnou v rámci výstavy ERA. Jedná se o krajský seminář k výpočetní technice 4. 10. a velkou burzu radiotechnických a elektronických součástek a zařízení dne 5. 10. v 9 hodin v městské tržnici v Uherském Hradišti.

D. Chišnák

Krajský soutěž technické tvořivosti Západoceského kraje ERA '86 se uskuteční ve dnech 3. až 5. října t. r. v Horšovském Týně. Město nedaleko Domazlic, jehož starobylé jádro a zámek každoročně lákají množství turistů, uvítá v prvním týdnu výstavu vikendu nejlepší svazarmovské konstrukty západních Čech. Jejich soutěžní exponáty budou vystaveny v sále MěDPM, kde také proběhnou některé doprovodné akce, další pak v komorním sále Osvětové besedy. Realizaci přehlídky byla pověřena 2. ZO Svazarmu hifiku Horšovský Týn, spoluorganizatorem je MěDPM. Záštitu nad akcí převzal OV KSČ, OV SSM a rada ONV v Domazlicích. MěVV KSČ a MěNV v Horšovském Týně a závodní pobočka ČSVTS železniční stanice Domazlice.

Přihlášky, propozice a program doprovodných akcí jsou v dispozici na každém OV Svazarmu v Západoceském kraji, datí zájemci si mohou napsat na adresu: Jiří Basti, 345 45 Blížejov 83.

AMATÉRSKÉ RADIO MLÁDEŽI

Se začátkem nového školního roku

Se začínajícím novým školním rokem se snažíme podchytit zájem mládeže o radiotechniku, elektroniku, rádiový orientační běh a radioamatérský provoz v pásmech krátkých i velmi krátkých vln v zájmových kroužcích mládeže v radioklubech, ve školách a v učilištích.

Vedle radioklubů a kolektivních stanic se nám nejlépe daří pořádat zájmové kroužky mládeže v domech pionýrů a mládeže (DPM). A právě na DPM chci zaměřit vaši pozornost.

V každém větším městě je dům pionýrů a mládeže, ve kterém se soustředí různých zájmových kroužků mimoškolní činnosti mládeže. Bylo by na škodu naší radioamatérské činnosti, kdyby v některém DPM chyběl zájmový kroužek radiotechniky, elektroniky, radioamatérského provozu nebo rádiového orientačního běhu.

Mládež má o elektroniku zájem. Je proto třeba její zájem podchytit a usměrnit. To se nám může snadněji podařit právě v zájmových kroužků DPM. Často se však setkáváme s nedostatkem vedoucích zájmových kroužků mládeže a proto v DPM zájmový kroužek se zaměřením na radioamatérskou činnost chybí.

Velmi často se říká, že plamen, který nehoří, nezapálí. Staňte se tedy i vy tou jiskerkou, která pomůže rozhořet mohutný plamen. Věnujte ze svého osobního volna alespoň hodinu týdně naší mládeži, která dychtivě čeká na vedoucí zájmových kroužků v DPM, ve školách, v učilištích a v neposlední řadě i v mnoha radioklubech a kolektivních stanicích.

V domech pionýrů a mládeže vám mohou nabídnout i finančně ohodnotit vaši obětavou činnost s mládeží v různých zájmových kroužcích. Pro toho, kdo chce jít mládeži příkladem a pomoci ji nalézt cestu do našich radioklubů a kolektivních stanic, není jistě tato skutečnost rozhodující, je však jistým druhem odměny a ohodnocením snahy a obětavosti. Toto zvýhodnění vám bohužel v naší svazarmovské organizaci poskytnout nemůžeme.

Pokud však radiokluby mají zájem na výchově nových členů radioklubu a operátorů kolektivních stanic, jistě se mezi členy radioklubu najde alespoň jeden obětavý člen, který si vedení zájmového kroužku mládeže v DPM vezme na starost. Zájmové kroužky mládeže v DPM totiž mají velikou přednost ve finančním a materiálním zabezpečení činnosti mládeže, oproti zájmovým kroužkům, pořádaným v radioklubech, kde často chybí základní vybavení a součástky ke stavbě potřebných zařízení.

Ve většině DPM nechybí zařízení pro ROB, potřebné základní měřicí přístroje a součástky pro stavbu různých zařízení z oboru elektroniky. Přiblížme-li mládeži vhodnou formou také radioamatérský provoz v pásmech krátkých nebo velmi krátkých vln, máme za rok či za dva postarán o nové operátory kolektivních stanic.

Z vašich dopisů vím, že na mnoha místech pravidelně každoročně v DPM zájmové kroužky rádia pořádají. V několika případech se vám podařilo při DPM založit radioklub nebo kolektivní stanici

O spolupráci radioklubu a DPM svědčí následující snímek radiotechnického zájmového kroužku v Domě pionýrů a mládeže v Moravských Budějovicích.

s bohatou a úspěšnou technickou a sportovní činností, jako je například kolektivní stanice OK1KWV v Českých Budějovicích, OK1KUA v Ústí nad Labem, OK2KUM v Prostějově, OK2KWX v Olomouci, OK3RRC v Bytči, OK3RJB v Komárně a jinde.

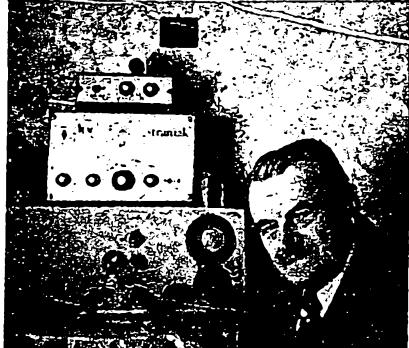
Velmi rád bych získal přehled o radioklubech a kolektivních stanicích, které pracují při DPM v celé naší ČSSR, pro jednání komise mládeže rady radioamatérství UV Svazarmu ČSSR. Napište mi alespoň na korespondenčním lístku ze všech radioklubů a kolektivních stanic při DPM. Samozřejmě budu rád, když mi napišete také informace o vaší činnosti s mládeží, o vašich úspěších a zkušenostech při spolupráci s jednotlivými DPM.

Z vaší činnosti

Dnes vám představují jednoho z našich nejstarších a úspěšných radioamatérů, Čenda Vostrého, OK1-18556, z Prahy 8.

Svoji radioamatérskou činnost Čenda začínal jako posluchač pod pracovním číslem RP-90 v roce 1935. V roce 1936, tedy právě před padesáti roky, získal povolení k vysílání pod vlastní volací značkou OK1DX. Jako radioamatér vysílač pracoval do příchodu nacistů v roce 1939.

Jedním z prvních diplomů, které pod značkou OK1DX získal, byl diplom WAC. Tehdy všechna spojení uskutečňoval s vysílačem na baterie; protože v těch letech ještě v Praze 3 neměli zaveden do bytu elektrický proud.

Čenda, OK1-18556, u svých přijímačů. Dole je dvouelektronkový přijímač pro pásmo 14 MHz, uprostřed trielektronkový přijímač Štramák a nahoře je dvoutranzistorový přijímač pro pásmo 3,5 MHz. Tyto dva přijímače koupil na inzerát v RZ.

Po skončení druhé světové války v roce 1945 znova zahájil vysílání v radioamatérských pásmech. Ve vysílání pokračoval až do roku 1952, kdy se vzdal oprávnění k vysílání pro nedostatek místa v bytě.

Ve své posluchačské činnosti pokračuje pod pracovním číslem OK1-18556. Před několika roky se zapojil jako nejstarší účastník do celoroční soutěže OK-maraton. O tom, že úspěšně, svědčí jeho měsíční hlášení, která pravidelně každý měsíc zasílá.

O své účasti v OK-maratonu říká: „Celoroční soutěž OK-maraton by zřejmě měla být hlavně záležitostí mladých radioamatérů, ale jak se zdá, ani těch mých 77 roků není na překážku v radioamatérské činnosti. OK-maraton je skutečně výborná soutěž a velice potřebný trénink v telegrafii. Kdo se této soutěži opravdu věnuje, tomu často poslouchání v radioamatérských pásmech přináší celkový přehled o DX expediciích a činnosti radioamatérů z celého světa.“

Přejí Čendovi ještě mnoho dalších úspěchů a aby se mohl ve zdraví zúčastňovat ještě mnoho růk oblíbené soutěže OK-maraton.

Odpolechnuto . . .

OK1-31484, Petr Pohanka z Karlových Varů mi posílal několik zajímavostí, které odpolouchal v radioamatérských pásmech. Postupně vás budu s nimi seznamovat. Některé jsou pro zasmání, některé k zamýšlení, co všechno je možné v našich pásmech zaslechnout. Budu rád, když mi podobné perličky také napišete.

- „Modulaci máš perfektní, ideální pro DX provoz, ale já ti vůbec nerozumím . . .“
- „Dnes jsi slabej . . .“ „Bodejť, nápoled jsem jedl včera . . .“
- „Musím již končit, budu kopat přítelkyni – v obléšovacím prostředku . . .“
- „Prodal jsem auto. Polovinu peněz jsem dal manželce na práčku a polovina mi zbyla na miliampérmetr . . .“

Nezapomeňte, že . . .

SSB část WAEDC závodu bude probíhat v sobotu 13. září 1986 od 00.00 UTC a v neděli 14. září 1986 do 24.00 UTC v pásmech 3,5 až 28 MHz. Závod je v kategoriích kolektivních stanic a jednotlivců započítáván do mistrovství ČSSR v práci na KV pásmech.

další kolo závodu TEST 160 m bude probíhat ve třech etapách v pátek dne 26. září 1986 v době od 20.00 do 21.00 UTC. Deníky musí být odesány nejpozději ve středu následujícího týdne po závodech na adresu: OK2BHV, Milan Prokop, Nová 781, 685 01 Bučovice.

Těším se na další vaše dotazy a přípomínky, na informace o činnosti vašeho radioklubu nebo kolektivní stanice při DPM a na nové účastníky všech kategorií OK-maratonu 1986.

731 Josef, OK2-4857

PRO NEJMLADŠÍ ČTENÁŘE

Podmínky soutěže

- Soutěž o zadaný radiotechnický výrobek je vyhlašována pro jednotlivce - žáky základních škol a s počívá ve zhodovení výrobku podle dale uvedeného námětu.
- Výrobky je možno zaslat ve spolehlivém obalu na adresu oddělení techniky Ustředního domu pionýrů a mládeže Julia Fučíka, Havlíčkova sady 58, 120 28 Praha 2 (pražští soutěžící donesou vý-

XVIII. ročník soutěže o zadaný radiotechnický výrobek

Vyhlašovatel:

Ministerstvo školství ČSR
Česká ústřední rada PČSSM

Organizator:

Ustřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka

robek ráději osobně), od 1. října 1986 do 15. května 1987.

- Ke svému výrobku přiloží soutěžící (každý samostatně) přihlášku, ve které musí být uvedeno plné jméno autora, den, měsíc a rok narození, navštěvovaný ročník ZŠ, přesná adresa bydliště a potvrzení organizace, za kterou soutěží.
- Soutěž je vypsána ve dvou věkových kategoriích:
 - mladší pionýři (3. až 5. ročník ZŠ),
 - starší pionýři (6. až 8. ročník ZŠ).

5. Pro XVIII. ročník soutěže jsou vyhlášeny tyto náměty:

C - CM (časový spínač, mladší kategorie)

CS (časový spínač, starší kategorie):

H - HM (hlídací, mladší kategorie),

HS (hlídací, starší kategorie).

6. Všechny výrobky budou hodnoceny na jednotném zkoušebním zařízení a vráceny soutěžícím nejpozději v listopadu 1987. K hodnocení je třeba, aby strana pájení desek s plošnými spoji byla umístěna tak, aby bylo možné bez potíží posoudit kvalitu pájení.

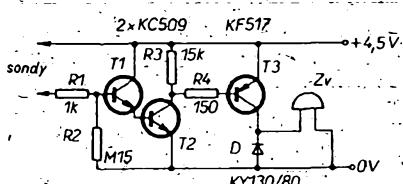
Hlídací

Zařízení je určeno především k hlídání automatické pračky v koupelně.

Popis zapojení

Obvod je vestavěn do krabičky z plastické hmoty, např. B6, spolu s plochou baterií. Na krabičce je přišroubován zvonek s přerušovačem. Jako snímací elektrody slouží mosazné šrouby - nožky přístroje. Jsou jen tři, aby byl zajištěn i při nerovné podlaze styk elektrod s podlahou. Krabička lze doplnit dvěma zdírkami pro paralelní elektrody, které můžete připevnit např. přísavkou do vany. Signál se pak ozve při nápuštění vany do stanovené výšky.

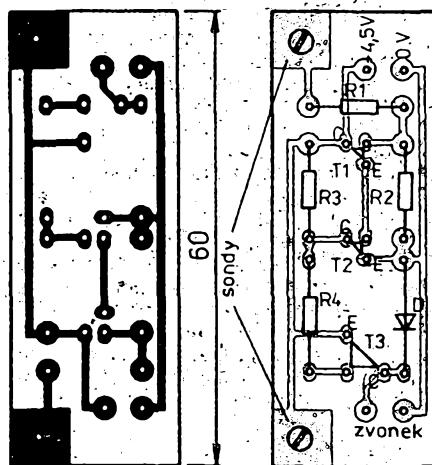
Obvod hlídáče je zapojen jako třistupňový zesilovač (obr. 1) tak, že v klidovém stavu neodebírá prakticky ze zdroje proud. Rezistor R1 chrání obvod při zkraťu elektrod. Rezistor R2 je zaručeno, že všechny tranzistory budou při „volných“ snímacích elektrodách uzavřeny. Rezistor R4 omezuje průtok báze tranzistoru T3 při sepnutí R3 a dioda D jej chrání před proudy opačných směrů, které při provozu vznikají věnu vnitru zvonku. V zapojení lze místo zvonku použít různé tranzistorové bzučáky se sluchátkem, v konečné verzi byl však zvolen zvonek, protože je i za provozu pračky slyšet v celém bytě.

Obr. 1. Schéma zapojení hlídáče

Stavba a uvedení do chodu

Všechny součástky jsou připájeny na desce s plošnými spoji, obr. 2. Dvě díry po stranách mají průměr 3,5 mm. Na měděnou fólii desky jsou v těchto místech sousose připájeny dvě mosazné pocínované maticy M3. Osazená deska je připevně-

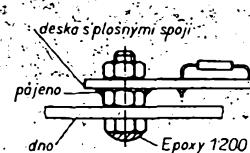
Obr. 2. Umístění součástek hlídáče na desce s plošnými spoji U33

na ke dnu krabičky těmito dvěma maticemi a mosaznými šroubkami M3. Šrouby procházejí dnem krabičky a slouží zároveň jako snímací elektrody. Ze strany součástek je deska přišroubována dalšími maticemi za vyčnívající konce šroubů (jinak by se mohla měděná fólie odtrhnout), obr. 3. Třetí šroub (nožka) je upevněn samostatně.

Bude-li stát hlídací na vlhké podlaze, mohou mít šroubký (elektrody) válcovou nebo šestistrannou hlavu s kapkou husté barvy nebo epoxidového lepidla. Tím vznikou na hlavách šroubů nevodivé vrstvy, které izolují elektrody od vlhké podložky. Zaplaví-li však nožky vrstva vody, budou elektrody spolehlivě vodivě spojeny.

Hotovou desku se součástkami je nutno umýt lihem a natřít kalafunovým lakem (používá se ve vlhkém prostředí).

Použijete-li pro hlídací jakostní baterii, není ji třeba měnit po dobu asi jednoho roku. Vstupní citlivost přístroje se dá měnit změnou odporu rezistoru R2.

Obr. 3. Provedení elektrod - nožek hlídáče

Seznam součástek

R1 rezistor TR 151, 1 kΩ
R2 rezistor TR 151, 0,15 MΩ
R3 rezistor TR 151, 15 kΩ
R4 rezistor TR 151, 150 Ω

D dioda KY130/80

T1, T2 TUN (např. tranzistor KC509)
T3 TUP (např. tranzistor KF517)

Zv zvonek
s přerušovačem ≈ 4,5 V

mosazné šrouby a maticy M3

Ing. Jaroslav Kavalír

Časový spínač

Zařízení s moderními součástkami, které vás bude stát pár korun, využijete nápr. ke hlídání doby, vaření vajíček. Doba sepnutí může být nastavena mezi jednou až sedmnácti minutami, drobnými změnami můžete zajistit jiné nastavení časových intervalů.

Popis zapojení

Před připojením zdroje jsou kondenzátory C1 a C2 nenabité. Zapněte-li přístroj spínačem S-(poloha 1-3), je na vstupu A klopného obvodu IOA, IOB ještě log.0 a proto je log. 0 i na výstupu Q. Tím je zablokován multivibrátor, tvořený hradly IOc, IOd. Kondenzátor C1 se nabije přes odporník trimr R7 a potenciometr P. Zmenší-li se napětí na výstupu B pod rozhodovací úrovni klopného obvodu, obvod se překlopí a multivibrátor začne pracovat. Příliš pomalému přepnutí klopného obvodu zabránil jeho charakteristika.

Signál multivibrátoru zesilují tranzistory T1 a T2 (pro reproduktor s impedancí 8 Ω). Celkové schéma je na obr. 1.

Po vypnutí přístroje spínačem S (poloha 2-3) je kondenzátor C1 rychle vybit přes rezistor R1. Při následujícím zapnutí na něm není proto zbytekové napětí, které by zkracovalo nastavenou dobu.

Stavba a uvedení do chodu

Obrazec s plošnými spoji je v měřítku 1:1 na obr. 2. Na desce jsou umístěny

kromě baterie 9 V, potenciometru a reproduktoru všechny součástky. Pro integrovaný obvod přípájte raději objímku, do níž obvod zasuňte až po zapájení všech ostatních součástek (obr. 3), především při používání pistolové páječky.

Při nastavování časového spínače nechte běžec odporového trimru R7 přibližně uprostřed odporové dráhy a potenciometrem P nastavte sepnutí na jednu minutu. Pak nastavte potenciometr na maximum a změřte dobu, za níž spínač sepně. Nakonec rozdělte lineárně stupnicí kolem hřídele potenciometru P mezi těmito časovými „body“.

Pokud vám nevyhovuje čas, určený v zapojení použitymi součástkami, můžete si spočítat hodnoty součástek pro jiné časové rozpětí. K tomu využijete následujícího programu, který byl vyzkoušen pro počítače IQ-151, ZX-81 a APPLE IIe:

Příklad zadání: požadovaný čas půl hodiny, k dispozici je kondenzátor (C1) 500 μ F.

```

5 REM CASOVY SPINAC ZVR
10 INPUT "POZADOVANY NEJDELSI CA
      S (SEC)":T
15 IF T < 1 OR T > 3600 THEN PRINT
      "V SEKUNDACH, PROSIM!": GOTO
      10
20 INPUT "HODNOTA C1 (uF), KTERO
      U MAS K DISPOZICI":C
25 IF C < 0.1 OR C > 5000 THEN GOTO
      20
30 LET P = T / (0.693 * C) * 1E +
      6
40 IF P > 6E6 OR P < 100 THEN PRINT
      "ZVOL JINE VSTUPNI HODNOTY,
      OBVOD BY TAKTO NEFRACOVAL": GOTO
      10
50 LET X = P: LET Y = 1
60 IF X > = 10 THEN LET X = X /
      10: LET Y = 10 * Y: GOTO 60
70 LET P2 = Y
80 IF X > = 2.5 THEN LET P2 =
      2.5 * Y
90 IF X > = 5 THEN LET P2 = 5 *
      Y
100 LET P1 = P - P2
110 PRINT "VYSLEDNE HODNOTY REZI
      STORU PRI POUZITI KONDENZATO
      RU C1":C;" uF:"
120 PRINT "POTENCIOMETR P2 MA HO
      DNOTU ";P2;" OHMU"
130 PRINT "TRIMR P1 NASTAV NA OD
      FOR ";P1;" OHMU"
140 PRINT "(POUZIJ NEJBLIZSI VYS
      SI HODNOTU TRIMRU, KTEROU MA
      S V SUPLIKU)"
150 PRINT "MAXIMALNI CAS BUDE ";
      0.693 * C * (P1 + P2) * 1E -
      6;" SEC"
160 PRINT ;"MINIMALNI CAS BUDE "
      ;0.693 * C * P1 * 1E - 6;" S
      EC"
200 END

```

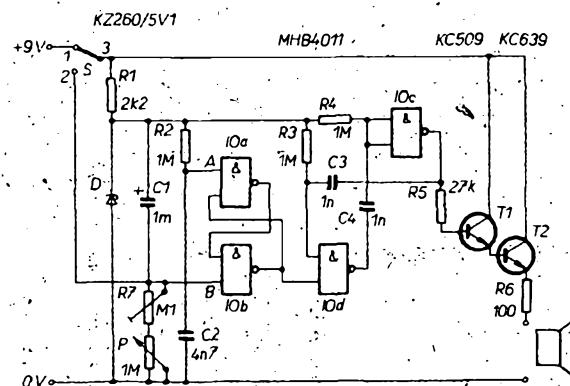
Následující výpočet

```

URUN 5
POZADOVANY NEJDELSI CAS (SEC) 1800
HODNOTA C1 (uF), KTEROU MAS K DISPOZICI 500
VYSLEDNE HODNOTY REZISTORU PRI POUZITI KONDENZATORU C1500 uF:
POTENCIOMETR P2 MA HODNOTU 5000000 OHMU
TRIMR P1 NASTAV NA ODPOR 194805.193 OHMU
(POUZIJ NEJBLIZSI VYSSU HODNOTU TRIMRU, KTEROU MAS V SUPLIKU)
MAXIMALNI CAS BUDE 1800 SEC
MINIMALNI CAS BUDE 067.4999995 SEC

```

určuje pro tento případ potenciometr 5 M Ω , odporový trimr 0,22 M Ω . Nejkratší nastavitelný čas bude při této sestavě asi jedna minuta.

Obr. 1. Schéma časového spínače

Seznam součástek

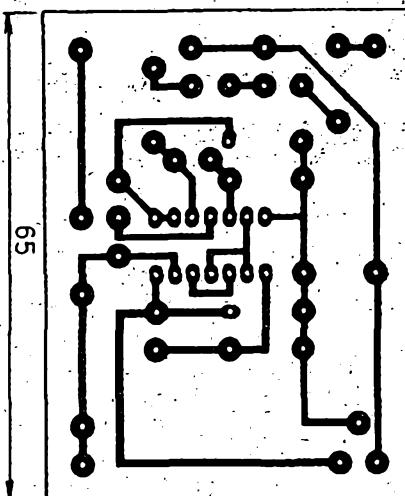
R1	miniaturní rezistor 2,2 k Ω
R2	
R3, R4	miniaturní rezistor 1 M Ω
R5	miniaturní rezistor 27 k Ω
R6	miniaturní rezistor 100 Ω
R7	odporový trimr TP 040, 0,1 M Ω
C1	elektrolytický kondenzátor TE 982, 1000 μ F/10 V
C2	keramický kondenzátor 4,7 nF
C3, C4	keramický kondenzátor 1 nF
S	páckový přepínač
P	lineární potenciometr 1 M Ω
IO	integrovaný obvod MHB4011
T1	tranzistor n-p-n (KC509)
T2	tranzistor n-p-n (KC639, KC508 ...)
D	Zenerova dioda KZ260/5V1

objímka pro integrovaný obvod

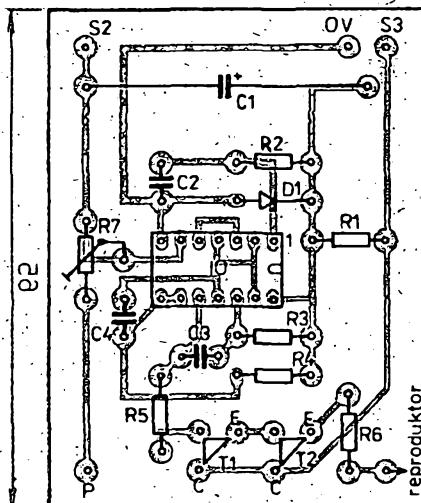
Literatura

Elektuur č. 143/75

-zh-

Obr. 2. Obrazec plošných spojů pro časový spínač, deska U34

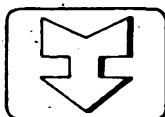

Obr. 3. Umístění součástek časového spínače na desce

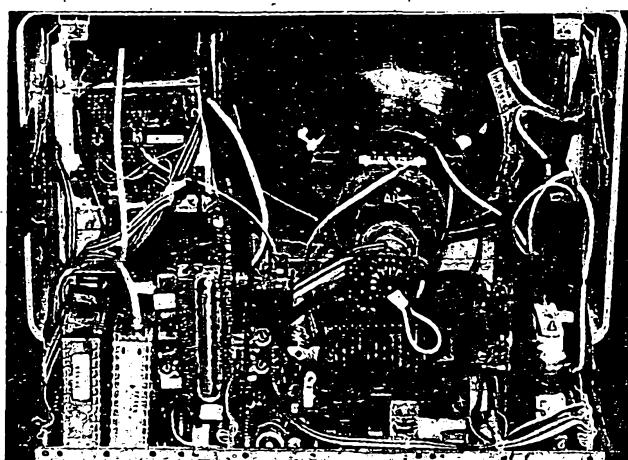
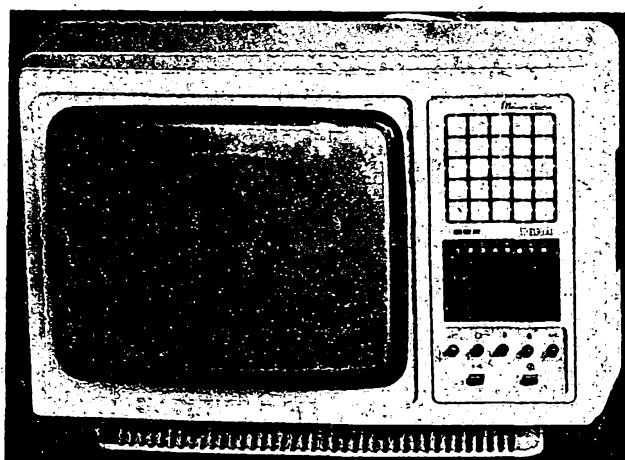

Efektový pedál
k elektrofonické kytaře

Pozn.: V programu je na rozdíl od schématu použit pro odporový trimr R7 symbol P1, pro potenciometr místo P pak P2. Autor programu ing. Petr Řezáč.

AMATÉRSKÉ RÁDIO SEZNAMUJE...

TVP TESLA MÁNES COLOR

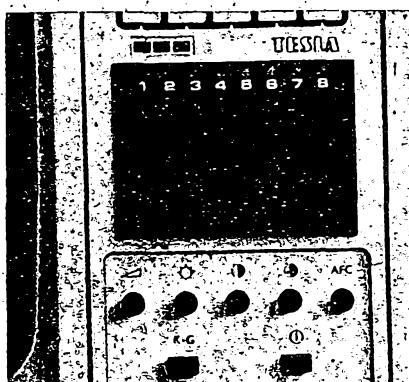
Celkový popis

Televizní přijímač Mánes Color je nejmenším televizorem, který je v tuzemsku vyráběn. Je určen pro příjem barevného i černobílého obrazu a jeho výrobcem je k. p. TESLA Strážnice. Prodejní cena tohoto přístroje byla stanovena na 8500 Kčs. Použitá obrazovka je sovětské výroby a má úhlopříčku 32 cm.

Většina ovládacích prvků je soustředěna na čelní stěně. Je to především pět knoflíků, jimž lze řídit hlasitost, jas, kontrast, barevnou sytost a posledním knoflíkem lze doložovat AFC. Pod ovládacími knoflíky jsou dvě tlačítka; z nichž pravé slouží k zapínání a vypínání sítě a levé k přepínání K-G (viz návod). Toto tlačítko lze použít například při poslechu zahraničních vysílačů pracujících v barevné soustavě SECAM, avšak s odstupem zvuku od obrazu 5,5 MHz (vysílače NDR).

Připojná místa (kromě anténního vstupu) jsou u tohoto přístroje umístěna na pravé boční stěně. Jsou to: konektor pro připojení videomagnetofonu, konektor pro připojení magnetofonu pro záznam zvuku poslouchaného pořadu a konektor pro připojení sluchátek. Připomínám, že jako všechny novější televizní přijímače naší výroby, i Mánes Color umožňuje příjem barevného obrazu jak v soustavě SECAM tak i v soustavě PAL. Umožňuje rovněž příjem zvukového doprovodu s odstupem 6,5 i 5,5 MHz od nosné vlny obrazu.

Přístroj je vybaven standardní mechanikou předvolbou až osmi vysílačů.

Osmé programové tlačítko je doplněno spínačem, který automaticky zkráti časovou konstantu rádkové synchronizace tak, jak to vyžaduje optimální funkce připojeného videomagnetofonu.

Technické údaje podle výrobce

Obrazovka:	32 cm.
Předvolba:	8 programů.
Anténní vstup:	75 Ω (nesym.).
Napájení:	220 V/50 Hz.
Příkon:	55 W.
Hmotnost:	13 kg.
Rozměry:	46 x 31 x 37 cm.

Funkce přístroje

Přijímač TESLA Mánes Color je v podstatě obdobou přijímače TESLA Oravan, který byl podrobně popsán v AR A5/86. V celkovém zapojení jsou určité rozdíly pouze v obvodech, které souvisí s použitou menší obrazovkou. Na rozdíl od Oravany se zde opět objevuje známý regulátor AFC (který by ovšem bylo daleko vhodnější nazývat jemným doložováním AFC), o němž jsem se již tolikrát zmínil jako o prvku, který je přinejmenším diskutabilní. Výrobce však na jeho nutnosti trvá, zatímco mnoho uživatelů tétoho přístrojů má zcela opačný názor – já také.

Měl jsem možnost vyzkoušet tři televizory tohoto typu a všechny plnily základní funkce bez závad. Jedinou připominkou bylo možno mít k použití obrazovce (32LK2C), neboť ani u jednoho ze zkoušených přístrojů nebylo možno s čistým svědomím označit obraz z hlediska barevné čistoty i konvergenci za zcela bezvadný. I když tyto nedostatky nebyly na první pohled příliš nápadné, přesto ve srovnání s Oravanem byly patrné určité rozdíly, které je třeba připsat vlastnostem obrazovky. Jinak lze o funkci tohoto přístroje říci v podstatě totéž, co platí o televizoru Oravan.

V návodu jsem se však dočetl několik pozoruhodných připomínek, které mohou právem vzbudit u uživatele pochybnosti o jakosti zakoupeného přístroje. Cituj: „k docílení správné funkce tlačítkové soustavy je třeba přepínat tlačítka pomalu. Nedojde-li po stisknutí tlačítka ke správné volbě předvoleného programu, je třeba pootevřít a znova zavřít dveřka ladící jednotky“. Anebo: „opakováním zapnutí přijímače v době kratší než dve minuty může dojít k jeho poškození“.

Domnívám se, že takové připomínky se do návodu nehodí a právem vzbuzují u uživatele dojem, že tento přístroj má typické závady. Jsou-li tato upozornění

skutečně pravdivá, pak by se měl výrobce spíše urychleně postarat o to, aby k podobným jevům nikdy nemohlo dojít a ne uživateli předem varovat!

Nepříliš výhodná je i ta skutečnost, že spínaný zdroj „naskočí“ až asi pět sekund po zapnutí přístroje a že se tudíž indikační dioda rozsvítí až po uvedené době po stlačení síťového spínače. To je ovšem dost dlouhá doba, aby u uživatele vyvolala dojem že přístroj nefunguje. U Oravany je sice situace obdobná, ale protože tam žádná optická indikace zapnutí není, nevadí to.

Vnější provedení přístroje

Televizor je vestavěn do skřínky z plastické hmoty, která bohužel není tak pěkně vyřešena jako u televizoru Oravan. Námitky lze mít i k funkční otázkce, neboť například držadlo na přenášení televizoru je nevhodné proto, že představuje pouze dutinu do níž lze jen zasunout prsty. Vzhledem k tomu, že jde o poměrně těžký přístroj, může velmi snadno při přenášení vyklouznout, což by jistě nevedlo k dobrým koncům. Konstruktér si v tomto případě měli vzít poučení právě z Oravany a konstruovat držadlo tak, aby je bylo možno rukou spolehlivě uchopit.

Vnitřní provedení a opravitelnost

K otázkce demontáže zadní stěny a přístupu k součástkám televizoru nelze mít žádných námitek a lze říci, že Mánes Color je po této stránce vyřešen zcela uspokojivě.

Závěr

Porovnáme-li tento televizní přijímač s jeho větším bratrem Oravanem, pak zjistíme, že je jeho obraz oproti Oravanu v úhlopříčce o plných 10 cm menší. Přitom hmotnost i rozměry obou přístrojů nejsou natolik odlišné a stejně málo odlišná je i vzájemná cenová diferenciace (Oravan 9500 Kčs a Mánes 8500 Kčs). Nelze se tedy divit, že v tomto srovnání vychází pro spotřebitele rozhodně výhodnější Oravan. Tuto skutečnost mi potvrdily také dotazy u obchodních organizací, kde poptávka po Oravanu mnohonásobně převažuje oproti poptávce po Mánesu.

Kdyby tedy neexistoval Oravan, měl by Mánes rozhodně daleko lepší pozici. Pokud ovšem zájemcům nevadí řečené skutečnosti ani relativně malý barevný obraz, pak mu televizor Mánes Color poskytne v každém případě dobrý příjem i funkčného uspokojení.

JAK NA TO

NESOUOSÉ HŘÍDELE

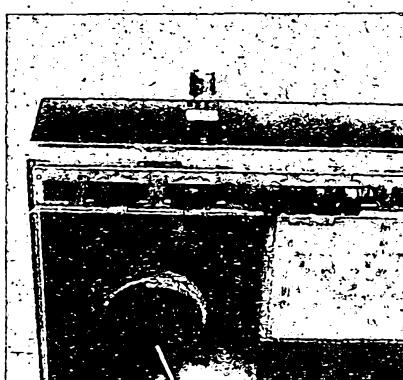
Z funkčního nebo z konstrukčního hlediska bývá někdy nemožné umístit ovládací prvek, například potenciometr, přímo za panel. V mnoha případech nestačí ani prodloužený hřidele. Takový problém lze však snadno vyřešit jednoduchým pružinovým propojením tak, že oba hřidele (hnací i hnany) vzájemně spojíme šroubovou pružinou. Průzvu na hřidele můžeme zajistit například epoxidovým lepidlem. Pro hřidele o průměru 6 mm je vhodný průměr drátu, z něhož průzvu zhodovíme, asi 1 mm.

Ing. Jiří Sokoliček

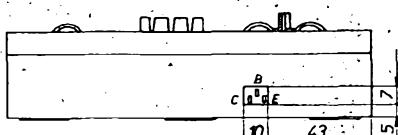
ÚPRAVA MĚŘIDLA PU 120

Měřidlo PU 120 umožňuje mimo jiné orientační měření základních statických parametrů tranzistorů. Kontakty pro připojení tranzistoru jsou nevhodně konstruovány (byly zřejmě původně určeny pro měření tranzistorů s délkou přívodu 30 mm). Většina dnes vyráběných křemíkových tranzistorů má přívody podstatně kratší a proto je nelze jednoduše zasunout do kontaktu.

Do přístroje PU 120 jsem proto vestavěl zásuvku, připojenou paralelně k původním kontaktům (obr. 1). Měřicí přístroj rozebereme a do dolní části krytu vypilujeme otvor (obr. 2). Zásuvku zhodovíme z konektoru (např. WK 46516 tak, že vedeme napříč řez čtvrtým kontaktem. Odříznutou část se třemi kontakty slepíme lepidlem na polystyrén (L'EPÍ-M) nebo toluenem. Tímtož lepidlem vlepíme zásuvku z vnitřní strany do vypilovaného

Obr. 1.

Obr. 2.

otvoru. V levém horním rohu desky s plošnými spoji vyvrtáme tři otvory pro provlečení propojovacích vodičů (pozor na plošné spoje!). Do míst připojení vodičů z přepínače tranzistorů na plošné spoje připojíme ohebné vodiče, které po protažení otvory v rôhu desky napojíme na vlepenou zásuvku. Je vhodné dodržet naznačené pořadí kontaktů, které umožňuje zasouvat běžné tranzistory přímo do zásuvky.

Kromě této úpravy jsem ještě z „protikusu“ konektoru vyrobil trikolíkovou zástrčku a na ni připojil vodiče s mikrosvorkami. Tento přípravek umožňuje připojit libovolný tranzistor, popř. měřit tranzistory v zařízení bez vypájení jen po přerušení plošných spojů. Původní funkce přepínání p-n-p/n-p-n je zachována.

Ing. Vojtěch Příman

DRŽÁK PRO DIODY LED

K upevnění diod LED o Ø 4 mm na panely přístrojů používám zátek z popisovačů KIN Pastels 7870 nebo Centrofix 1736, které se vyrábějí v široké škále pastelových barev. Zátku zatlačím do otvoru o Ø 7 mm v panelu a na zadní straně panelu zátku odříznu nožem. Do takto vzniklého otvoru (obr. 1) pak zalisuju

Obr. 1.

diodu. Dioda v panelu drží pevně, její výměna je jednoduchá a navíc je chráněna před dopadem okolního světla.

Lubomír Langer

DOLÁDOVACÍ KONDENZÁTOR ZDARMA

Běžné doládovací kondenzátory se občas dosti obtížně shánějí a nejsou ani nijak levné. V obvodech, kde příliš nezáleží na jakosti těchto prvků, například při kompenzaci vstupních děličů u voltmetru nebo osciloskopu, je lze docela dobře nahradit dvěma zkroucenými lakovanými dráty o průměru asi 0,3 mm.

Tímto způsobem můžeme získat kapacitu v rozmezí asi 2 až 20 pF, podle toho jakou délku odštípneme.

Ing. Jiří Sokoliček

POLYSTYRÉNOVÉ KONDENZÁTOŘE VE VF OBVOДЕCH

Svitkové polystyrenové kondenzátory (vinuté z fólie s obchodním názvem styroflex) se pro své výborné elektrické vlastnosti a minimální závislost na teplotě a kmitočtu s oblíbenou používají jako prvky rezonančních obvodů v mnoha přístrojích spotřební elektroniky.

Typickou závadou těchto jinak velmi dobrých součástek je občasná ztráta ka-

pacity, způsobovaná patrně vlivem nespolehlivého vnitřního kontaktu. Vyhdávání vadného kondenzátoru komplikuje skutečnost, že se často jedná o náhodný děj, který se neperiodicky mění. Závada se často nedá vyvolat ani umělým zvětšením teploty ani mechanickým namáháním.

Tento jev jsem několikrát pozoroval u kondenzátorů TC 281 o kapacitě 1,2 až 1,5 nF, které byly použity jako rezonanční kondenzátory v mezfrekvenčních filtroch pro rozsah AM v rozhlasových přijímačích Soprán, Synkopa či v autoradiách Spider. Ke ztrátě kapacity dochází zcela nepravidelně a zcela nepravidelný je i návrat k původnímu stavu.

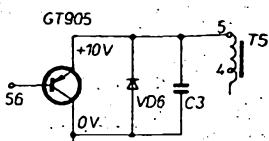
Nepríjemnou a zálužnou vlastnosť bývá i to, že se při identifikácii závady zavedením signálu z vý generátoru vadný kondenzátor často zregeneruje a závada zmizí. Znovu se pak může objevit za hodinu anebo také za řadu měsíců. Proto doporučuji u podezřelého obvodu použít co nejslabší vý signál z generátoru a v případě nutnosti preventivně vyměnit v propusti všechny styroflexové kondenzátory.

Ing. Miroslav Hořáček

NÁHRADA TRANZISTORU GT905

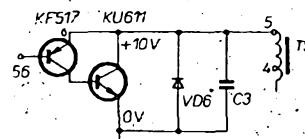
V AR A1/86 som čítal článok Jána Celára, ktorý sa týkal náhrady tranzistoru GT905 (GT906), ktorý u nás nemá ekvivalentnú náhradu. Pretože vlastním televízne prijímač Elektronika VL 100 u ktorého bol pred časom vadný spominaný tranzistor, rozhodol som sa ho nahradieť tuzemským rozmerovo priateľným typom.

Kedže sa u nás vyskytuje takýto len typu n-p-n, urobil som následujúcu úpravu (obr. 1).

Obr. 1. Pôvodné zapojenie

Tranzistor GT905 som nahradil dvojicou KF517 a KU611 v zapojení pôda (obr. 2).

Obr. 2. Upravené zapojenie

Tranzistor KU611 som priskrutkoval na pôvodné miesto GT905. Kolektor musíme oddeliť sľudovou podložkou preto lebo na ňom bude opačné napätie ako na kostre prístroja. Tranzistor KF517 som umiestnil priamo na dosku spojov vedľa transformátora T4.

Miroslav Richter

PŘIJÍMAČ FM-MINI

Bohuslav Gaš, Jiří Zuska

Podle zveřejněných prognóz dalšího vývoje vysílání kmitočtové modulovaného rozhlasu na VKV je zřejmé, že se požadavky na jakost přijímače budou stále zvětšovat. Jedním z důvodů je možnost přetížení vstupních obvodů přijímače silnými signály, které mohou znehodnotit příjem vznikem křížové modulace a intermodulace. Proto při konstrukci dále popisovaného přijímače bylo přihlédnuto především k odolnosti vůči oběma nežádaným jevům.

Nejprve stručně hlavní charakteristické znaky přijímače umožňuje plynulé přeladění přes obě pásmá, tj. od 64 do 104 MHz. Ve vstupní jednotce jsou použity tuzemské tranzistory řízené polem typu MOS se dvěma řídícími elektrodami, KF907. Tranzistory jsou použity jako řízený vysokofrekvenční předzesilovač a jako směšovač. Směšovač špičkových vstupních jednotek VKV se často konstruuje jako vyvážený balanční, s integrovaným obvodem SO42P. Uvedený obvod je však u nás nedostupný a při jeho nahradě dvěma obvody MA3005 se nemusí dosáhnout vždy stejně dobrých vlastností. To byl důvod, proč jsme i pro směšovač použili „dvoubázový“ MOSFET.

V mezifrekvenčním zesilovači je použit integrovaný obvod A225D, který kromě základní funkce – mezifrekvenčního zesilovače – umožňuje konstruovat celkem snadno i různé obslužné funkce, jako samočinné dolaďování kmitočtu (které se automaticky odpojí při ručním ladění), šumovou bránu, měřicí síly pole, automatické vyrovnaní citlivosti a přepínání provozu mono-stereo.

Stereofonní dekódér s obvodem A290D je zapojen běžným způsobem. Indikátor síly pole je realizován z řady světelných diod, buzených známým obvodem A277D. V přijímači je dále použita číslicová stupnice, zobrazující kmitočet přijímaného signálu. Před mechanickou stupnicí má řada nepopiratelných výhod, nevýhodu má snad pouze jedinou – obtížně se shánějí integrované obvody ECL a CMOS, s nimiž byla navrhena.

VYBRALI JSME NA OBÁLKU

na vývod kolektoru (elektroda D) je navlečen miniaturní feritový prstenec (toroid) F, který zabraňuje rozkmitání předzesilovače na velmi vysokých kmitočtech.

Kolektor T1 je připojen přímo na živý konec prvního laděného obvodu pásmové propusti, tvořeného cívou L2, dolaďovacím kondenzátorem C7, varikapem D2 a oddělovacím kondenzátorem C8. K tomuto laděnému obvodu patří i kondenzátor C6, který vysokofrekvenčně uzemňuje spodní konec laděného obvodu.

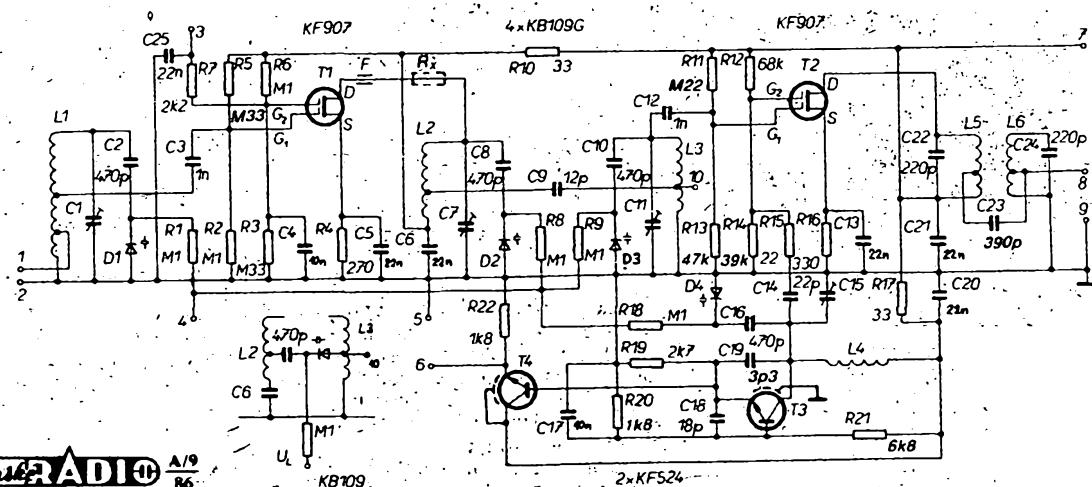
Druhý laděný obvod pásmové propusti tvoří cívka L3, dolaďovací kondenzátor C11, varikap D3 a oddělovací kondenzátor C10. Vazba mezi oběma laděnými obvody pásmové propusti je kapacitní (kondenzátor C9, který je zapojen mezi odbočky cívek L2 a L3). Na první řidici elektrodu tranzistoru směšovače přichází signál přes kondenzátor C12. Na druhou řidici elektrodu se přivádí signál z oscilátoru přes kondenzátor C14 a rezistor R15.

Pracovní bod směšovače je nastaven děliči v řidicích elektrodách a emitorovým rezistorem (v elektrodě S), blokovaným kondenzátorem C13, na maximální směšovací zisk.

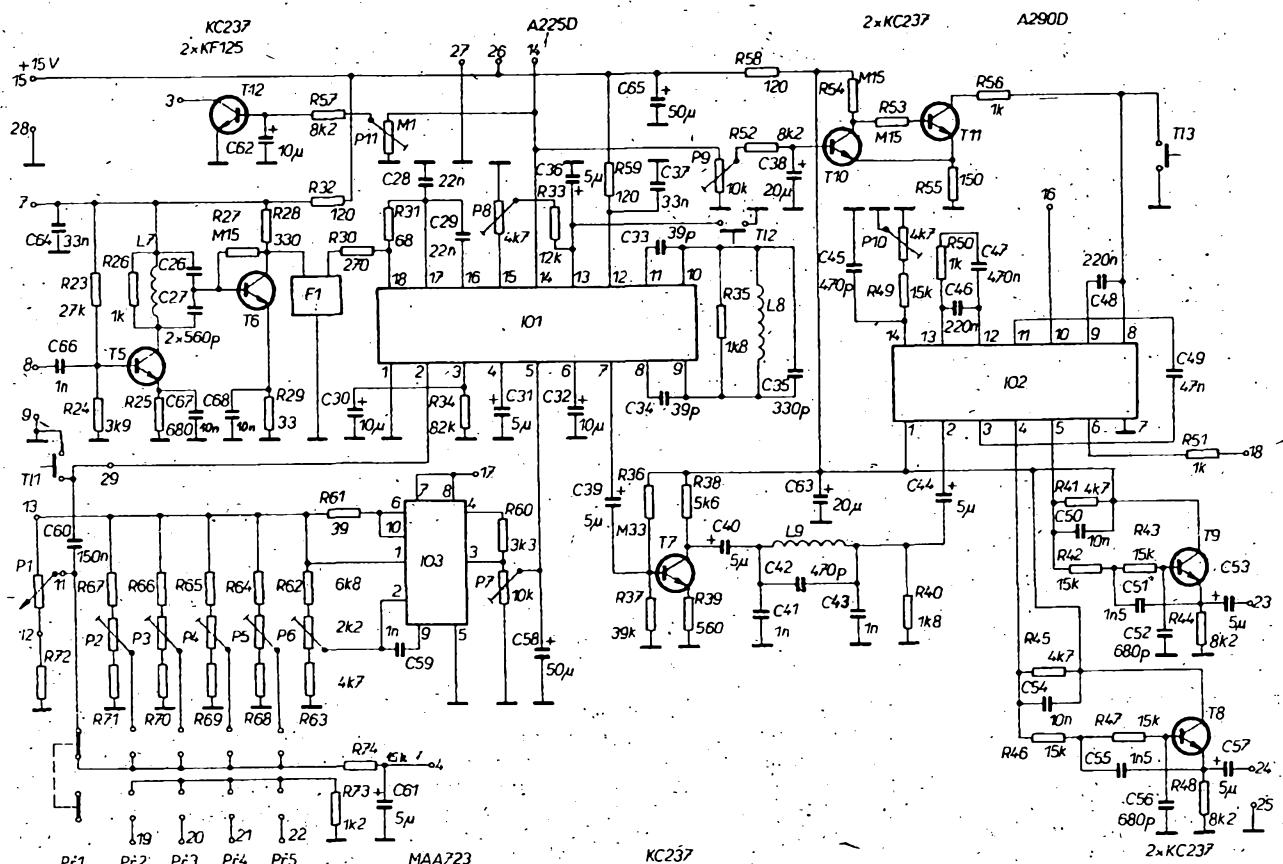
Oscilátor je osazen bipolárním tranzistorem T3. V jeho kolektoru je laděný obvod, který je tvořen cívou L4, dolaďovacím kondenzátorem C15, varikapem D4, oddělovacím kondenzátorem C16 a kondenzátorem C20, který vysokofrekvenčně uzemňuje cívku L4.

Tranzistor T4 je zapojen jako emitorový sledovač a tvoří oddělovací stupeň, z jehož emitoru se vede oscilátorové napětí přes propojovací bod 6 do číslicové stupnice.

Výstupní signál z jednotky VKV jede z kolektoru T2 přes pásmovou propust (L5, C22, L6, C24 a vazební C23) na mezifrekvenční zesilovač. Vazba

Obr. 1. Schéma zapojení vstupní jednotky

Obr. 2. Schéma zapojení obvodů na desce mf zesilovače

propusti je nastavena na těsně podkritickou, propust je laděna na 10,7 MHz.

Mezifrekvenční zesilovač

Hlavní částí mf zesilovače (obr. 2) je integrovaný obvod A225D, jehož činnost byla srozumitelně a podrobně popsána v [1]. Mf signál ze vstupní jednotky se přivádí na vstup mf zesilovače přes kondenzátor C66, a to do báze T5, v jehož kolektoru je laděny obvod L7, C26, C27. Obvod je zatlumen rezistorem R26. Vstup dalšího stupně je přizpůsoben kapacitním děličem. Emitorové rezistory u T5, T6 jsou blokovány kondenzátory C67, C68.

Odpor rezistoru R28 v kolektoru T6 byl navržen tak, aby výstupní impedance tohoto stupně co nejlépe vyhovovala vstupu piezokeramického filtru F1. Signál z filtru je veden přes přizpůsobovací rezistor R30 na vstup 18 obvodu A225D. Obvod vyžaduje „galvanicky“ propojit vývody 17 a 18, k tomu slouží R31. Kondenzátory C28 a C29 jsou blokovací.

Na vývodu 14 IO1 je k dispozici stejnosměrné napětí, které je úměrné logaritmumu napětí signálu. Tohoto napětí se využívá celkem ke třem různým účelům:

- k řízení zisku T1 ve vstupní jednotce; k tomu slouží tranzistor T12, napěti na jeho bázi (tj. úroveň signálu, při niž „nasadí“ řízení zisku) se nastavuje trimrem P 11;
- k měření velikosti signálu; přes propojovací bod 14 se napěti z vývodu 14 vede na vstup indikátoru síly pole

(S-metr);
c) k automatickému přepínání mono-stereo. Tranzistory T10 a T11 tvoří Schmittův klopny obvod, jehož výstupní signál ovládá činnost (mono-stereo) obvodu IO2. Oproti běžně používaným zapojením s jedním tranzistorem má Schmittův klopny obvod výhodu v jednoznačném sepnutí a jeho hystereze zabraňuje tomu, aby se při hraniční úrovni síly signálu střídavě zapínal a vypínal stereofonní dekódér (tj. méněl provoz mono na stereo a naopak). Úrovně signálu, při němž začíná IO2 pracovat v režimu stereo, se nastavuje trimrem P9. Pro ručně ovládané trvalé sepnutí na provoz mono slouží tlačítko TI3.

Na vývodu 15 integrovaného obvodu IO1 je stejnosměrné napětí, které je nepřímo úměrné logaritmumu úrovně signálu a má strmější závislost, než napětí na vývodu 14. Tohoto napětí se využívá ke spinání umlčovače šumu (šumové brány). Napětí na vývodu 13, na němž závisí mez „nasazení“ šumové brány, se nastavuje trimrem P8.

Fázovací článek koincidenčního detektoru je tvořen laděným obvodem L8, C35, R35, C33 a C34. V souhlase se závěry v [1] je použit jednoduchý laděný obvod, nikoli pásmová propust.

Na desce s plošnými spoji mf zesilovače je dále umístěn stabilizátor laděního napětí pro vstupní jednotku IO3. Využili jsme k tomuto účelu stabilizátoru MAA732, který umožnuje velmi elegantní zapojení obvodu automatického doložování kmotu (AFC). Vývod 5 integrovaného obvodu IO1 je proudový zdroj, který poskytuje proud

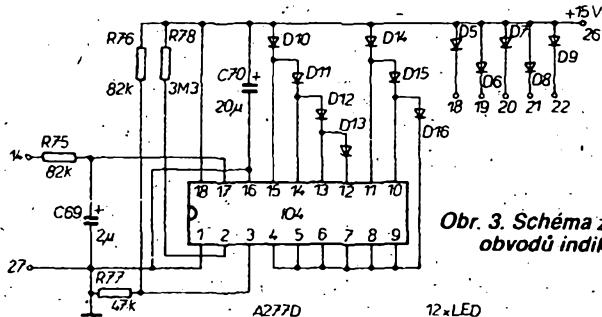
asi 1 μ A na 1 kHz rozladění od mf kmotu. Tento proud je upraven v děliči P7, R60 v neinvertujícím vstupu zesilovače v IO3, čímž je regulováno výstupní ladící napětí. Strmost regulačce je nastavena trimrem P7.

K ladění přijímače je použit potenciometr P1 (při stisknutém tlačítku-přepínači P1); tlačítka P2 až P5 lze volit jednu ze čtyř přednastavených stanic.

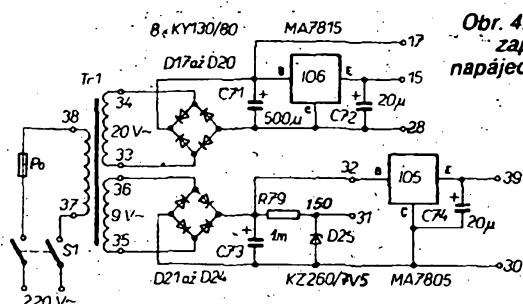
Napětí pro předvolbu stanic se nastavuje trimry P2 až P5. Trimrem P6 se nastavuje maximální ladící napětí na měřicím bodu 13. Ladící napětí se do vstupní jednotky vede z bodu 4, článek RC R74, C61 odstranuje chrastění při ručním ladění.

Využili jsme ještě jedné možnosti, kterou poskytuje obvod A225D – automatické odpojování AFC při ručním ladění (tzv. AFC-Computer). K běžci potenciometru P1 je připojen kondenzátor C60, který derivuje ladící napětí na běžci a vede tento signál na vývod 2 IO1. Kondenzátorem C60 protéká proud jedním nebo druhým směrem pouze při změnách ladícího napětí při ručním ladění a to má za následek vypnutí AFC. AFC se opětne zapne po určité době od poslední změny ladícího napětí, tato doba je určena časovou konstantou R34, C30. Při součátkách podle schématu je asi 3 s. Tlačítkem TI1 lze AFC vypnout trvale.

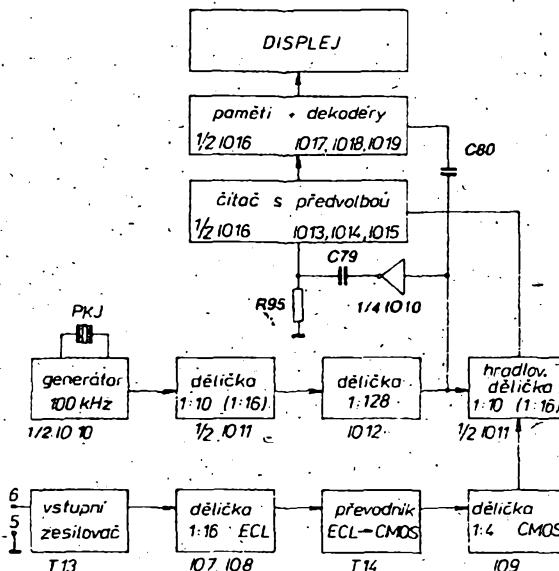
Z vývodu 7 IO1 se vede nf signál přes kondenzátor C39 na tranzistor

Obr. 3. Schéma zapojení obvodů indikace

Obr. 4. Schéma zapojení napájecího zdroje

Obr. 5. Blokové schéma číslicové stupnice

T7, dále pak přes kondenzátor C40 na filtr L9, C41, C42, C43. Filtr má rovnou kmitočtovou charakteristiku a lineární fázový přenos až do kmitočtu 53 kHz, maximální útlum je při 114 kHz. Filtr vyžaduje, aby byly jeho vstup i výstup zatíženy impedancí 1,8 kΩ, což je na výstupu zajištěno rezistorem R40 (vstupní odporník dekodéru je mnohem větší) a na výstupu výstupním odporem stupně s tranzistorem T7.

Signál se dále vede přes kondenzátor C44 na vstup 2 stereofonního dekodéru (obvod A290D). Ten je zapojen podle doporučení výrobce. Trimr P10 slouží k nastavení kmitočtu napěťově řízeného oscilátoru v dekodéru.

Na výstupy dekodéru (vývod 4 levý, vývod 5 pravý kanál) jsou připojeny obvody deemfáze, R45, C54 a R41, C50 a aktivní filtry s tranzistory T8 a T9 k potlačení zbytků signálu pilotního kmitočtu 19 kHz.

Obvody indikace

Schéma obvodů indikace je na obr. 3. Napětí z vývodu 14 integrovaného obvodu A225D je přivedeno na propojovací bod 14, filtruje se článkem RC, R75, C69 a vede na vstup 17 IO4, A277D. Referenční napětí je vytvářeno děličem R76, R77. Rezistor R78 zvětšuje proud svítivými diodami asi na 12 mA. K indikaci se nevyužívají všech možných 12 svítivých diod, ale pouze 7, D10 až D16. Na desce s plošnými spoji indikátoru je ještě svítivá dioda D5, indikující provoz „stereo“ a diody D6 až D9, indikující zapnutí jedné ze čtyř předvoleb.

Napájecí zdroj

Schéma napájecího zdroje je na obr. 4. Síťový transformátor má dvě

sekundární vinutí, z nichž jsou napájeny dva můstkové usměrňovače a usměrněným vyhlazeným napětím dva monolitické stabilizátory napájecích napětí, +5 a +15 V. Stabilizátor napětí +5 V je umístěn mimo desku s plošnými spoji (je přišroubován na zadní stěně skřínky přijímače), kondenzátor C74 je zapojen přímo na jeho vývodech. Před zapojením D25 a IO5 je třeba věnovat pozornost statii o seřizování číslicové stupnice, odkud vyplynou konečné požadavky na napájecí napětí na výstupu 31 a 39.

Síťový transformátor je na jádře EI 20 × 20 mm. Primární vinutí má 2550 závitů drátu o Ø 0,15 mm; sekundární vinutí jsou 280 závitů o Ø 0,3 mm (asi 18 až 20 V), popř. 120 závitů drátu o Ø 0,4 mm (asi 7,5 až 9 V).

Číslicová stupnice

Vybavit přijímač pro hodnocení v konkursu AR-CSVTS číslicovou stupnicí jsme vzhledem k současnemu stavu součástkové základny považovali za povinnost, i když nás znepokojovala otázka rušení, které bylo dosud hlavním nedostatkem amatérských konstrukcí. Na základě zkušenosti, že hlavní podíl na rušení mají integrované děličky TTL (děličky ECL kupodivu neruší), navrhli jsme zapojení s obvody CMOS. Přinosem konstrukce je nejen zcela zanedbatelné rušení (jednotku číslicové stupnice není třeba vůbec stínit), ale současně se zmenší odběr proudu z napájecího zdroje (velmi podstatné) a zmenšíly se i rozměry desky s plošnými spoji. V popisovaném přijímači je číslicová stupnice řešena jako ucelená jednotka, kterou lze vestavět i do jiných přijímačů.

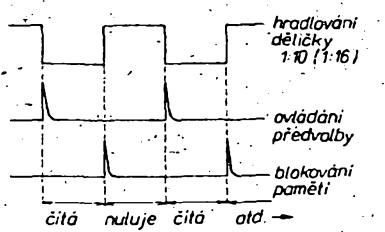
Při výběru součástek stupnice jsme se orientovali na perspektivní typy obvodů. Jako displej jsou použity dvojité číslicovky, dovážené z NDR, které jsou dostupné jak v provedení se společnou anodou, tak katodou [2]. Protože ve výrobním programu TES-

LA Piešťany jsou dva druhy dekodérů s paměti [3], navrhli jsme dvě verze desky s plošnými spoji a každý se může rozhodnout, která z nich je pro něj součástkově dostupnější. Ostatní integrované obvody jsou u obou verzí číslicové stupnice shodné.

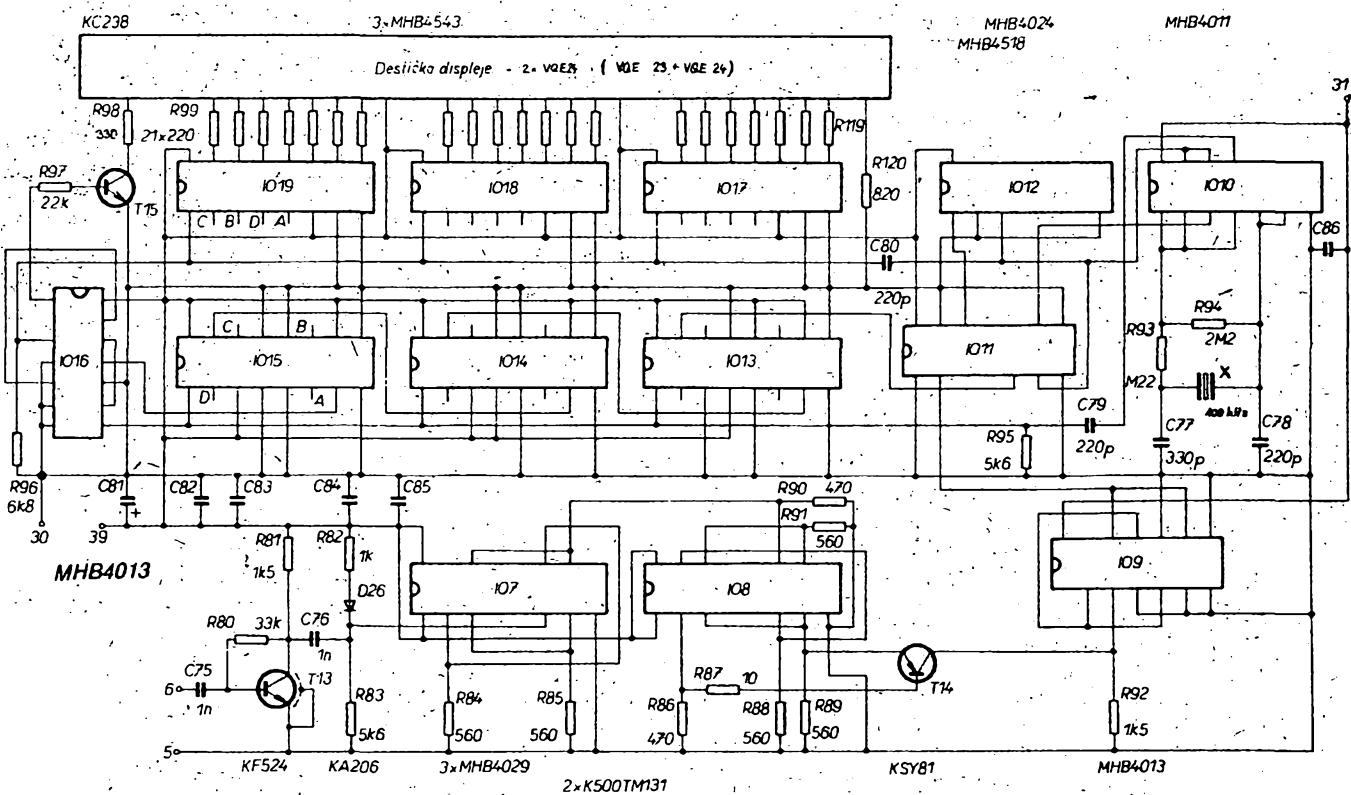
Popis zapojení číslicové stupnice vychází z blokového schématu na obr. 5 a ze schématu zapojení na obr. 7 (a popř. 8). Na vstupu jednotky číslicové stupnice je jednoduchý zesilovač s tranzistorem T13. Následuje dělička 1:16 se dvěma integrovanými obvody (IO7, IO8), obsahující celkem čtyři klipné obvody typu D (ECL logika). Zkoušeli jsme i verzi s jednou děličkou ECL a jednou TTL, úroveň rušení však již převyšila únosnou míru.

Z druhou děličkou ECL je zapojen prevodník úrovni ECL/CMOS, realizovaný tranzistorem T14, za ním je dělička 1:4 z dvojitěho klopného obvodu CMOS typu D, MHB4013 (IO9). Tento obvod byl použit proto, že je z dostupných obvodů CMOS pro dělení kmitočtu nejrychlejší (nejvyšší kmitočet, který potřebujeme dělit, je vyšší než 7 MHz).

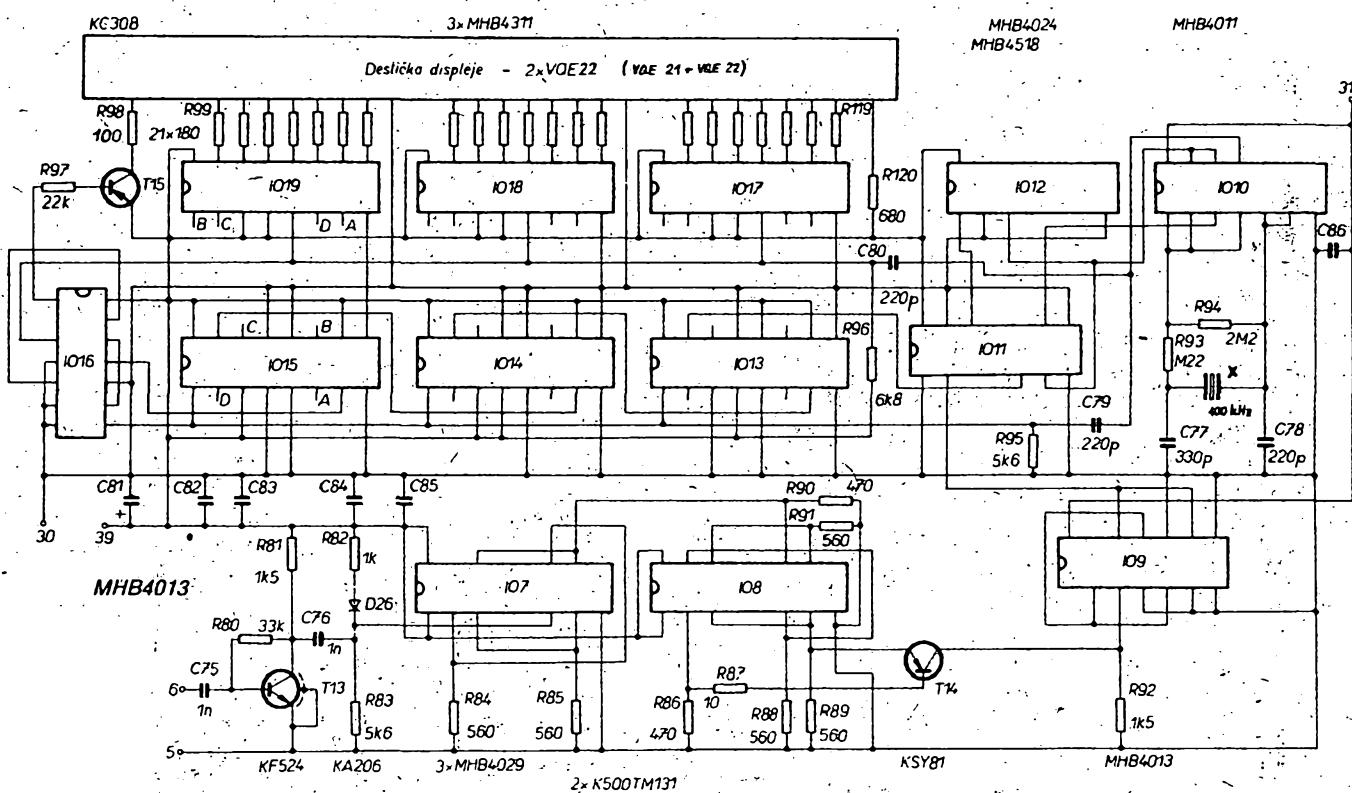
Následující hradlováná dělička IO11 využívá jedné poloviny IO, druhá polovina je použita k dělení kmitočtu generátoru časové základny (100 kHz). Jako IO11 lze použít obvod MHB4518, obsahující dva děliče BCD 1:10, nebo i u nás prodávaný obvod K561IE10 (4520), který obsahuje dva binární děliče 1:16. K hradlování im-

Obr. 6. Průběhy řídicích signálů číslicové stupnice

Obr. 7. Schéma zapojení 1. verze číslícové stupnice

Obr. 8. Schéma zapojení 2. verze číslícové stupnice

pulsů měřeného kmitočtu se využívá nulovacího vstupu děličky.

Cinnost čítace pomůže ozřejmit obr. 6, na němž je sled řídicích impulů. Čítací interval 6,4 ms (nebo 10,24 ms) začíná v době, kdy se mění úroveň na nulovacím vstupu hradlované děličky z log. 1 na log. 0. Současně se derivačním obvodem vytvoří úzký impuls (asi 1 μ s), který nastaví předvolitelné čítáče IO13, 14 a 15 do

stavu, při němž by bylo na displeji číslo 1893. (Ke třem obvodům MHB4029 patří i jedna polovina IO16, MHB4013, jehož druhá polovina je použita jako paměť.) Tím, že čítání začíná od tohoto stavu, zajistíme odečtení kmitočtu mf signálu od měřeného kmitočtu signálu oscilátoru, proto údaj na displeji platí pro kmitočet přijímaného signálu. Čítání měřeného kmitočtu do předvolitelných čí-

tačů se ukončí, přejde-li úroveň na nulovacím vstupu na log. 1. Současně s tím se dalším derivačním obvodem vytvoří impuls, který zajistí, že se stav předvolitelných čítáčů převede do obvodů paměti a zobrazí na displeji. V další periodě 6,4 (nebo 10,24) ms je

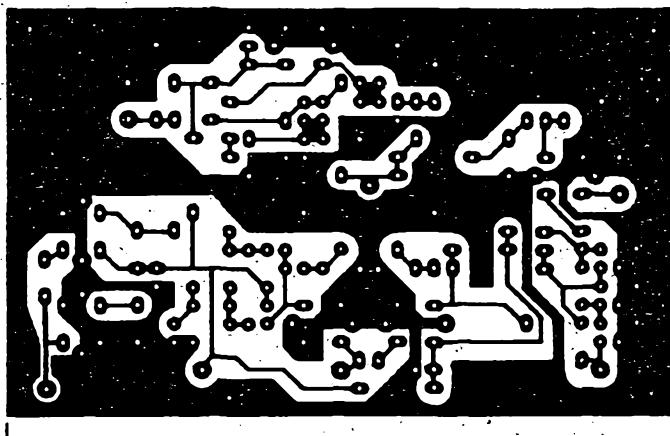
► hradlováná dělička nulovaná a neděje se tedy nic. Další měřicí perioda začíná po skončení nulovacího impulu.

Přesnost měření kmitočtu zajišťuje krystalem řízený generátor signálu 100 kHz v běžném zapojení. Kmitočet výstupních impulsů lze v úzkých mezech měnit úpravou kapacit kondenzátorů, „uzemňujících“ vývody kryštalu. Impulsy pro hradlování děličky získáme vydělením kmitočtu 100 kHz v jedné polovině obvodu IO11 a v obvodu IO12 (sedmistupňový binární dělič, tedy 1:128).

Dekodéry MHB4543 mohou budit segmenty displeje proudem max. 10 mA, proto se snažíme použít číslicovky VQE24 s písmenovým označením F (mají největší jas). Uvedené dekodéry lze použít i pro buzení číslicovek se společnou katodou, na desce s plošnými spoji je však třeba udělat určité úpravy (přivést „zem“ na společné katody číslicovek, obvod tranzistoru T15 musí být upraven podle verze stupnice se společnou katodou, obr. 8, rezistor od desetinné tečky musí vést na +5 V, musí se změnit úroveň na jednom řídicím vstupe dekodéru, viz [3]).

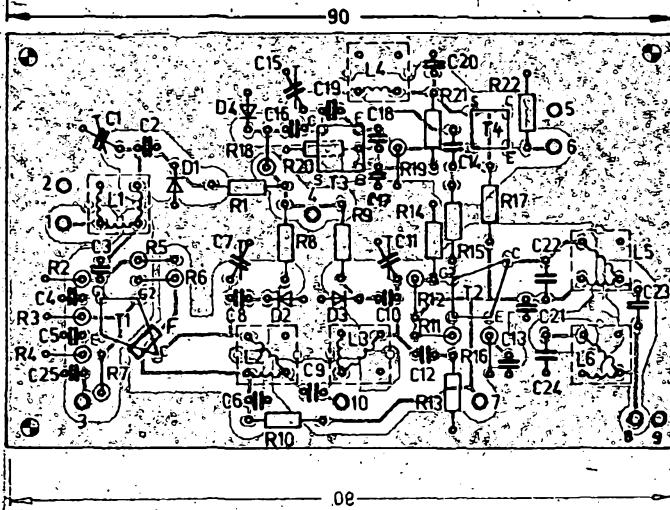
Desky s plošnými spoji pro všechny obvody přijímače jsou na obr. 9 až 21. Před osazováním desek je však vhodné přečíst si poznámky ke stavbě, jimž bude začínat pokračování tohoto článku v příštím čísle AR.

Obr. 9. Obrazec plošných spojů vstupní jednotky VKV (deska U35)

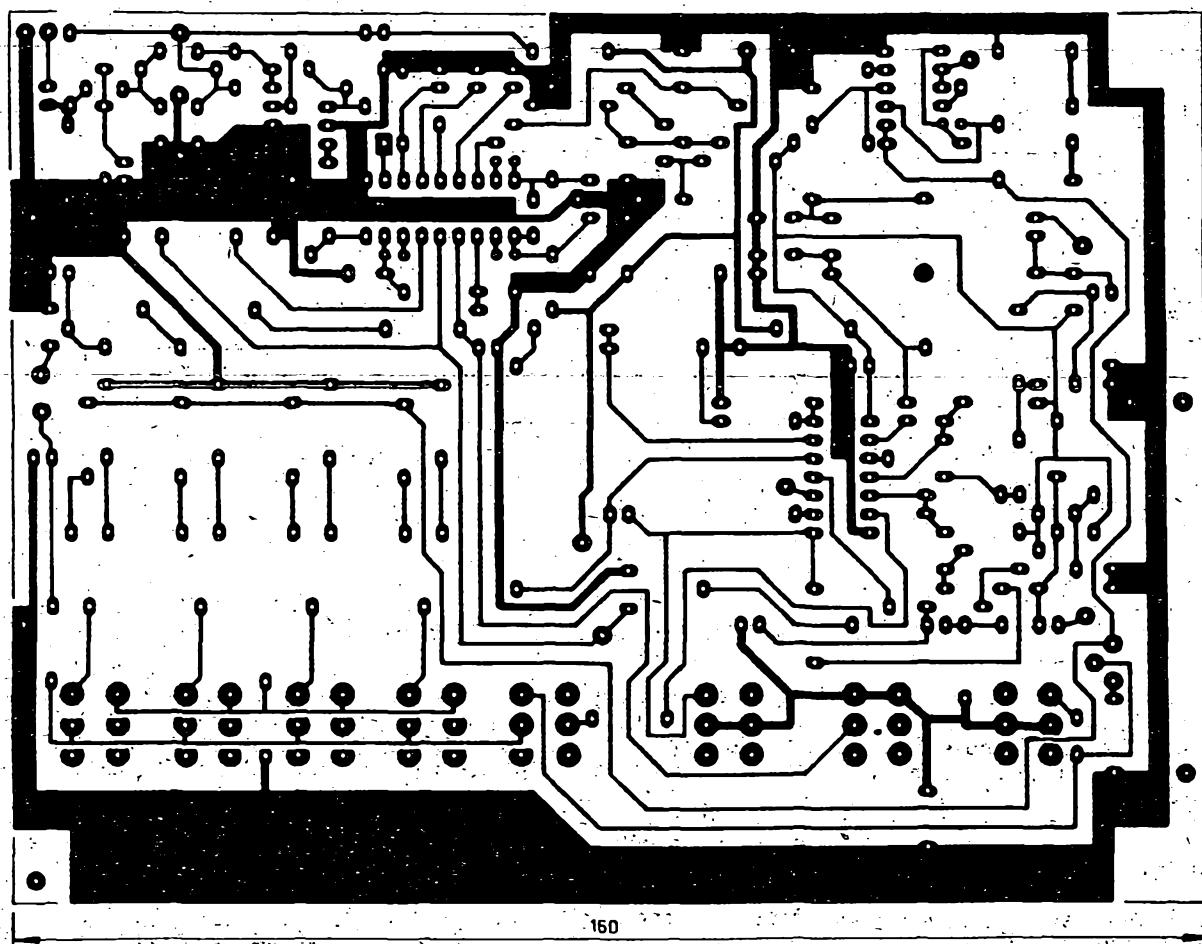
90

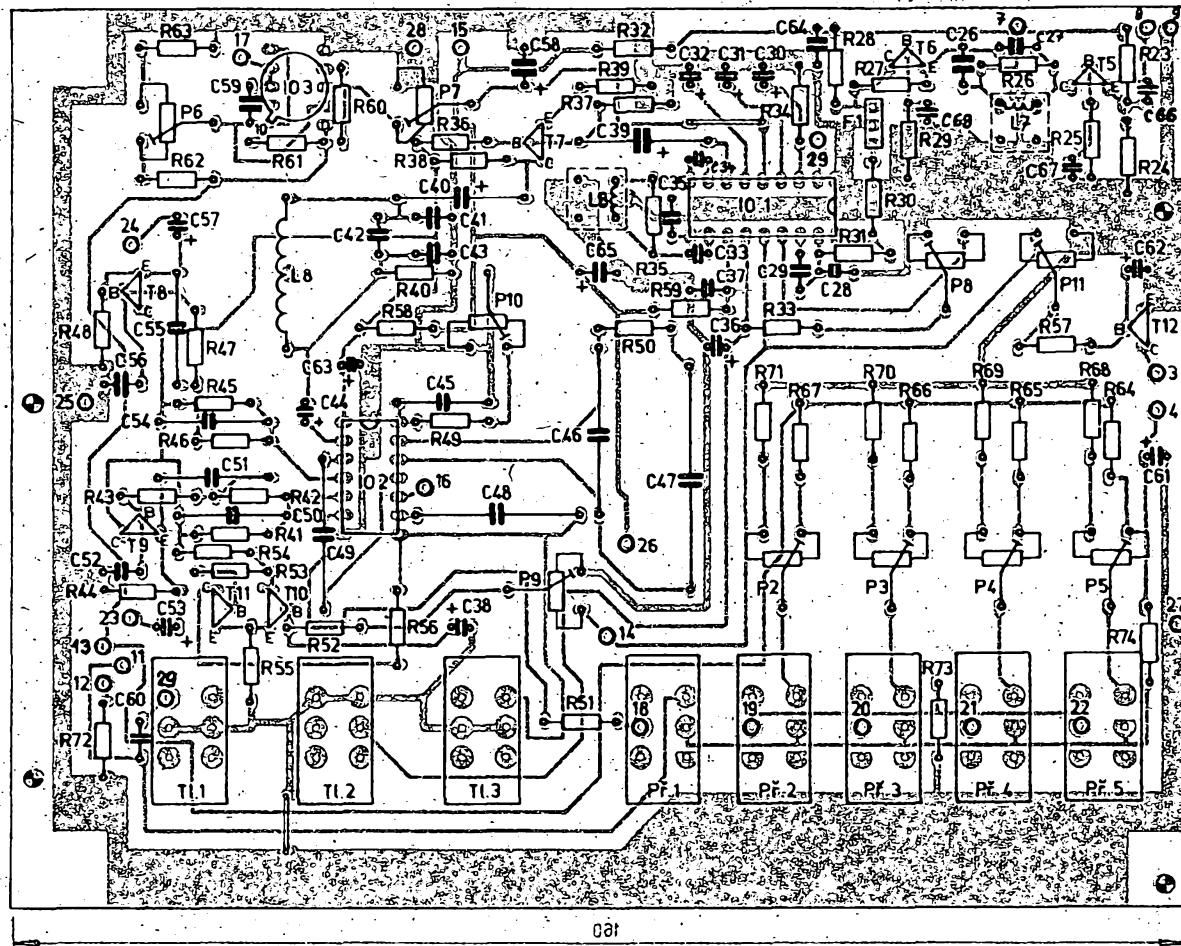
Obr. 10.
Rozložení součástek vstupní jednotky VKV

08

Obr. 11. Obrazec plošných spojů mf zesilovače (deska U36)

Obr. 12. Rozložení součástek na desce s plošnými spoji mř zesilovače (u T5 a T6 jsou prohozena označení B a E)

Literatura

- [1] Kyříč, F.: Rozhlasové přijímače. AR B5/1984.
- [2] Katalog TESLA. Polovodičové součástky 1984/85.
- [3] Katalog elektronických součástek TESLA 1983/84, 2. díl.

Seznam součástek

Vstupní jednotka

Polovodičové součástky

T1, T2 KF907 (BF981, apod.)

T3, T4 KF524 (KF525)

D1 až D4 4-KB109G

Rezistory (TR 151, TR 191, TR 212 apod.)

R1, R2, R6, R13, 47 kΩ

R8, R9, R14, 39 kΩ

R18, 100 kΩ R15, 22 Ω

R3, R5, 330 kΩ R16, 330 Ω

R4, 270 Ω R19, 2,7 kΩ

R7, 2,2 kΩ R21, 6,8 kΩ

R10, R17, 33 Ω R20, R22, 1,8 kΩ

R11, 220 kΩ Rx, viz text

R12, 68 kΩ

Kondenzátory

C1, C7, C11, C15, viz text

C2, C8, C10, C16, 470 pF, TK 724

C3, C12, 1 nF, TK 744

C4, C17, 10 nF, TK 783

C5, C6, C13, C20, C21, C25, 22 nF, TK 783

C9, 12 pF, TK 754

C14, 22 pF, TK 754

C18, 18 pF, TK 754

C19, 3,3 pF, TK 754

C22, C24, 220 pF, TK 774
C23, 390 pF, TK 774

Ostatní

L1 až L6, viz text
F, feritový toroidní jádro, vnější Ø 4 mm – viz text

Pro úpravu vazby pásmové propusti:

rezistor 100 kΩ
varikap KB 109 (A, B, G)
kondenzátor 470 pF, TK 724

Mezifrekvenční zesilovač

Polovodičové součástky

T5, T6 KF124 (KF125),
T7 až T12 KC237 apod.

IO1, A225D

IO2, A290D

IO3, MAA723H

Rezistory (TR 151, TR 191, TR 212 apod.)

R23, 27 kΩ R37, 39 kΩ

R24, 3,9 kΩ R38, 5,6 kΩ

R25, 680 Ω R39, 560 Ω

R26, R50, R51, R41, R45, R63, 4,7 kΩ

R56, 1 kΩ R42, R43, R46,

R27, R53, R54, 150 kΩ R47, R49, R74, 15 kΩ

R28, 330 Ω R44, R48,

R29, 33 Ω R52, R57, 8,2 kΩ

R30, 270 Ω R55, 150 Ω

R31, 68 Ω R60, 3,3 kΩ

R32, R58, R59, 120 Ω R61, 39 Ω

R33, 12 kΩ R62, 6,8 kΩ

R34, 82 kΩ R64 až R71, viz text

R35, R40, 1,8 kΩ R72, viz text

R36, 330 kΩ R73, 1,2 kΩ

Kondenzátory

C26, C27, 560 pF, TK 794

C28, C29, 22 nF, TK 783

C30, C32, C62, 10 μF, TE 003

C33, C34, 39 pF, TK 774

C35, 330 pF, TK 774

C31, C36, U44, 5 μF, TE 004

C53, C57, 33 nF, TK 783

C37, C64, 20 μF, TE 004

C39, C40, 5 μF, TE 984

C41, C43, C59, C66, 1 nF, TK 724

C42, C45, 470 pF, TK 794

C46, C48, 220 nF, TC 180

C47, 470 nF, TC 180

C49, 47 nF, TC 180 (TC 235)

C50, C54, 10 nF, TC 235

C51, C55, 1,5 nF, TC 237

C52, C56, 680 pF, TK 794

C58, C65, 50 μF, TE 004

C60, 150 nF, TK 782

C61, 5 μF, TE 006

C67, C68, 10 nF, TK 783

Potenciometr ladění 10 až 100 kΩ – viz text

Trimry (TP112, TP012)

P2, P3, P4, P7, P9, 10 kΩ

P5, P8, P10, 4,7 kΩ

P6, 2,2 kΩ, P11, 100 kΩ

Ostatní součástky

L7, L8, L9, viz text

Př1 až Př5, viz text

T11 až T13, viz text

(Pokračování)

SYSTÉM VIDEO 8

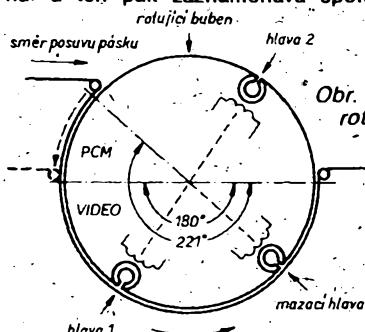
(Dokončení)

Určitou abnormalitou je však u tohoto systému opásání záznamového materiálu kolem rotujícího bubnu s hlavami. Zatímco u dosud běžných komerčních videomagnetofonů činil úhel opásání vždy 180° (anebo jen o něco málo více), zde je úhel opásání 221° . Videomagnetofonu systému VIDEO 8, které jsou vybaveny možností zvukového záznamu pomocí PCM, využívají totiž té části, která přesahuje 180° (tedy 41°) k digitálnímu záznamu zvuku obou kanálů (obr. 2).

Reklíme si, že přenosové pásmo kolem 100 kHz je využito pro záznam identifikačních signálů (obr. 1), z nichž lze stanovit (a také upravit) polohu rotujících hlav vůči nahrávané stopě. Na záznamový materiál jsou proto v řádcích po sobě následujících nahrávány signály o kmitočtech: $101,0\text{ kHz}$, $117,2\text{ kHz}$, $162,8\text{ kHz}$, $146,5\text{ kHz}$, $101,0\text{ kHz}$... atd., takže v sousedících stopách se objevují diferenční signály o kmitočtech 16 a 45 kHz . Jejich úroveň se výhodnoucuje a tímto způsobem se pak upravuje fáze posuvu pásku vůči rotujícímu bubnu tak, aby hlavy zasahovaly vždy optimálně při sluchovou stopu. Jde tedy o obdobný princip, který byl využit firmami Grundig a Philips pro videomagnetofony systému VIDEO 2000 a byl podrobně popsán v citovaném seriálu před dvěma lety. Připomínám jen, že zde je prozatím používána zjednodušená verze uvedeného principu, kterou Grundig a Philips používali u levnějších přístrojů. Hlavy totiž nejsou upevněny na piezokeramických destičkách a řídí se tedy pouze fáze posuvu pásku vůči rotaci bubnu. Pokud bude převzat kompletní systém DTF, tedy i s pohyblivými hlavami, bylo by možno zajistit, aby obraz nebyl rušen nepříjemnými pruhy při všech zvláštních funkcích tak, jako to zminěný systém VIDEO 2000 plně umožňoval.

A nyní k otázce zvukového záznamu. Rychlosť posuvu, která u tétoho přístrojů (v evropské normě) činí jen 2 cm/s a při provozu LP dokonce jen 1 cm/s , nemohla v žádném případě zajistit takovou jakost zvukového doprovodu, na jakou jsme u televizního vysílání běžně zvyklí. Proto se výrobce již od počátku odklonil od běžné používaného zvukového záznamu na podélné stopě stojící hlavou a zvolil dvě varianty odlišného zvukového záznamu.

První varianta, kterou používá v levnějším provedení svých videomagnetofonů, pracuje na způsobu, který je již běžný u jiných obdobných přístrojů: akustickým signálem kmitočtově moduluje nosný signál a ten pak zaznamenává spolu se

Obr. 2. Uspořádání rotujících hlav

signálem obrazovým do společné stopy. Luxusnější provedení videomagnetofonu převádí nahrávaný zvukový doprovod do digitální formy a nahrává jej pulsné kódovou modulací (PCM) obdobným způsobem, který je již znám z CD přehrávače.

Principy záznamu kmitočtové modulovaného signálu jsme si již před časem popsali, proto se dnes budeme blíže zabývat pouze druhou variantou, tedy záznamem pomocí PCM.

Jak jsme si již řekli, pro tento záznam je využíváno plochy, kterou tvorí nadbytečné opásání záznamového materiálu kolem bubnu (41°) v každé obrazové řádce. Firma SONY se rozhodla pro osmibitový záznam (pro informaci uvádíme, že běžné přehrávače CD používají šestnáctibitový záznam). Protože je zde použita nelineární kvantizace, lze dosáhnout takový dynamický rozsah, který by odpovídal třináctibitovému záznamu. Vzorkovací kmitočet je v soustavě PAL $31,25\text{ kHz}$, což umožňuje zajistit horní hranici přenášeného pásmo asi do 15 kHz . Kromě toho je ještě v oblasti vyšších kmitočtů používána pre-emfáze a následná de-emfáze obdobně jako u běžného přenosu kmitočtové modulovaného signálu.

Za dobu trvání jednoho snímku musí být zaznamenáno celkem 1250 slov. V tom jsou zahrnutá i slova příslušného korekčního kódu (cross interleave code), který je pro tento druh záznamu nezbytný. Protože záznam není zaznamenáván kontinuálně, musí být v mezerách uložen do paměti, což zajistuje další pomocné obvody.

Presto, že byl použit pouze osmibitový digitální záznam, zvukový doprovod zní překvapivě dobré. Porovnáme-li parametry, které tento záznam dosahuje, s parametry záznamu s kmitočtovou modulací, nejdříve sice žádné jakostní zlepšení, avšak základní přednost záznamu PCM je patrná v tom, že lze v případě potřeby využít celou šířku pásku k záznamu zvuku bez obrazu. V takovém případě se videomagnetofon změní v záznamové a reprodukční zařízení vysoké kvality a na jednu kazetu umožňuje nahrát stereofonní záznam v šesti stopách v délce, která odpovídá použité kazetě. Například na kazetu P5-90 lze v tomto případě zaznamenat 6×90 minut, což činí celkem devět hodin hudebních záznamů. Pokud použijeme pomalejší rychlosť posuvu (LP), čímž je kvalita zvukového záznamu nikterak neutrpí, získáme na jedné kazetě celkem osmnáct hodin zvukového záznamu ve výše uvedené kvalitě. Tuto skutečnost také výrobce náležitě zdůrazňuje a říká, že si zákazník v tomto typu videomagnetofonu kupuje vlastně dva přístroje v jednom. Blokové schéma přístroje je na obr. 3.

Co říci k systému VIDEO 8 závěrem?

Pořídime-li přístrojem tohoto systému nahrávku, budeme v každém případě přijemně překvapeni dobrou kvalitou obrazu (a pochopitelně také zvuku), i když relativní rychlosť záznamového materiálu vůči hlavám u tohoto systému je o 40 % menší než například u systému VHS. Protože však i šířka stopy je u VIDEO 8 asi o 30 % užší než u VHS (při provozu LP, který jediný umožňuje tříhodinový záznam; je stopa užší dokonce o 65 %), musí být kvalita výsledného záznamu zajišťována jednak řadou pomocných obvodů, jednak maximálním využitím všech prvků, které mají na jakost obrazu vliv, nezbyvá zde pro případné drobné nedostatky, které se vždy mohou objevit, příliš mnoho rezervy. Těchto rezerv má například systém VHS daleko více.

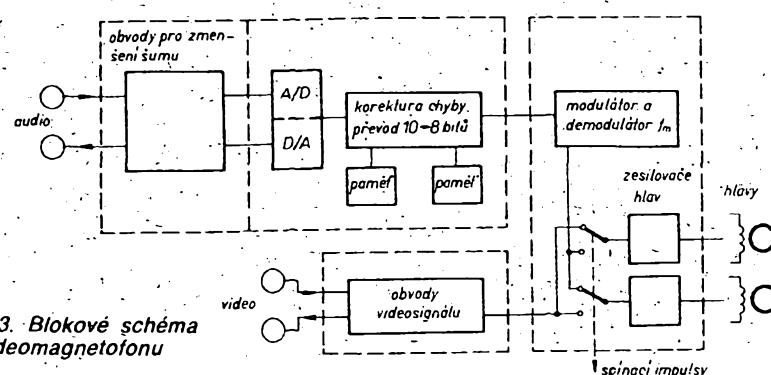
Pokud jsme nuceni používat pomalejší rychlosť posuvu (LP) a to bude vzhledem k nedostačující době záznamu 90 minut velmi častý případ, pak je již výsledný obraz pozorovatelně horší a je v něm patrný nežádoucí šum.

To vše, o čem jsme zde hovořili, však platí pouze pro přímý záznam (například televizního vysílání). Nejnepříjemnější situace nastane, když potřebujeme přepsat jeden záznam (LP) na druhý přístroj rovněž pomalejší rychlosť posuvu. V takovém případě se již (podle kvality základního záznamu) může jakost pořízené kopie značně zhoršit a několikanásobná kopie může být až k nepotřebě. U systému VHS při standardní rychlosti posuvu (pomalejší nepotřebujeme, neboť máme k dispozici až čtyřhodinový záznam) bude zhoršení jakosti stěží patrné.

Problémem je u systému VIDEO 8 i cena kazet se záznamovým materiálem. Tak například kazeta P5-60, umožňující pouze hodinový záznam standardní rychlosť posuvu, stojí dnes ve Spolkové republice 30,- DM (některé firmy ji prodávají dokonce ještě o něco drážce). Znamená to, že hodina záznamu v tomto systému přijde na 30,- DM, zatímco hodina záznamu v systému VHS přijde jen asi na 5,- DM, protože čtyřhodinová kazeta plně využívající kvality stojí kolem 20,- DM. To je rozdíl více než podstatný.

Předpovídat budoucnost je často velmi obtížné, ale soudě podle současného stavu domnivám se, že z řady výše uvedených důvodů nemůže být dosud systém VIDEO 8 pro běžné domácí použití systému VHS rovnocenným konkurentem. VIDEO 8 má nesporné přednosti pro přenosné kamery kombinace, vzhledem k malým možným rozměrům i hmotnosti, i když na trhu existují stejně malé přístroje VHS-C, které se téměř plně využívají a navíc umožňují reprodukovat záznam pomocí adaptéra na každém běžném videomagnetofonu VHS.

Miniaturnizace kazety i přístroje však u domácího zařízení v žádném případě není nezbytná a daleko větší důraz je zde kladen na dostačující rezervy v hrací době. A v této otázce nemá systém VIDEO 8 prozatím velké šance. — Hs-

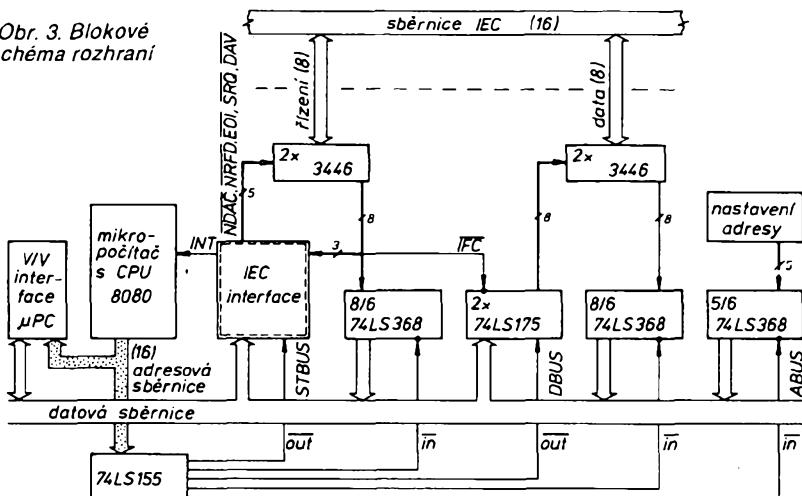

Obr. 3. Blokové schéma videomagnetofonu

mikroelektronika

Obr. 3. Blokové schéma rozhraní

SBĚRNICE IEC (IMS-2, HP-IB)

Ing. J. T. Hyán

Tato sběrnice byla vyvinuta pro snadné propojení měřicích přístrojů s řídícími bez přidavných stykových obvodů. V USA je tato sběrnice normalizována pod názvem IEEE-488 Bus. Sběrnice IEC (u nás označována jako IMS-2) je použita u některých mikropočítačů jako standardní stykové rozhraní. Přes toto normované rozhraní může mikropočítač komunikovat s periferními přístroji, ovšem jen pokud jsou vybaveny totožným rozhraním.

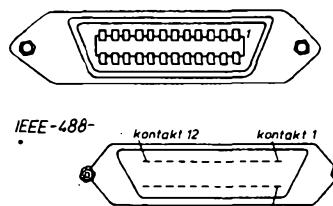
Sběrnice IEC a IEEE-488 se liší jen konektorem a počtem vývodů viz obr. 1; IEC má 25 vedení, zatímco IEEE-488 má o jedno zemníci vedení méně, tedy 24 vedení – viz tabulka č. 1.

Na sběrnici může být maximálně připojeno 16 přístrojů drahomady. Sběrnice pracuje s negativní logikou, což znamená, že 0 V představuje signál log. „1“ a +5 V pak signál log. „0“ (neaktivní). Signály jsou TTL kompatibilní, proto jsou zde též povoleny jen krátké přívody, a sice 2 m na připojené zařízení (celkem maximálně 20 m vedení). Na sběrnici se dosahuje přenosové rychlosti až 500 kB/s.

Ke sběrnici mohou být připojeny tři typy přístrojů: řídící jednotka – řídí R, mluvčí M (talker) a posluchač P (listener). Řídící jednotka vydává sběrnicové povely na ostatní přístroje a řídí celkový provoz na sběrnici. Může se sama nastavit do pozice mluvčího či posluchače. Mezi „posluchače“ náleží zařízení, jež mohou přijímat data z jiných zařízení, např. tiskárna, obrazovkový displej. Mluvčí představují ty přístroje, jež mohou vysílat zprávy a informace, např. disketa či měřicí přístroje. Každé zařízení má pevnou adresu, přes niž může být dosaženo. Řídící jednotka – obvykle mikropočítač – řídí přenos a rozhoduje, který přístroj smí na sběrnici vysílat.

Samotná sběrnice sestává z šestnácti vedení, z nichž osm je datových, tři řídící přenos dat (handshaking se signály DAV, NRFD, NDAC) a pět slouží k řídícím účelům (IFC, ATN, SRQ, REN, EOI). Úlohy jednotlivých vedení jsou následující:

ATN (attention) – určuje, zda na sběrnici se nachází povely („1“) nebo data („0“).
IFC (interface clear) – způsobuje uvedení všech zařízení na sběrnici do definované úrovni (reset).

Obr. 1. Zapojení konektoru IEC

Tab. 1. – Zapojení kontaktů konektoru podle IEC a IEEE

IEC6622		IEEE		IEC6622		IEEE	
kontakt	signál	kontakt	kontakt	kontakt	signál	kontakt	kontakt
1	DIO 1	1	14	DIO 5	13		
2	DIO 2	2	15	DIO 6	14		
3	DIO 3	3	16	DIO 7	15		
4	DIO 4	4	17	DIO 8	16		
5	REN	17	18	GND	–		
6		5	19	(6)	18		
7	DAV	6	20	(7)	19		
8	NRFD	7	21	(8)	20		
9	NDAC	8	22	(9)	21		
10	IFC	9	23	GND	–		
11	SRQ	10	24	(11)	23		
12	ATN	11	25	(12)	–		
13	stínění	12	–	(10)	22		

REN (remote enable) – umožňuje nastavení připojených přístrojů pro dálkopisný provoz („1“). Při všech řídících jednotkách na sběrnici je REN aktivováno jen jednou.

EOI (end of identity) – má dvě funkce: jednak označuje konec přenosu dat (ATN=0), jednak signál EOI – při ATN=1 – může řídící jednotka zahájit dotazování k identifikaci přístrojů.

SRQ (service request) – je k dispozici všem přístrojům. Vedení je aktivováno vždy jen zařízením, žádajícím obslužení řídící jednotky (M má zprávu pro R nebo P žádá informaci od R). Tehdy většinou přeruší řídící jednotka průběh programu a zaháji sériové dotazování.

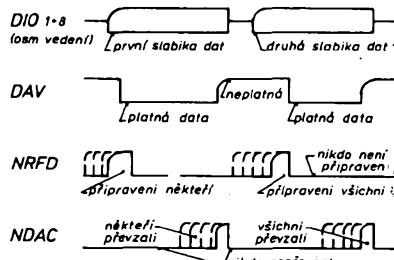
DAV (data valid) – indikuje, že data na datové sběrnici jsou platná.

NRFD (not ready for data) – signál, který je vysíán zařízením P zatím ještě nepřipraveným k převzetí dat.

NDAC (no data accepted) – signál, vyslaný zařízením P, jež ještě nepřevzalo data.

DIO1 až DIO8 – datová vedení, po nichž jsou transportována data nebo povely.

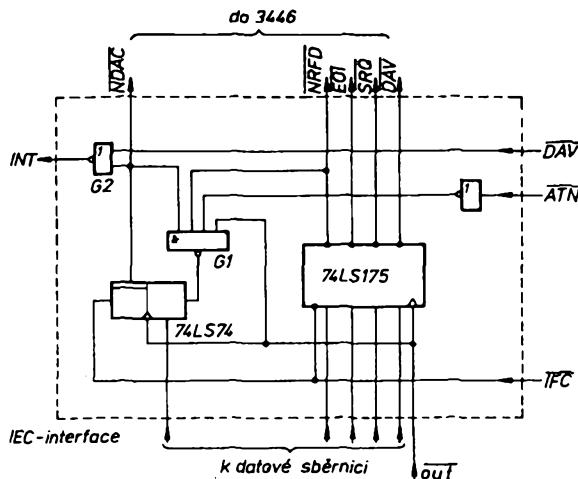
Na obr. 2 je znázorněn přenos dat s kvitováním (handshaking) pomocí citovaných signálů DAV, NRFD a NDAC. Mluvčí nejdříve zkouší, zda jsou všechni posluchači připraveni. Pak jsou vložena data na sběrnici a signál DAV je

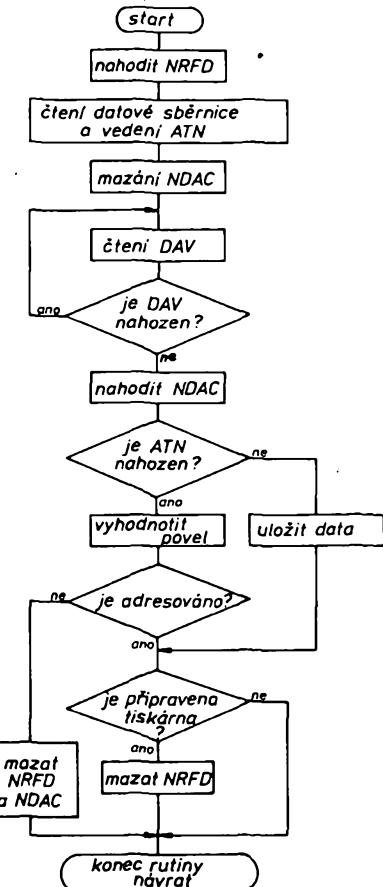
Obr. 2. Průběh přenosu dat

aktivován (=0). Nyní může přijímač (posluchač) převzít data (případně více posluchačů). Přijímače vysouvají signál NRFD=0. Vysílač/mluvčí musí čekat až přijímače – pracují různou rychlosť – převezmou data. To znamená až do toho okamžiku, kdy i ten nejpomalejší přístroj neaktivuje vedení NDAC (tj. při NDAC = 1). Vysílač může nyní vedení DAV opět učinit neaktivní a vše se opakuje. Přenosová rychlosť pak je dána nejpomalejším zařízením na sběrnici. Pro lepší názornost zopakujeme si uvedené na příkladě jednoho posluchače:

Před začátkem přenosu zkouší mluvčí, zda NRFD má úroveň +5 V (neaktivní) a NDAC úroveň nula (aktivní). (Pokud tomu tak není, není přítomen posluchač či je chyba na vedení). Je-li tomu tak, pak vloží mluvčí údaj určený k přenosu na datovou sběrnici. Jakmile se tak stane, přepne DAV do nulové úrovně, čímž indikuje, že na sběrnici se nachází platná data. Posluchač signalizuje signálem NRFD = 0, že je připraven převzít data, což v návaznosti provede. Jejich převzetí oznámí posluchač změnou úrovně NDAC na +5 V. Tim pozná mluvčí, že data byla uložena a změní DAV na úroveň +5 V a data odstraní ze sběrnice. Nato reaguje mluvčí signálem NDAC = 0.

Obr. 4. Výstupní část STBUS

Obr. 5. Komunikace s tiskárnou

Po dobu zpracování dat posluchačem je signál NRFD aktivní (=0). Tepře tehdy, je-li posluchač připraven převzít nová data, změní úroveň NRFD na +5 V a citovaný průběh může začít znova.

Je pochopitelné, že provádění stvrzovacích rutin, jakož i předávání informací výše naznačeným způsobem, vyžaduje použití vhodně propojené logiky s kombinačními obvodům TTL a/nebo pro ten účel vytvořených speciálních obvodů, jako je např. typ HEF 4738. Je však možno tuto činnost svěřit mikroprocesoru, respektive příslušné části jeho programového vybavení.

Rozhraní pro sběrnici IEC

Již s několika málo standardními součástkami může být vytvořeno výkonné standardní rozhraní pro sběrnici IEC. Níže popsané zapojení bylo využito jako část řízení tiskárny mikroprocesorem 8080, přičemž byl kladen zvláštní důraz na jednoduché technické vybavení.

Na obr. 3 je blokové zapojení; centrální mikroprocesor řídí jak porty použití (např. magnety tiskárny), tak i sběrnicové porty IEC.

Adresa sběrnice IEC je vložena přes port ABUS. Data a řídicí vedení jsou přes budič/přijímač sběrnice MC 3446 spojena s IO porty

DBUS a STBUS. Výstupní část STBUS je detailně zobrazena v obr. 4.

V neadresovaném stavu je sběrnice IEC smazáním signálů NRFD a NDAC uvolněna, ztvrzovacího (handshaking) provozu. Jakmile však rádič sběrnice vyslede povel signálem ATN, musí se stav změnit. Proto je přes hradlo G1 nastaven klopný obvod NDAC, který podrží následný stav DAV. Pak je přes G2 vyvolán požadavek přerušení, jenž startuje podprogram k načtení povelení (nebo datového bajtu). V adresovaném stavu je signál NDAC nastaven již mikroprocesorem.

Z uvedeného vyplývá, že rozhraní je řízeno programem, jenž je startován přerušením po signálu DAV. Na počátku nastaví NRFD a čte informaci na sběrnici. Příjem je kvitován změnou úrovni NDAC. Signálem ATN je rozšířen povel od dat. Při vyhodnocení povelení jsou mimo jiné rozpoznány příkazy posluchače a uloženy jako příznakové bity. Není-li rozhraní adresováno jako posluchač, je sběrnice uvolněna a přerušovací rutina ukončena. Aby sběrnice byla co nejrychleji připravena pro následující přenos dat, jsou přijímaná data ukládána do bufferu algoritmem FIFO, a jsou po přerušení vyhodnocena hlavním programem.

Je-li mezipaměť (buffer) schopná dalšího příjmu, může být připuštěn další datový pře-

nos. Jinak je sběrnice blokována tak dlouho, dokud hlavní program nezpracuje datovou slabiku a pak nezmění NRFD.

Uvedeným způsobem je možno komunikovat na sběrnici IEC s danou tiskárnou (obr. 5).

Jinou možnost vytvořit rozhraní pro sběrnici IEC je použití podpůrných speciálních integrovaných obvodů firmy Intel, a to typu 8291 (GPIB talker-listener) a 8292 (GPIB controller), spolu s některým z mikroprocesorů 8080, 8085, 8086, 8048.

Informace • MIKRO • Informace • MIKRO • Informace • MIKRO • Informace

• Jak jsme vás informovali v AR A5/86, není v silách prodejny ELTOS TESLA v Pardubických zkompletovat sady součástek na jednotlivé desky stavebnice MIKRO-AR a proto bylo od kompletace upuštěno. Po více než ročním úsilí se podařilo zajistit asi 60 % potřebných poloh žek integrovaných obvodů, některé však jen ve velmi malém množství (řádově stovky kusů). Nepodařilo se např. zajistit paměti MHB4116, dekódry MH3205, oddělovací MHB8282 a MHB8286, obvody U855D, U856D, MHB8253, MHB2716 ap., bez nichž nelze stavebnici se stavbou MIKRO-AR. Jsou to:

U880D	(1500 ks)
MH74S287	(1500 ks)
UCY132	(1200 ks)
MH3205	(400 ks)

MH3216	(1400 ks)
MHB2114	(3000 ks)
MHB2708	(300 ks)
MHB8255A	(500 ks)

Z pasivních součástek jsou to některé hodnoty tantalových elektrolytických kondenzátorů a keramických kondenzátorů a objímky na integrované obvody se 40 vývody.

Zájemci o uvedenou součástky si je tedy mohou zakoupit v prodejně ELTOS TESLA, Palackého 580, Pardubice (znovu zdůrazňujeme – pouze v prodejně, nikoli na dobírkách).

• Z výše uvedeného důvodu se také pravděpodobně neuskuteční internátní kurs na stavbu základní sestavy MIKRO-AR, který měla uspořádat 087. ZO Svatazu v Praze 10 – bez součástek nelze stavět.

• Byla zajistěna výroba přístrojových skřínek pro stavebnici MIKRO-AR v řadě univerzálních skřínek UPS. Její popis přineseme v některém z dalších čísel. K dostání bude (podle informace od vedoucího prodejny) od října t. r. v prodejně TESLA v Pardubických pod označením UPS13 v ceně do 250 Kčs.

• V nejbližších číslech AR v příloze Mikroelektronika najeznete popis univerzálního ovlada-

če typu „MYŠ“ k mikropočítači ZX Spectrum, popis desky dynamické paměti 48 kB k MIKRO-AR, popis připojení dálénopisu k mikropočítači IQ 151, konstrukční návod na modulátor zvuku do televizního signálu k ZX Spectrum, popis napájecího zdroje k MIKRO-AR a snad konečně i desky zobrazovací části kompatibilní se ZX Spectrum (kterou autor zbrusu předělává ze dvou desek na jednu), univerzální klávesnice (deskou s tlačítky) pro MIKRO-AR i jiné aplikace, na pokračování popis operačního systému MIKROS (CP/M), další programy ze soutěží Mikroprog atd.

• V první polovině roku 1987 vyjde ve Vydavatelství Naše vojsko mimořádná osmdesátistránková příloha Amatérského radia, věnovaná výhradně mikroelektronice a výpočetní technice. Budou v ní i nejúspěšnější příspěvky ze soutěží Mikroprog '86 a Mikronkous '86.

V článku paralelní připojení tiskárny do mikropočítače ZX Spectrum v AR8 86 na straně 300 je nečitelný řádek číslo 1180 ve výpisu obslužného programu. Jeho znění je:
FFDE 3A15FF 1180 LD A, (POČET)

JEDNOČIPOVÉ MIKROPOČÍTAČE ŘADY 8048

Ing. Vojtěch Horák

(Dokončení)

Tab. 3. Instrukce mikropočítače 8048

	Mnemotechnický tvar instrukce	Hex kód	Funkce	Příznaky	Délka	Cyky
Přesuny dat	IN A, Pp	09-0A	(A) ← (Pp)		1	2
	INS A, BUS	08	(A) ← (BUS)		1	2
	MOV A, #data	23	(A) ← data		2	2
	MOV A,@Ri	F0-F1	(A) ← ((Ri))		1	1
	MOV A, PSW	C7	(A) ← (PSW)		1	1
	MOV A, Rr	F8-FF	(A) ← (Rr)		1	1
	MOV A, T	42	(A) ← (T)		1	1
	MOV PSW, A	D7	(PSW) ← (A)	C, AC F0, BS	1	1
	MOV @Ri, #data	B0-B1	((Ri)) ← data		2	2
	MOV @Ri, A	A0-A1	((Ri)) ← (A)		1	1
	MOV Rr, #data	B8-BF	(Rr) ← data		2	2
	MOV Rr, A	A8-AF	(Rr) ← (A)		1	1
	MOV T, A	62	(T) ← (A)		1	1
	MOVD A, Pd	0C-0F	(A0-3) ← (Pd) (A4-7) ← 0		1	2
	MOVD Pd, A	3C-3F	(Pd) ← (A0-3)		1	2
	MOV A,@A	A3	(PC0-7) ← (A) (A) ← ((PC)) obnova PC		1	2
	MOV A,@A	E3	(PC0-7) ← (A) (PC8-11) ← 3 (A) ← ((PC)) obnova PC		1	2
	MOVX A,@Ri	80-81	(A) ← ((Ri)) DM		1	2
	MOVX Ri, A	90-91	((Ri)) DM ← (A)		1	2
	OUTL BUS, A	02	(BUS) ← (A)		1	2
	OUTL Pp, A	39-3A	(Pp) ← (A)		1	2
Arithmetické a logické operace	SWAP A	47	(A4-7) ⇌ (A0-3)		1	1
	XCH A,@Ri	20-21	(A) ⇌ ((Ri))		1	1
	XCH A, Rr	28-2F	(A) ⇌ (Rr)		1	1
	XCHD A,@Ri	30-31	(A0-3) ⇌ ((Ri)) 0-3		1	1
	ADD A, #data	03	(A) ← (A) + data	C, AC	2	2
	ADD A,@Ri	60-61	(A) ← (A) + ((Ri))	C, AC	1	1
	ADD A, Rr	68-6F	(A) ← (A) + (Rr)	C, AC	1	1
	ADDC A, #data	13	(A) ← (A) + data + (C)	C, AC	2	2
	ADDC A,@Ri	70-71	(A) ← (A) + ((Ri)) + (C)	C, AC	1	1
	ADDC A, Rr	78-7F	(A) ← (A) + (Rr) + (C)	C, AC	1	1
	ANL A, #data	53	(A) ← (A) AND data		2	2
	ANL A,@Ri	50-51	(A) ← (A) AND ((Ri))		1	1
	ANL A, Rr	58-5F	(A) ← (A) AND (Rr)		1	1
	ANL BUS, #data	98	(BUS) ← (BUS) AND data		2	2

Instrukční soubor

Cinnost mikropočítače je dána vykonáváním programu uloženého v paměti programu. Program je tvořen sestavou instrukcí, které jednoznačně určují chování mikropočítače, a programových konstant.

Instrukce může mít délku jeden nebo dva bajty a její provedení může vyžadovat jeden nebo dva strojní cykly.

Instrukční soubor je poplatný koncepcí mikropočítačové řady 8048, tj. nasazení na jednoduché řídící aplikace. Instrukce lze rozdělit do čtyř hlavních funkčních skupin:

- přesun dat (uvnitř paměti, vstup/výstup),
- úprava dat (logické a aritmetické operace), obr. 21
- předávání řízení (skokové instrukce, volání podprogramů),
- změna vnitřního stavu obvodu.

Vlastnosti instrukčního souboru neumožňují použít vyšších programovacích jazyků, a proto je na tvorbu programového vybavení k dispozici komfortní makroassembler.

Celý instrukční soubor je popsán tabulkou (tab. 3), ve které jsou instrukce rozděleny do výše uvedených skupin, a v nich abecedně seřiděny. U každé instrukce je uveden mnemotechnický název, hexadecimální tvar operačního kódu, symbolický popis činnosti, modifikované příznakové bity, délka instrukce v bajtech a počet strojních cyklů, potřebných k provedení instrukce.

V popisu instrukcí jsou použity následující zkratky a symboly:

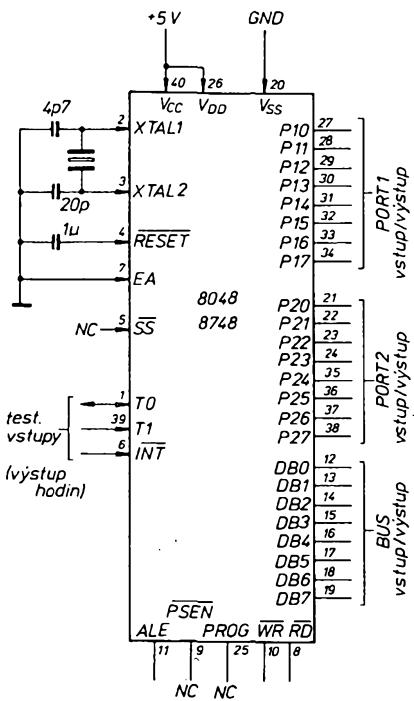
A	střádač
AC	pomocný přenos
adr11	jedenáctibitová adresa programové paměti
adr8	osmibitová adresa programové paměti
AND	logický součet
b	označení bitu (b = 0 až 7)
BS	přepínač sady registrů
BUS	sběrnicová brána
C	příznak přenosu
CLK	hodinový kmitočet
CNT	čítací událostí
d	číslo vnější brány (d=4 až 7)
data	osmibitové číslo
DBF	klopný obvod bloku paměti
DM	vnější paměť dat
F	uživatelský příznak
i	číslo registru (ukazovátka), uživatelského příznaku, sady registrů, nízko paměti programu (i=0,1)
INT	vstup vnějšího přerušení
MB	blok paměti programu
p	číslo brány na čipu (p = 1,2)
P	brána
PC	čítací programu
PSW	stavové slovo programu
OR	logický součet
r	číslo registru (r=0 až 7)
R	registr
RB	sada registrů
T	časovač
Ti	testovatelný vstup 0,1
TF	příznak časovače
X	mnemonické označení pro vnější paměť dat
XOR	vyloučovací nebo
←	přířazovací symbol
→	symbol pro vzájemnou výměnu obsahu
⇒	symbol pro činnost při splnění podmínky
#	označení přímo definovaných dat (konstant)
@	označení nepřímo definované adresy
+	aritmetický součet
(X)	obsah X
(X)	obsah místa, jehož adresa je uložena v X

Tab. 3. Instrukce mikropočítače 8048 – pokračování

Aritmetické a logické operace (pokračování)	ANL	Pp, #data	99-9A	(Pp) \leftarrow (Pp) AND data		2	2
	ANLD	Pd, A	9C-9F	(Pd) \leftarrow (Pd) AND (A0-3)		1	2
	CLR	A	27	(A) \leftarrow 0		1	1
	CLR	C	97	(C) \leftarrow 0	C	1	1
	CLR	Fi	85, A5	(Fi) \leftarrow 0	Fi	1	1
	CPL	A	37	(A) \leftarrow NOT (A)		1	1
	CPL	C	A7	(C) \leftarrow NOT (C)	C	1	1
	CPL	Fi	95, B5	(Fi) \leftarrow NOT (Fi)	Fi	1	1
	DA	A	57	(A) \leftarrow (A) v kodu BCD	C	1	1
	DEC	A	07	(A) \leftarrow (A) - 1		1	1
	DEC	Rr	C8-CF	(Rr) \leftarrow (Rr) - 1		1	1
	INC	A	17	(A) \leftarrow (A) + 1		1	1
	INC	Rr	18-1F	(Rr) \leftarrow (Rr) + 1		1	1
	INC	@Ri	10-11	((Ri)) \leftarrow ((Ri)) + 1		1	1
	ORL	A, #data	43	(A) \leftarrow (A) OR data		2	2
	ORL	A, @Ri	40-41	(A) \leftarrow (A) OR ((Ri))		1	1
	ORL	A, Rr	48-4F	(A) \leftarrow (A) OR (Rr)		1	1
	ORL	BUS, #data	88	(BUS) \leftarrow (BUS) OR data		2	2
	ORL	Pp, #data	89-8A	(Pp) \leftarrow (Pp) OR data		2	2
	ORLD	Pd, A	8C-8F	(Pd) \leftarrow (Pd) OR (A0-3)		1	2
	RL	A	E7	(An+1) \leftarrow (An) (A0) \leftarrow (A7)		1	1
	RCL	A	F7	(An+1) \leftarrow (An) (A0) \leftarrow (C), (C) \leftarrow (A7)	C	1	1
	RR	A	77	(An) \leftarrow (An+1) (A7) \leftarrow (A0)		1	1
	RRC	A	67	(An) \leftarrow (An+1) (A7) \leftarrow (C), (C) \leftarrow (A0)	C	1	1
	XRL	A, #data	D3	(A) \leftarrow (A) XOR data		2	2
	XRL	A, @Ri	D0-D1	(A) \leftarrow (A) XOR ((Ri))		1	1
	XRL	A, Rr	D8-DF	(A) \leftarrow (A) XOR (Rr)		1	1
Předávání řízení	CALL	adr11	14	((SP)) \leftarrow (PC), (PSW4-7)		2	2
			34	(SP) \leftarrow (SP) + 1 (PC0-7) \leftarrow adr0-7 (PC8-10) \leftarrow adr8-10 (PC11) \leftarrow (DBF) pozn. adr8-10 = op. kod 5-7			
	DJNZ	Rr, adr8	E8-EF	(Rr) \leftarrow (Rr) - 1 Rr \neq 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JBb	adr8	B0-B7	Ab=1 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JC	adr8	F6	C=1 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JFI	adr8	B6, 76	Fi=1 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JMP	adr11	04	(PC0-7) \leftarrow adr0-7		2	2
			24	(PC8-10) \leftarrow adr8-10			
			E4	(PC11) \leftarrow (DBF) pozn. adr8-10 = op. kod 5-7			
	JMPP	@A	B3	(PC0-7) \leftarrow ((A))		1	2
	JNC	adr8	E6	C = 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JNI	adr8	86	INT = 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JNTI	adr8	26, 46	Ti = 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JNZ	adr8	96	A \neq 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JTF	adr8	16	TF = 1 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	JTI	adr8	36, 56	Ti = 1 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2

Příklady zapojení

Na obr. 22 až 24 jsou uvedena některá typická zapojení s obvody řady 8048. Jednopouzdrový systém (obr. 22) nabízí uživateli 1 kB paměti programu, 64 bajtů paměti dat, 27 vstupních/výstupních linek. Připojení obvodu 8155 (obr. 23) rozšiřuje možnosti mikropočítače o 22 vstupních/výstupních linek, 256 bajtů vnější paměti dat a čítač/časovač (14 bitový). Obr. 24 představuje systém s vnější pamětí programu (max. 4 kB), realizovanou obvodem 2716 (K 573RF2).

Obr. 22. Nejjednodušší zapojení mikropočítače 8048

Ladění technického a programového řešení aplikací

Hlavní přednost jednočipových mikropočítačů, integrace všech částí mikropočítače do jednoho pouzdra, se stává problémem při ladění aplikace. Nedostupnost vnitřní struktury mikropočítače a rozdělení paměti do samostatných skupin (program, data) způsobují obtíže při oživování obvodového i programového řešení aplikace. Při práci s obvody řady 8048 se proto používají vývojové prostředky, u kterých je paměť programu sestavena z obvodu R/W, do nichž lze program zapisovat a popř. jej snadno modifikovat. Vývojové práce výrazně zefektivňují emulátory (např. ICE-49A, příslušenství vývojových systémů fy Intel, nebo autonomní emulátor TEMS-49, vyvinutý v TESLE ELTOS-IMA), tím, že dovolují pohodlně sledovat stav mikropočítače a připojených obvodů, popř. jej snadno modifikovat.

Přípravu programového vybavení lze v počátečním stadiu provádět i simulaci pomocí simulátoru instrukcí na hostitelském počítači (např. mikropočítač řady 8080 nebo minipočítač SMEP).

Závěr

Mikropočítače řady 8048, se kterými jste se v tomto seriálu seznámili, jsou moderní součástky, které najdou své uplatnění v široké sféře oblastí národního hospodářství. Současně s nimi se rozšiřuje sortiment navazujících obvodů (porty, paměti – např. 6561, obvody

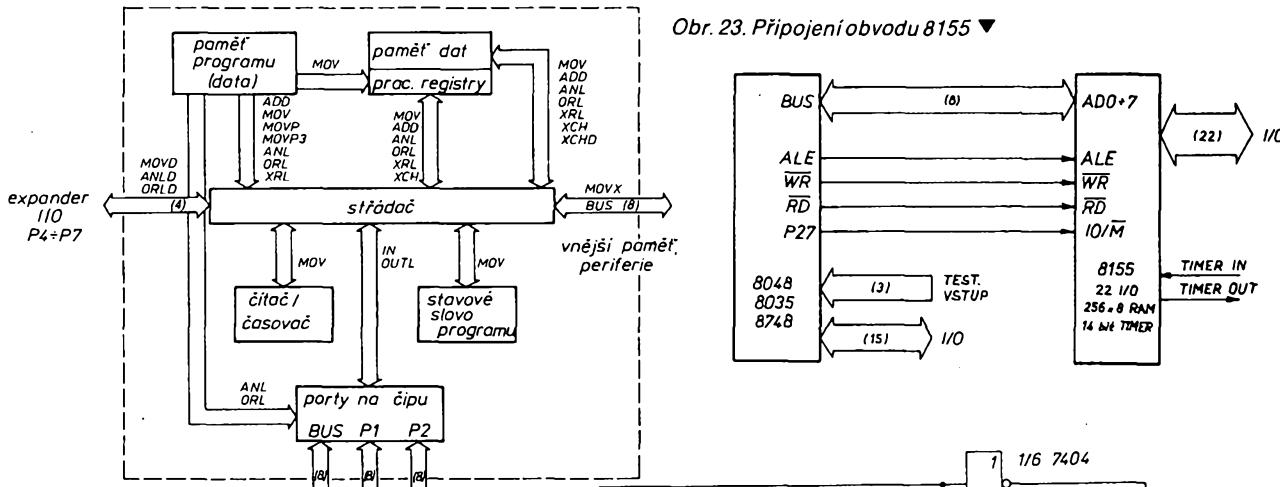
CMOS řady 4000 a další). Jde jen o to, zavést tyto nové prvky co nejdříve do praxe.

Tab. 3. Instrukce mikropočítače 8048 – pokračování

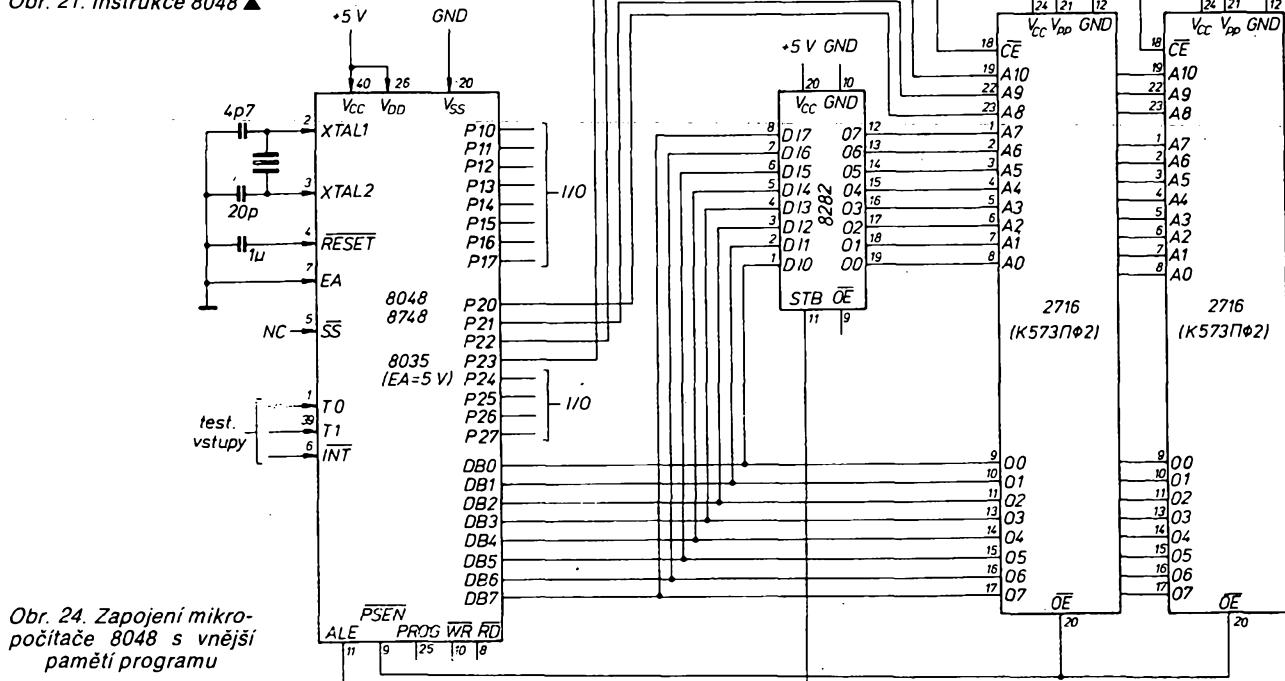
Literatura

- [1] Barták, K.: Mikrořadiče MCS-48. ČSVTS, TESLA ELTOS-IMA, Pardubice, 1983.
- [2] Černoch, M., Stehno, Z., Vybuková, V.: Mikropočítač 8048. Sdělovací technika č. 8/1983, str. 283–300.
- [3] Trpišovský, T., Zeman, V.: Emulátor TEMS-49. TESLA ELTOS-IMA, Praha 1985.
- [4] Nohel, J., Machačka, I.: Základní instrukce mikroprocesoru 8048. TESLA ELTOS-IMA, Praha 1983.
- [5] MCS-48 Family of Single Chip Microcomputers, User's Manual. Intel Corp., Santa Clara 1979.
- [6] Microcontrollers Handbook 1984. Intel Corp., Santa Clara, California.
- [7] Kruml, J.: Podklady pro technické podmínky integrovaného obvodu N-MOS MHB 8048/8035 mikropočítač (výzkumná zpráva), TESLA VUST Praha 1984.

Změna vnitřního stavu obvodu	JZ adr8	C6	A = 0 \Rightarrow (PC0-7) \leftarrow adr8		2	2
	RET	83	(SP) \leftarrow (SP) - 1 (PC) \leftarrow (SP)		1	2
	RETR	93	(SP) \leftarrow (SP) - 1 (PC) \leftarrow (SP) (PSW4-7) \leftarrow (SP)	C, AC F0, BS	1	2
			pozn.: není-li splněna podmínka (PC) \leftarrow (PC) + 2			
	DIS I	15	zákaz vnějšího přerušení		1	1
	DIS TCNTI	35	zákaz přerušení od čítače/časovače		1	1
	EN I	05	povolení vnějšího přerušení		1	1
	EN TCNTI	25	povolení přerušení od čítače/časovače		1	1
	ENT0 CLK	75	povolení výstupu vnitřních hodin na T0		1	1
	NOP	00	prázdná operace		1	1
	SEL MBi	E5, F5	(DBF) \leftarrow i		1	1
	SEL RBi	C5, D5	(BS) \leftarrow i		1	1
	STOP TCNT	65	stop čítače/časovače		1	1
	STRT CNT	45	start čítače událostí		1	1
	STRT T	55	start časovače		1	1

Obr. 21. Instrukce 8048 ▲

PROGRAMY ZE SOUTĚŽE MIKROPROG 85

DATABANKA

Stanislav Novák

Program na ukládání, setřídění, vyhledání, editování nebo rušení údajů, které mohou obsahovat až 32 znaků (1 řádek). U každého údaje je možné využít prostor na poznámky s délkou max. 224 znaků (7 řádků) s libovolnou úpravou. Toho bylo dosaženo tím, že každá poznámka je rozdělena na skupiny obsahující maximálně jeden znak SPACE a každý je přidělen parametr polohy na které má být vytiskněn.

Setřídění v paměti je podle kódů ZX Spectra pro znaky od kódu 33 do 164.

Vyhledání je možno provést:

- a) OBSAH – tiskne na obrazovku údaje z paměti. Nalezený údaj si lze nechat vystřídat včetně poznámky.
- b) zadat výběr informace (stačí slovo nebo skupina znaků) a program vyhledá veškeré údaje kde se zadáná kombinace znaků nalézá.

Dále jsou s daty zajištěny funkce CLEAR, LOAD, SAVE a VERIFY.

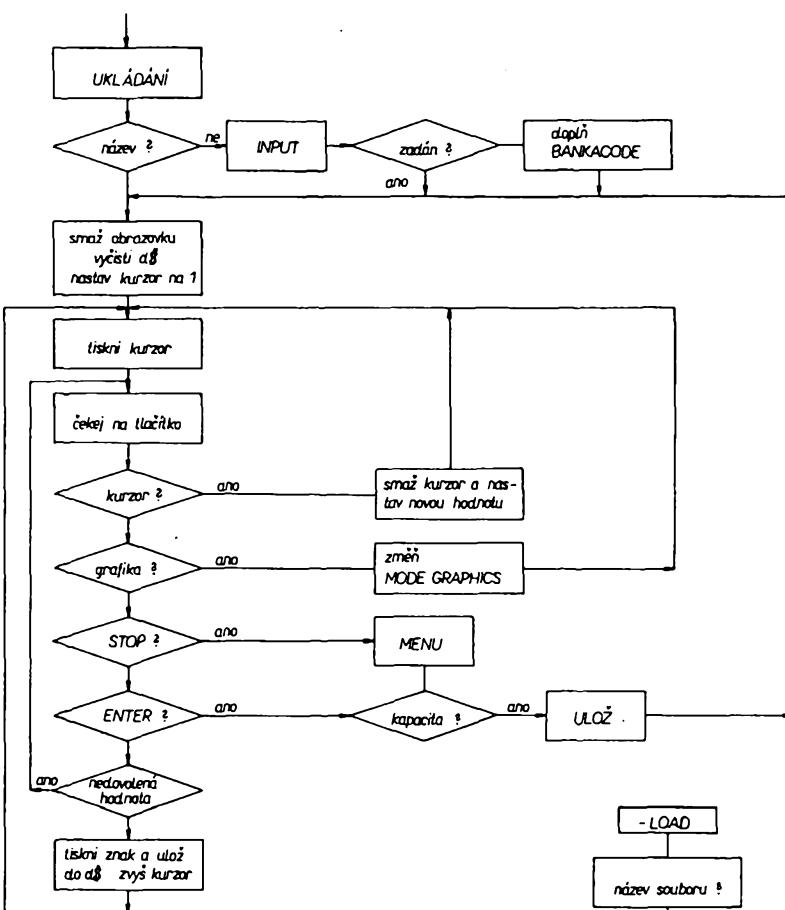
Je možné používat vlastní grafiku (význam jednotlivých znaků je zobrazen). Nahraje se LOAD "CODE USR" a".

Veškeré manipulace s daty jsou prováděny ve strojním kódě s minimální časovou provozovou.

Celý program obsahuje 12 kB RAM. Na data zbývá podle verze počítače 4 až 36 kB.

Nahrává se LOAD „DATABANKA“.

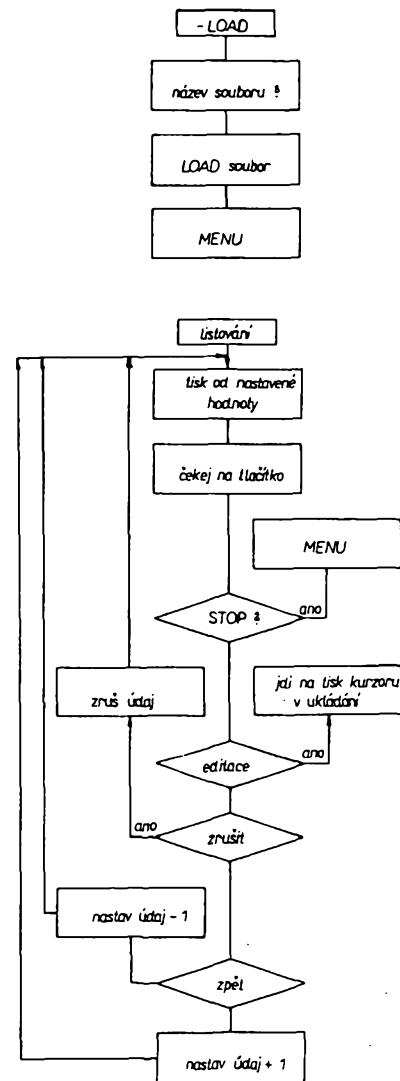
Grafické schéma programu ▶

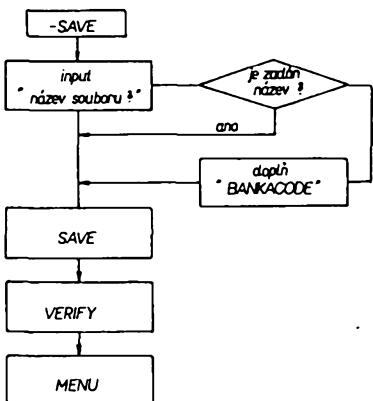
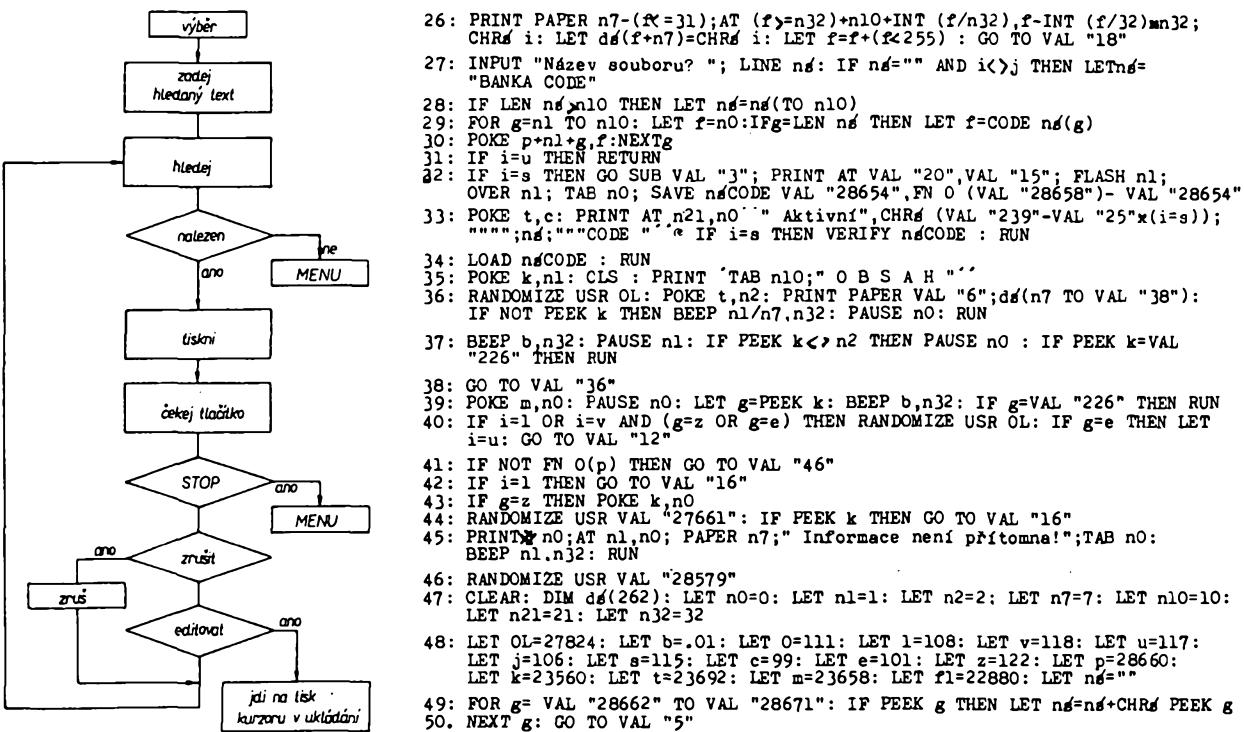

Výpis programu DATABANKA

```

1: DEF FN O(n)=PEEK n+256*PEEK (n+1): GO TO VAL "47"
2: POKE f1+f-n32*(f<n32),PEEK (f1+f-n32*(f<n32))-128: RETURN
3: LET h=FN 0:P:PRINT PAPER VAL "4":AT VAL "20",n0;"DATABANKA SOUBOR:";
  n0;TAB n0;"Hes.:";h;TAB VAL "9";"Obsaz.:";FN O(28658)-28672;TAB n21;
  "Volně:";FN O(23732)-FN O(28658)+n1;TAB n0: RETURN
4: POKE m,n0:PAUSE n0:LET i=PEEK k:BEEP b,n32:RETURN
5: CLS : PRINT " M E N U @ 5/1985 S.Novák"," O - Obsah",""," L -
  Listování(Editace,Zrušení)"," V - Výběr",""," U - Uložení"," J -
  LOAD"," S - SAVE"," C - CLEAR"," Stop(Symbol shift+A) - MENU","",""
  Po chybě nebo BREAK start RUN! ":" GO SUB VAL "3"
6: GO SUB VAL "4": IF NOT h AND (i=I OR i=o OR i=s OR i=v OR i=c) THEN
  PRINT AT n21,n0;FLASH nl; OVER nl;TAB n21:BEEP nl,n10: PAUSE c: RUN
7: IF i=c THEN PRINT AT VAL "15",nl; OVER nl; FLASH nl;TAB n10: BEEP nl,
  n32: PAUSE z: GO TO VAL "46"
8: IF i=o THEN GO TO VAL "35"
9: IF i=j OR i=s OR (i=u AND NOT h) THEN GO SUB VAL "27"
10: IF k=1 AND i>v AND i<u THEN GO TO VAL "5"
11: IF i=v THEN INPUT AT n0,n0; PAPER n7;"Informace k výběru? (max.řádek)"'
  LINE d@n7 TO VAL "38": RANDOMIZE USR VAL "27635"
12: CLS : IF i=1 OR i=v THEN PRINT #n0;AT n0,n0;"Zrušit Editace f=zpět
  Jiné=vpřed"
13: PRINT AT nl, VAL "4";"GRAPHICS (CAPS SHIFT+9)"' A=á B=ß C=č D=đ
  E=é F=R g=ÿ H=S I=í J=ú K=ě L=ü M=ä N=n O=ö P=ö Q=ž R=ř S=š T=ť
  U=ú," Informace jsou zatříděny podle hesla na žluté tištěném řádku.":
  IF i=u THEN PRINT #n0;AT nl,n1;"Soubor je uložen stiskem ENTER"
14: IF i=1 THEN POKE k,n0: GO TO VAL "40"
15: IF i=v THEN PRINT #n0;AT n0,VAL "15";"Jiné sledat další": GO TO VAL "44"
16: GO SUB 3: PRINT AT n0,n0; PAPER VAL "6";d@n7 TO VAL "38",PAPER n7;
  d@(VAL "39" TO): IF i=1 OR i=v THEN GO TO VAL "39"
17: LET f=n0: LET g=n0
18: GO SUB VAL "2"
19: GO SUB VAL "4": IF i= VAL "15" THEN LET g=NOT g: PRINT AT nl,VAL "3";
  FLASH g; OVER nl; TAB; VAL "13":GO TO VAL "19"
20: IF i>8 AND i<11 THEN GO SUB 2: LET f=f-(i>8 AND f>n0)+(i=9 AND
  f>255)+n32*(i=n10 AND f<=223)-n32*(i=11 AND f>=n32): GO TO VAL "18"
21: IF i=226 THEN RUN
22: IF i=13 AND NOT g THEN RANDOMIZE USR VAL "28204": IF PEEK k AND CODE
  d@n1)+ CODE d@n2) THEN RANDOMIZE USR VAL "28552": GO TO VAL "16"
23: IF NOT PEEK k THEN PRINT FLASH nl; OVER nl; AT n21,n21;TAB n0: BEEP n2,
  n32: RUN
24: IF g THEN LET i=i+ VAL "47": IF i<VAL "144" THEN GO TO VAL "19"
25: IF i>164 OR i<n32 THEN GO TO VAL "19"
  
```


Před vkládáním strojového programu je nutno provést:

```

CLEAR 27466
POKE 23561,10
POKE 23576,75 : POKE 23676,107
POKE 23609,25

```

Zadat BORDER ; PAPER ; INK podle přání.

Hotový program včetně BASICU se Mahraje:

```
SAVE "DATABANKA" CODE 23296,5376:RUN
```

Výpis strojového kódu - DATABANKA

```

27437: 4 8 56 4 30 58 50 0 0 24
27477: 36 40 36 36 40 0 20 8 50 64
27487: 64 54 50 0 2 7 4 60 58 58
27497: 60 0 4 8 50 56 56 124 64 62 0
27507: 24 124 66 66 124 68 55 0 8 15
27517: 68 58 50 4 56 0 12 52 54 60
27527: 2 2 124 0 1 2 24 8 8 8
27537: 28 0 24 24 56 56 56 66 50 0
27547: 20 8 50 55 124 54 52 0 35 0
27557: 58 58 58 58 56 0 36 0 56 4
27567: 60 58 50 0 20 8 52 34 34 34
27577: 34 0 2 4 28 34 34 34 28 0
27587: 36 0 56 58 58 58 56 0 20 8
27597: 52 4 8 16 52 0 10 4 30 32
27607: 32 32 32 0 20 8 50 54 56 4
27617: 120 0 10 56 112 32 32 32 24 0
27627: 4 8 34 34 34 34 28 0 205 124
27637: 109 205 231 210 202 43 111 35 35 6
27647: 0 78 12 17 205 111 237 176 205 238
27657: 110 195 43 111 205 59 111 202 43 111
27667: 205 203 110 58 8 92 254 0 194 57
27677: 108 42 338 111 35 35 34 197 111
27687: 126 6 0 79 9 34 195 111 33 205
27697: 111 34 199 111 150 210 82 108 205 117
27709: 111 205 59 111 194 30 108 205 43 111
27717: 42 201 111 34 240 111 42 203 111 34
27727: 238 111 201 205 216 110 126 42 197 111
27737: 237 151 202 100 108 125 57 108 195 89
27747: 108 34 197 111 58 205 111 51 202 146
27757: 108 22 0 95 25 237 75 195 111 3
27767: 3 205 56 111 210 57 108 6 0 75
27777: 42 197 111 237 91 199 111 19 26 237
27787: 151 194 152 108 234 136 108 205 216 108
27797: 195 53 111 43 34 197 111 42 195 111

```

```

27807: 237 75 197 111 205 56 111 202 57 108
27817: 77 42 199 111 195 85 108 205 152 111
27827: 205 59 111 202 5 109 58 8 92 254
27837: 0 202 215 108 254 1 202 231 108 254
27847: 11 202 5 109 254 101 202 17 109 254
27857: 122 202 237 108 205 111 111 205 17 109
27867: 205 129 109 205 148 110 105 148 110 195
27877: 17 109 205 238 110 195 216 108 205 17
27887: 109 42 244 111 1 0 0 205 55 111
27897: 202 202 180 105 59 111 102 5 109 195
27907: 215 108 205 5 111 205 251 110 202 231
27917: 108 195 216 108 205 136 111 205 53 111
27927: 42 238 111 78 35 70 35 237 57 195
27937: 111 197 1 0 0 205 71 111 229 78
27947: 6 0 237 91 193 111 33 6 0 25
27957: 9 235 225 35 78 35 205 71 111 237
27967: 175 237 75 195 111 120 129 194 41 109
27977: 229 237 91 242 111 235 55 63 237 82
27987: 209 202 96 104 58 77 235 237 91 238
27997: 111 237 176 193 42 242 111 205 56 111
28007: 34 242 111 42 244 111 43 34 244 111
28017: 42 244 111 237 75 240 111 205 66 111
28027: 194 202 110 195 43 111 205 152 111 54
28037: 2 35 54 0 35 235 33 3 0 25
28047: 6 0 62 32 4 35 190 194 165 109
28057: 62 32 184 194 145 109 42 193 111 54
28067: 0 201 5 120 18 62 33 144 79 229
28077: 213 17 37 0 42 193 111 25 209 229
28087: 254 2 202 195 109 62 32 237 169 202
28097: 190 109 121 19 18 205 87 111 225 227
28107: 19 6 0 237 176 6 31 14 0 225
28117: 62 32 35 4 202 17 110 190 202 215
28127: 109 229 120 18 62 32 12 35 4 202
28137: 250 109 190 194 229 109 12 35 4 202

```

(Pokračování na další straně)

KONSTRUKTÉŘI SVAZARNU

EXPOZIČNÍ SPÍNAČ S EXPOZIMETREM

Ing. Vladimír Balhar

Úvod

Popisované zapojení slouží k řízení světelného zdroje ve zvětšovacím přístroji a lze je kombinovat s pozitivním expozičním metrem. Na stránkách AR již bylo popsáno několik konstrukcí obdobných přístrojů, ale ty, které používaly monostabilní klopné obvody, neměly obvykle požadovanou reproducovatelnost nastaveného času a poněkud obtížnější bylo cejchování, neboť každý bod na stupničce bylo nutno postupným nastavováním přesně najít. Přístroje pracující na principu čítače mají obvykle lineární časové nastavení tlačítka či přepínače; cejchování sice odpadá, ale pro práci v temné komoře se nehodí, protože neumožňují jednoduchou práci při změnách expozice.

Popisovaný přístroj využívá přednosti obou těchto principů. Nejprve několik slov o práci se zvětšovacím přístrojem. Při změnách expozice je nevhodnější používat namísto konkrétního času tzv. expoziční čísla. Každé expoziční číslo znamená expoziční určitý časem a tyto časy jsou uspořádány podle geometrické řady. To znamená, že čas o jeden expoziční stupeň delší spočítáme tak, že čas použité expoziče vynásobíme číslem, které je součinitelem geometrické řady. Jsou to obvykle odmocniny dvou a to pro černobílou fotografii $\sqrt[3]{2} = 1,26$, pro barevnou fotografii $\sqrt[6]{2} = 1,12$. Geometrická řada expozičních čísel odpovídá chování fotografických materiálů. Exponujeme-li například materiál 5 s, pak prodloužení expozice o dalších 5 s znamená již podstatné ztmavnutí

obrazu. Naproti tomu při základní expozici 50 s, je shodné zvětšení, tedy o 5 s, nepodstatné. Pro stejný poměr ztmavnutí bychom v tomto případě museli exponovat o 50 s déle.

Pokud používám expoziční spínač s lineární stupnicí, musíme proto stále násobit či dělit. Používáme-li expoziční čísla, pak pouze sčítáme nebo odečítáme.

Při konstrukci popisovaného přístroje byl zvolen součinitel geometrické řady 1,12. Jedno expoziční číslo tedy znamená zvětšení expoziční doby o 12 %. To je sice pro černobílou fotografii zbytečně jemné odstupňování, ale je doporučeno pro fotografii barevnou. Upozorňuji, že stejný součinitel používají i mnohé tovární spínače.

Expozici můžeme též ovlivňovat clonou na objektivu zvětšovacího přístroje. Jednotlivé stupně zaclonění jsou označeny čísly clon, vypočtenými tak, že clona vyššího stupně propouští vždy polovinu světla než předchozí (a naopak). Zjednodušeně řečeno: jedno cvaknutí znamená poloviční či dvojnásobnou expoziční. Expozici ovlivňuje ještě činitel zvětšení, přičemž dvojnásobné lineární zvětšení prodlužuje expoziční dobu prakticky čtyřikrát. Závislost je tedy kvadratická.

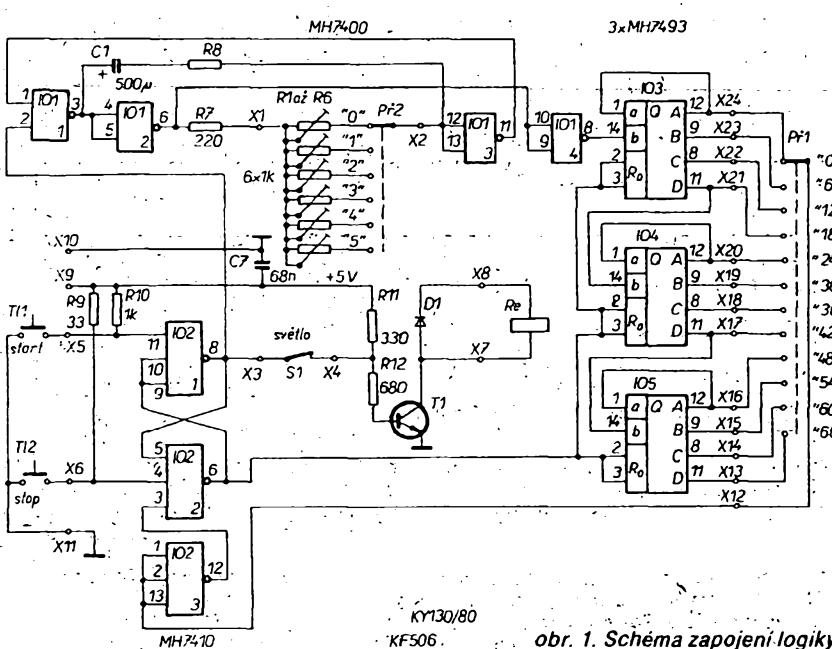
Funkce přístroje

Základem je čítač, který čítá v binárním kódu impulsy z astabilního klopného obvodu. Po dobu čítání svítí žárovka zvětšovacího přístroje. Jakmile je dosaženo předem stanoveného stavu čítače, čítání se

přeruší, žárovka zhasne a čítač se vynuluje. Informace o pracovním režimu (čítání - čekání) je jednobitová a je uložena v klopém obvodu R-S. Astabilní klopny obvod je realizován dvouvstupovými hradly NAND (IO1), paměťový klopny obvod R-S třivstupovými hradly NAND (IO2), dvanáctibitový čítač klopny obvody J-K (IO3 až IO5). Zapojení je na obr. 1, časové průběhy na obr. 2.

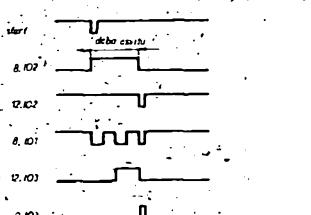
Cínnost přístroje je ovládána tlačítky. V klidu (režim čekání) má klopny obvod R-S na výstupu hradla 1 (IO2) úroveň L a na výstupu hradla 2 (IO2) úroveň H. Čítače jsou trvale nulovány, tranzistor T1 je uzavřen a astabilní klopny obvod nepracuje. Stisknutím tlačítka START se na výstupu 11 hradla 1 (IO1) objeví úroveň L. Tím se klopny obvod R-S překlopí. Na výstupu hradla 1 (IO2) je úroveň H, tranzistor T1 se otevře, relé sepné a žárovka se rozsvítí. Úroveň H na výstupu 2 hradla 1 (IO1) uvede současně do činnosti astabilní klopny obvod. Na výstupu hradla 4 (IO1) je v režimu „čekání“ úroveň H, která se při startu mění na L. Jde tedy o sestupnou hrancu a čítač by měl zvýšit svůj stav o jedničku. Nestane se tak, protože čítač je trvale nulován. To je velmi důležité, neboť tak je definována „nultá“ sestupná hrana. Každá další už způsobí zvýšení stavu čítače o jedničku. Doba, kdy se jednotlivé výstupy čítače nastavují do úrovně H, jsou proto v poměru mocnín dvou (1:2:4:8 atd.). Čítač čítá tak dlouho, až se objeví úroveň H na výstupu, který je přepínačem připojen ke vstupům 1,2 a 13 hradla 3 IO2. Klopny obvod R-S se překlopí tak, že na výstupu hradla 1 IO2 bude opět úroveň L a na výstupu hradla 2 IO2 bude úroveň H. Žárovka zhasne, astabilní klopny obvod přestane pracovat a čítače se vynulují. Na výstupu hradla 3 IO2 bude impuls o úrovni L tak dlouhý, jak je třeba k překlopení obvodu R-S a vynulování čítače. Při kmitočtu astabilního klopného obvodu 0,5 až 1 Hz je nejkratší možný nastavitelný čas v rozmezí 2 až 1 sekundy při zapojení na výstup QA čítače IO3. Prepojením na každý následující výstup se čas zvětšuje, vždy v poměru 1:2. Máme dvanáct výstupů, poslední tedy reprezentuje čas 3686 sekund, což je více než hodina, a to je v praxi až nadbytečné. Lze proto poslední čítač IO5 vynechat a pak bude rozsah nastavitelných časů 1 až 230 sekund což je stále ještě více než dost. I když bychom výjimečně potřebovali delší čas, postačí stisknout tlačítko START opakovat.

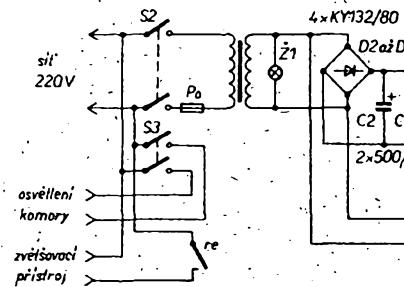
Tranzistor T1 ovládá relé. Lze použít jakýkoli typ, který má kontakty dimenzované na síťové napětí při proudové zátěži asi do 1 A. Dioda D1 slouží k ochraně tranzistoru před napěťovými špičkami

obr. 1. Schéma zapojení logiky

Obr. 2. Časové průběhy

Obr. 3. Schéma zapojení zdroje

vznikajícimi na indukčnosti relé. Jako zdroj napěti +5 V pro napájení integrovaných obvodů TTL jsem použil stabilizátor MA7805 a celý zdroj umístil na desce s plošnými spoji. Schéma zapojení je na obr. 3, deska nakreslena není.

Cejchování

Díky použitému principu je cejchování zjednodušeno na nastavení šesti pevných dob periody astabilního klopného obvodu. Časy musí vyhovovat podmínce členů geometrické řady podle následující tabulky.

Pořadí přepínače Př2	Periode astabilního multivibrátoru
0	1,00 s
1	1,12 s
2	1,25 s
3	1,40 s
4	1,60 s
5	1,80 s

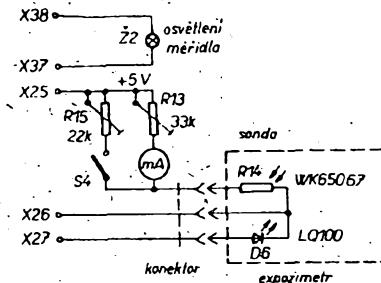
Protože časy v rozmezí 1 až 2 s se obtížně nastavují, přepneme přepínač na vhodný výstup čítače, například na QA čítače IO10. Pak můžeme měřit v rozsahu 16 až 32 sekund a údaje v tabulce musíme násobit příslušnou mocninou dvou, v našem případě šestnácti. Čím delší čas zvolíme, tím přesněji ho dokážeme změřit i s jednoduchými hodinkami.

Při práci pak přepínač Př1 slouží k hrubému nastavení expozice, přepínač Př2 k jemnému nastavení. Velikou výhodou je, že nemusíme vypočítávat časy násobnění, pouze sčítáme údaje přepínačů Př1 a Př2 a tím určujeme příslušné expoziční číslo.

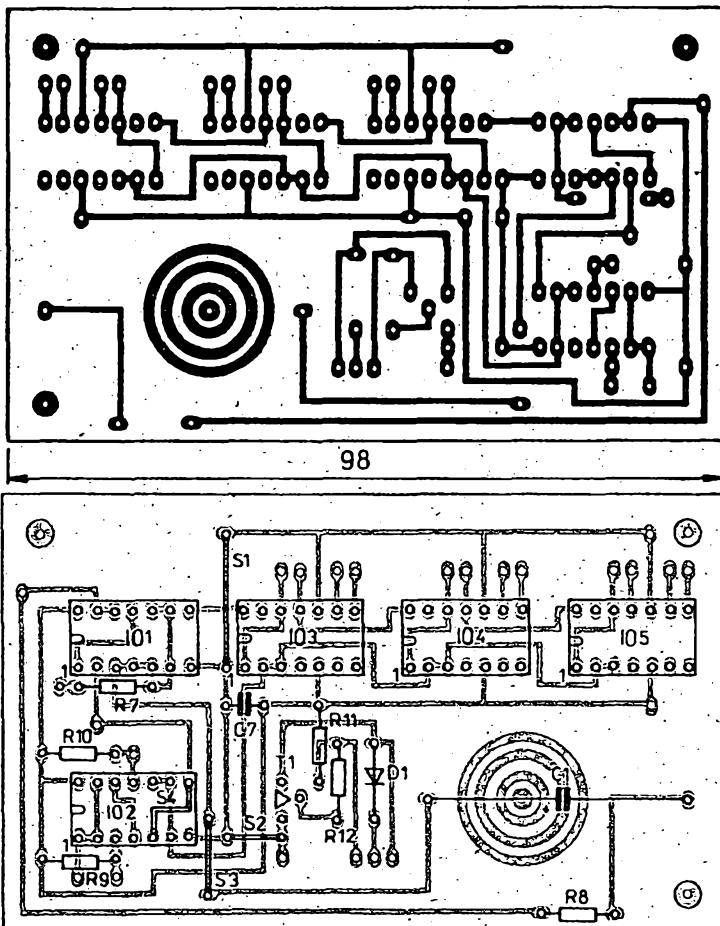
Doba expoze v sekundách nás vlastně vůbec nemusí zajímat. Vélem jednoduše se přepočítává změna clony objektivu zvětšovacího přístroje na expoziční číslo. Jedno „cvaknutí“ clonou je jeden expoziční interval a odpovídá přesné přepnutí přepínače Př1 o jeden stupeň. Znamená to dvojnásobnou nebo poloviční expoziční a to je šest expozičních čísel. Je to obdobou decibelového určování úrovně ní signálů.

Pozitivní expozimetr

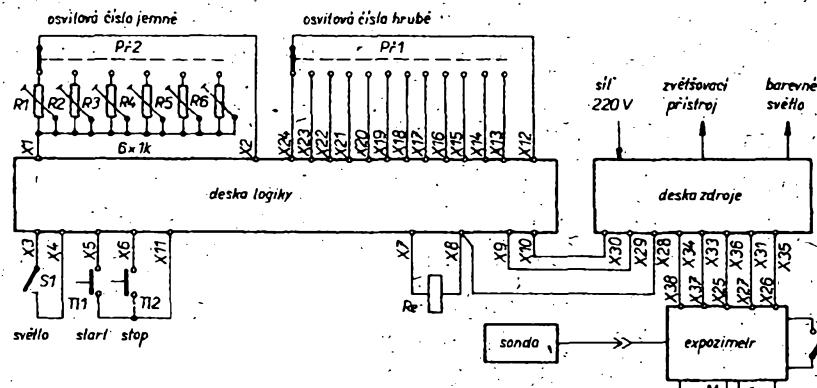
Je ideálním zařízením pro proměření hustoty negativu a ve spolupráci s popsaným přístrojem lze u černobílých negativů zjistit i bez zkoušek poměrně přesně expoziční dobu. Zapojení (obr. 4) možná překvapí svou jednoduchostí, je však podle mne nejlepším řešením, k němuž jsem se dopracoval po neustálém zjednodušování různých zapojení z odborné literatury. Nejdříve jsem vyloučil všechny „automaty“, protože jsem dospěl k názoru, že je jejich funkce diskutabilní. Jednoduchý automat nedokáže respektovat vliv

Obr. 4. Schéma zapojení expozimetru

Obr. 5. Deska s plošnými spoji logiky (U41)

Obr. 6. Průpojení v přístroji

změny kontrastu snímků, ani není schopen zajistit, aby například bílý sníh vyšel jiskřivě bílý a nebo pleť osob nevyšla skoro černá.

Cejchování expozimetru je velmi jednoduché. Nejdříve zkrátíme fotorezistor R14 a trimrem R13 nastavíme maximální výklyku měridla. Pak do zvětšováku vložíme negativ, zaostříme a nastavíme člo-

nú 16. Sondou expozimetru pohybujeme po průměrně tak, až ručka měridla (na stupíkové stupnicí) ukáže deset dílků. Na stupni si tuto výklyku poznamenáme. Pak postupně odclonujeme (clona 11, 8, 5, 6 a 4) a vždy poznamenáme polohu ručky na stupni. Získáme tak čtyři body tří expozičních intervalů (16–11, 11–8, 8–5, 6). Pak znova zaclonime na 16 a na průměrně

DĚLIČKA TTL S VARIABILNÍM POMĚREM

O. Burger, O. Mužný

Použit libovolný krystal pro časovou základnu nebo jako časový normál hodin není nic nového. S nejstaršími obvody číslicové logiky MSI TTL lze v libovolném poměru jednoduše dělit v binární soustavě pomocí děličky na obr. 1 [1]. Toto řešení je však méně vhodné, protože desku s plošnými spoji lze bez úpravy použít pouze pro jeden předem stanovený dělící poměr.

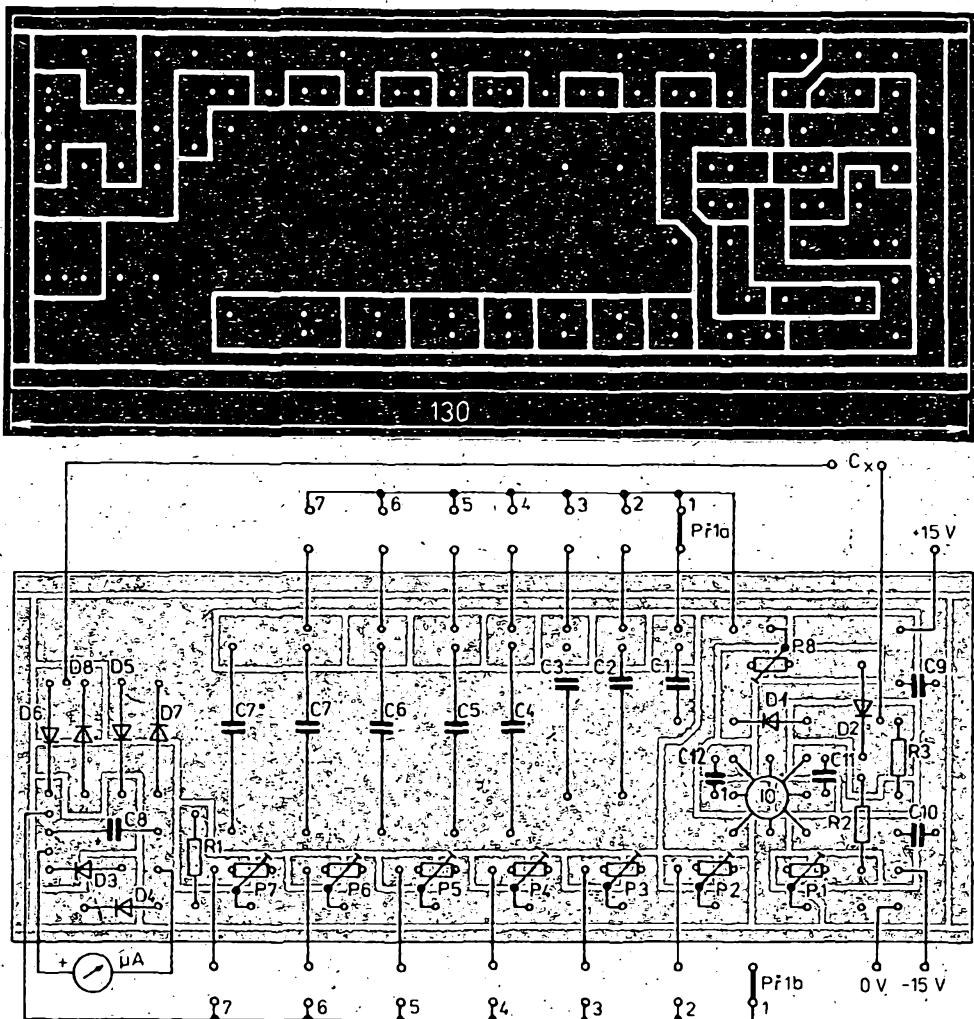
Při realizaci děličky s proměnným poměrem dělení je výhodné použít jiný čítač se zpětnou vazbou (obr. 2) [2]. Dělící poměr tohoto typu čítače je při relativní

jednoduchosti zapojení variabilní. Čítač se zpětnou vazbou však má několik nedostatků a jeho použití není plně univerzální. Připomínám, že moduly čítačů se zpětnou vazbou dodává na trh MH KAVOZ Karviná pod označením EMO 06 a EMO 21.

Nejvhodnějším typem děličky s variabilním poměrem dělení je kaskáda vratných čítačů s předvolbou, zapojených podle obr. 3. Na tomto principu pracuje i univerzální nastavitelná dělička zapojená podle obr. 4. Ze zapojení je patrné, že kaskáda pracuje v režimu čítání směrem dolů, což je pro uvažovaný účel výhodné.

ši. Dělící poměr kaskády čtyř dekadických čítačů je shora omezen poměrem 1:9999, u binárních čítačů hexadecimálně úrovní FFFF, což je 65 536 v desítkové soustavě. Po doplnění kaskády nastavitelných čítačů třemi desítkovými čítači vznikne univerzální časová základna (obr. 4 a 5), která produkuje základní normálové kmitočty 1 Hz, 5 Hz, 10 Hz, 50 Hz, 100 Hz, 500 Hz a 1000 Hz z libovolného krystalu o kmitočtu stovek kHz až desítek MHz (v praxi asi do 30 MHz).

V popsaném zapojení lze výhodně využít i takových krystalů, jejichž kmitočty

Obr. 2. Deska s plošnými spoji - měřiče kapacit (U42)

Seznam součástek

1 ks deska s plošnými spoji
1 ks M. ručkové měřidlo MP80 -
100 µA

Polovodičové součástky
IO MAA501 (MAA502, MAA504)

D1 až D4 KA206
D5 až D8 GA203
P7 TP 011, 220 Ω
P8 TP 011, 100 kΩ

Odpornové trimry

TP 011, 68 kΩ
TP 011, 4,7 kΩ
TP 011, 3,3 kΩ
TP 011, 2,2 kΩ
TP 011, 1 kΩ

Rezistory

R1 TR 212, 22 Ω
R2 TR 212, 33 kΩ
R3 TR 212, 56 Ω

Kondenzátory

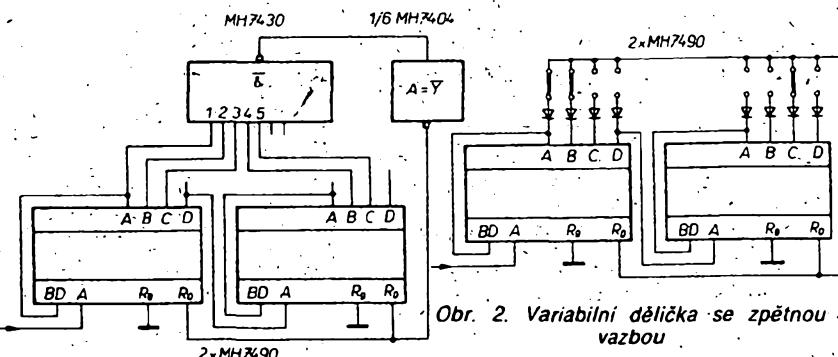
C1 TGL 5155, A56/63/190.
56 pF

C2 TGL 5155, A470/63/190,
470 pF
C3 TGL 5155, A6800/63/190,
6,8 nF
C4 TC 215, 100 nF
C5 TC 215, 470 nF
C6, C7, C7' TC 215, 1 µF
C8 TE 981, 10 µF
C9, C10 TK 781, 100 nF
C11 keram., 3,3 pF
C12 keram., 10 pF

jsou zcela „nenormálové“ a jejichž cena mezi amatéry je až desetkrát menší než cena dekadických dělitelů krystalových normálů. Velmi dobré lze použít ke zhotovení přesných číslicových hodin například levné krystaly ze stanice RM 31, RO 21, R 118 apod.

Pro zvětšení univerzálnosti použití je krystalový oscilátor časové základny zapojen jako Clappův oscilátor, protože některá jiná zapojení s logikou TTL nepracují v některých případech zcela spolehlivě [3]. Čtvrtice hradel MH7400 slouží jako tvarovač. Kaskádou tří dekadických děličů MH7490 se tento kmitočet dělí ještě tisíckrát, přičemž jsou na výstupní svorky vyvedeny i produkty postupného dělení.

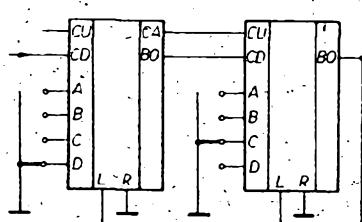
S obvody TESLA v základní řadě 74 byl v dynamickém režimu změřen, odběr asi 90 mA. Použijeme-li hradla typu LS, zmenší se odběr časové základny asi na 90 mA.

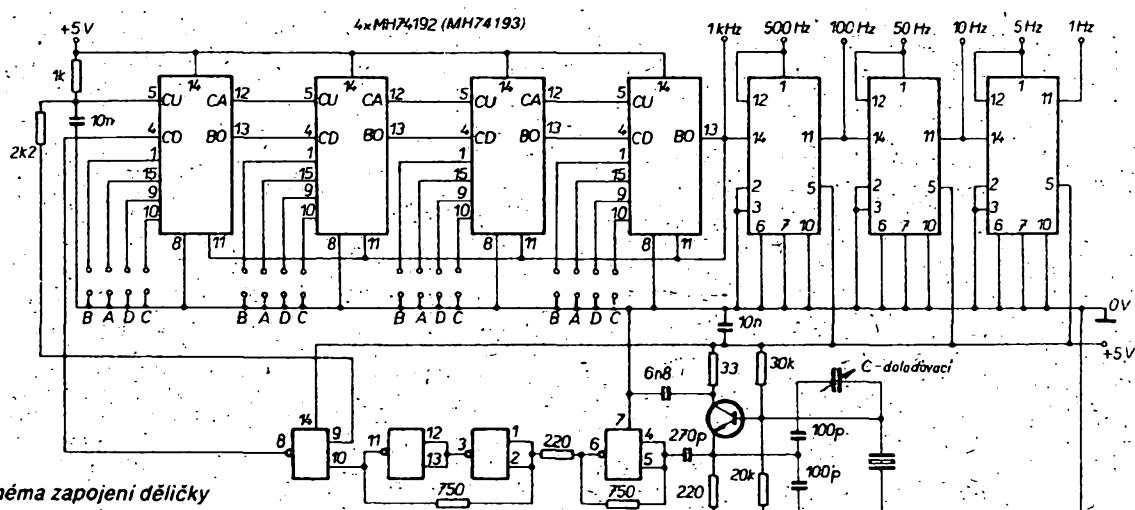
Obr. 2. Variabilní dělička se zpětnou vazbou

Seznam literatury

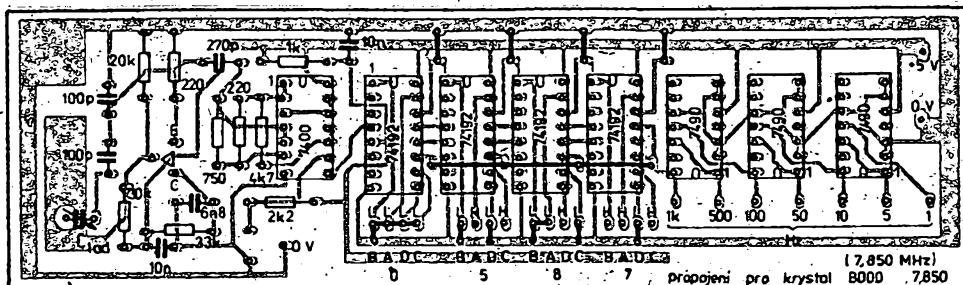
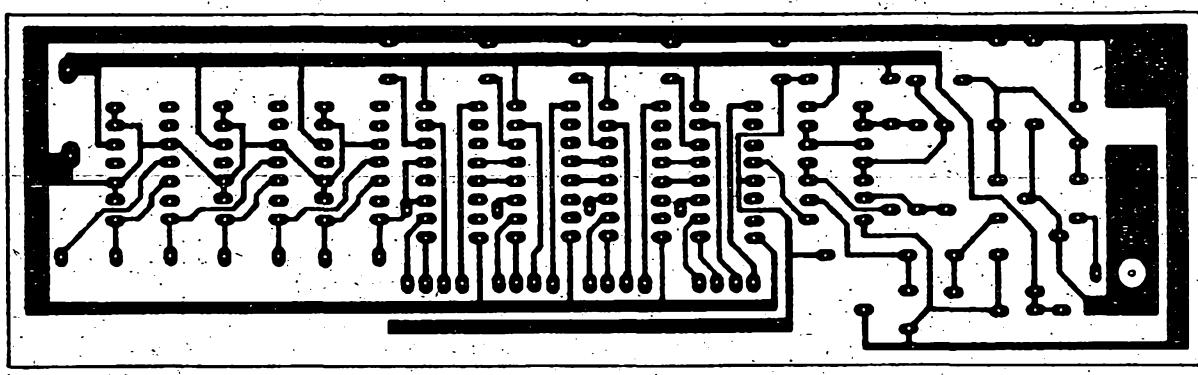
- [1] Magnusek, B.: Jeden kilohertz z libovolného krystalu. AR A3/79.
- [2] Uhlíř, J., Slípka, J.: Impulsové a spinaci obvody. Polovodičová technika č. 10. SNTL 1976.
- [3] Straka, V.: Krystalem řízený oscilátor. ST 8/78.

Obr. 3. Nastavitelná dělička

Obr. 4. Schéma zapojení děličky

Obr. 5. Deska U43
s plošnými spoji děličky

